

IEREMIA

C A P I

1 **U**vîntul lui Dumnezeu, carele s-au
 făcut spre Ieremia al Helchiei, den
 preoți, carele lăcuia în Anathoth, în
 2 pămîntul lui Veniamin. Cum să
 făcu cuvîntul lui Dumnezeu cătră dîn-
 sul, în zilele Iosiei, feciorul lui Ammon, împă-
 ratul Iudeii, la al treisprăzeacelea an întru
 3 împărăția lui. Și fu în zilele lui Ioachim,
 fiul Iosiei, împăratului Iudei, pînă la al un-
 sprăzeacelea an al lui Sădechie, fiul Iosiei,
 împăratului Iudei, pînă la robimea Ierusalimului,
 4 în al cincilea lună. Și să făcu cu-
 5 vîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Mai
 nainte de a te frămînta în pîntece te știu pre
 tine; și mai nainte de a ieși tu den zgău, te-am
 6 sfințit, proroc spre limbi te-am pus“. Și
 zis: „Cela ce ești, Stăpîne Doamne, iată, nu
 7 știu a grăi, căce tînar eu sînt!“ Și zise Dom-
 nul cătră mine: „Nu zice că ‘Tînar sînt eu’, că-
 ce cătră toți carii te voiu trimite, vei merge, și
 8 după toate cîte voiu porunci ție, vei grăi. Să
 nu te temi de cătră fața lor, căci Eu cu tine sînt, ca
 9 să te scoțu pre tine“, zice Domnul. Și întinse
 Domnul mîna Lui cătră mine și să atinse de
 10 gura mea, și zise Domnul cătră mine: „Iată,
 am dat cuvintele Meale în gura ta! Iată, pusu-
 te-am astăzi preste limbi și preste împărății, a
 11 dezrădăcina și de tot a săpa și a răsipi, și de
 iznoavă a zidi și de tot a răsădi“. Și să făcu
 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Ce tu
 12 vezi, Ieremio?“ Și zis: „Toiag de nuc“. Și
 zise Domnul cătră mine: „Bine ai văzut,
 pentru căci am priveghiat Eu preste cuvintele
 13 Meale, ca să le fac pre eale“. Și să făcu
 cuvîntul Domnului de al doilea cătră mine,
 zicînd: „Ce tu vezi?“ Și zis: „Căldare dede-
 supt arzind văz eu, și fața ei – de cătră fața cri-
 vășului!“ Și zise Domnul cătră mine: „Pentru
 14 că să vor așța răutățile de cătră fața crivășu-
 lui!“ Și zise cătră mine: „De cătră fața cri-
 vășului să vor așța realele preste toți ceia ce
 15 lăcuiescu pămîntul, Pentru căci, iată, Eu
 chem împreună toate împărățiile pămîntului
 de la crivăș, zice Domnul, și vor veni și vor
 pune fieștecarele scaunul lui pre denaintea
 ușilor porților Ierusalimului și preste toate zidu-
 rile ceale demprejurul lui și preste toate cetățile
 16 Iudei. Și voiu grăi cătră dînșii cu judecată
 preste toată răutatea lor, în ce chip M-au părăsit
 pre Mine și au jirtvuit la dumnezăi striini

și s-au închinat la faptele mînilor lor. Și tu 17
 încinge mijlocul tău și te scoală și zi cătră ei
 toate, oricîte voiu porunci ție. Să nu te temi de
 cătră fața lor, nice să te înfricoșezi înaintea
 lor, căci cu tine sînt, ca să te scoțu pre tine,
 zice Domnul. Iată, te-am pus în ziua de 18
 astăzi ca o cetate tare și ca un zidu de aramă
 tare la toți împărății Iudii, și la boiarii lui, și la
 preoții lui, și la norodul pămîntului. Și vor 19
 da războiu spre tine, și nu vor putea cătră
 tine, pentru căci cu tine Eu sînt, ca să te scoțu
 pre tine“, zise Domnul.

C A P I I

Si zise: „Aceasta zice Domnul: 1
 Adușu-M aminte de mila tinerețelor 2
 tale și de dragostea săvîrșirei tale ca
 să urmezi tu la sfîntul Israil, zice 3
 Domnul. Sfînt e Israil! Domnului – 3
 începătura roadelor lui. Toți ceia ce mîncă pre
 el vor greși, reale vor veni preste dînșii“, zice 4
 Domnul. Auziți cuvîntul Domnului, casa lui
 Iacov și toată semenția casei lui Israil!
 Aceasta zice Domnul: „Ce au aflat părinții 5
 voștri întru Mine greșală, că s-au depărtat
 departe de la Mine și au mers denapoia
 celor deșarte și să deșărtară? Și nu 6
 ziseră: ‘Unde iaste Domnul, Cela ce ne-au
 scos pre noi den pămîntul Eghiptului, Cela
 ce ne-au povățuit pre noi în pustiiu, la pămînt
 neispitit și neîmblat, în pămînt fără de apă și
 fără de roadă, în pămînt carele n-au îmblat
 întru el bărbat nemică și n-au lăcuit om aco- 7
 lo?’ Și v-am băgat pre voi la Carmil, ca să
 mîncăți voi roadele lui și bunătățile lui; și ați
 întrat și ați pingărit pămîntul Mieu, și moște- 8
 nirea Mea ați pus spre urciune. Preoții nu
 ziseră: ‘Unde iaste Domnul?’ Și ceia ce să
 ținea de lege nu Mă știia pre Mine, și păstorii
 păgîniia spre Mine, și prorocii prorocia lui
 Vaal, și după nefolosire au mers. Pentru 9
 aceea încă Mă voiu judeca cătră voi, zice
 Domnul, și cătră fiii fiilor voștri Mă voiu jude- 10
 ca. Căci treaceți la ostroavele Hetimului și
 vedeți! Și la Chidar trimiteți, și socotiți foarte,
 și vedeți de s-au făcut ca acestea! De vor 11
 primeni limbile dumnezăii lor? Și aceștea
 nu-s dumnezăi. Iară norodul Mieu premeni
 mărirea lui, dentru carea nu să vor folosi.
 Spămîntă-se ceriul spre aceasta și să îngrozi 12
 pămîntul spre mult foarte! zice Domnul.
 Căce doao și vicleane făcu norodul Mieu: pre 13
 Mine Mă părăsiră, izvorul apei vieții, și
 săpară lor gropi surpate, care nu vor putea
 apă a ținea. Au rob iaste Israil, au născut 14
 den casă iaste? Prentu căci spre pradă să
 făcu? Preste el răcnia lei și au dat glasul lor 15

carii au rînduit pămîntul lor spre peire, și cetățile lui s-au săpat de tot, pentru că nu să
 16 lăcuiesc. Și fiii Menfii și Tafneii au cono-
 17 cut pre tine și batjocuria pre tine. Au nu
 acesteia au făcut ție pentru că ai părăsit tu
 18 pre Mine?, zice Domnul Dumnezăul tău. Și
 acum ce e ție și căii Eghiptului, ca să beai apa
 Ghionului? Și ce e ție și căii asirianilor, ca să
 19 beai apa rîurilor? Certa-te-va viclenia ta, și
 răutatea ta muștra-te-va. Și conoaște și vezi
 că amar ție a părăsi tu pre Mine, zice Domnul
 Dumnezăul tău. Și n-am binevoit întru tine,
 20 zice Domnul Dumnezăul tău, Căci den veac
 ai zdrobit jugul tău și ai rumt legăturile tale și
 ai zis: 'Nu voiu sluji Ție, ce voiu merge preste
 tot dealul înalt, și dedesuptul a tot lemnul
 umbros, acolo mă voiu răsfața întru curvia
 21 mea'. Și Eu te-am răsădit viță roditoare,
 toată adevărată; cum te-ai întors spre amără-
 22 ciune, via cea streină? Și de te vei spăla cu
 silitră și vei înmulți ție iarbă, spurcatu-te-ai
 întru strîmbătățile tale înaintea Mea, zice
 23 Domnul. Cum vei grăi: 'Nu m-am pîngărit
 și denapoa lui Vaal n-am mers'? Vezi căile
 tale întru mulțimea bărbaților și conoaște ce
 ai făcut. Tîrziu glasul ei s-au văietat de căile
 24 ei. Lărgit-au spre apa pustiiului, întru pof-
 tele sufletului ei să purta de vînt. Cine va
 întoarce pre ea? Toți ceia ce cearcă pre ea nu
 vor osteni, întru smerenia ei vor afla pre ea.
 25 Întoarce piciorul tău den cale clenciuroasă, și
 gîtlejul tău de la seate. Și ea zise că: 'Mă voiu
 viteji', căci au fost iubit striini și denapoa lor
 26 mergea. Ca rușinea furului, cînd să va
 prinde, așa să vor rușina fiii lui Israil, ei și
 împărații lor, și boiarii lor, și preoții lor, și
 27 prorocii lor. Lemnului au zis că: 'Tată în
 ești tu', și pietrii: 'Tu ai născut pre mine'; și au
 întors spre Mine spatele și nu feațele lor, și în
 vreamea răutăților lor vor grăi: 'Scoală-Te și
 28 ne mîntuiaște pre noi!' Și unde sînt dum-
 nezăii tăi carii ai făcut ție? Au scula-se-vor și
 vor mîntui pre tine în vreamea răutății tale?
 Căci după numărul cetăților tale era dumne-
 zăii tăi, Iudo, și după numărul răspîntiilor
 29 Ierusalimului jîrtvuia lui Vaal. Drept ce
 grăiț cătră Mine? Toți voi v-aș păgînit și toți
 30 voi aș nelegiuit la Mine, zice Domnul. În
 deșărt am lovit pre fiii voștri, învățătură n-aș
 priimit, sabie au mîncat pre prorocii voștri, ca
 leul ce piare de tot, și nu v-aș spăreat'.
 31 Auziț cuvîntul Domnului, acestea zice Dom-
 nul: „Au doară pustiiu M-am făcut lui Israil?
 Au pămînt țelinit? Pentru căci au zis norodul
 Mie: 'Nu ne vom stăpîni și nu vom veni cătră

Tine încă?' Au uita-va nevasta podoba ei și 32
 fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul
 Mie uiatu-M-au zile căroră nu iaste număr.
 Ce în bine vei mai isprăvi întru căile tale, ca să 33
 cerci iubire? Nu așa, ce și tu ai viclenit a pîn-
 gări căile tale. Și în mînile tale s-au aflat 34
 singiuri de suflete nevinovate. Nu pren scor-
 buri am aflat pre ei, ce pren tot stejariul. Și 35
 ziș: 'Nevinovat sînt, ce întorcă-se mînia Lui
 de la mine!' Iată, Eu Mă judec cătră tine, 36
 zicînd tu: 'N-am greșit!' Căci ai defăimat
 foarte a îndoi căile tale? Și de la Eghipt te vei
 rușina, în ce chip te-ai rușinat de la Assur.
 Căci și de aicea vei ieși, și mînile tale – preste 37
 capul tău, căci au depărtat Domnul nădeajdea
 ta și nu te vei spori întru dînsa.

CAP III

e va slobozi bărbatul muiarea lui, și 1
 să va duce de la el și va fi la alt bărbat,
 au întorcîndu-se, să va întoarce cătră
 el încă? Nu pîngărindu-se să va pîn-
 gări muiarea aceea? Și tu ai curvit
 întru păstori mulți, și te întorceai cătră Mine,
 zice Domnul. Rădică ochii tăi spre cea 2
 dreaptă și vezi: Unde nu te-ai frămîntat? În
 căi ai șazut lor ca o cioară pustiiată, și pîngăriș
 pămîntul întru curviile tale și întru răutățile
 tale. Și avuseș păstori mulți spre piadecă 3
 ție, fața ta de curvească să făcu, obrăznicîș
 cătră toți! Nu ca o casă M-ai chemat, și 4
 părinte și începătoriu fecioriei tale? Au
 5 rămînea-vei în veac? Au cruța-să-va spre
 biruință? Iată, ai grăit și ai făcut ceale reale
 acesteia și ai putut'. Și zise Domnul cătră 6
 mine în zilele Iosiei împăratului: „Văzut-ai
 carele au făcut Mie lăcașul lui Israil? Mers-au
 preste tot muntele înalt și dedesuptul a tot
 lemnul frunzos și au curvit acolo. Și am zis, 7
 după ce au curvit ea toate acesteia: 'Cătră
 Mine te întoarce!' Și nu s-au întors. Și văzu 8
 netocmeala ei cea netocmită a Iudei. Și văzuiu
 că pentru toate carele să părăsi, întru carele
 să preacurvia lăcașul lui Israil. Și am slobozit
 pre ea și am dat carte de despărțire la mînile
 ei, și nu să temu cea netocmită a Iudei. Și mer- 9
 gea și curvi și ea. Și să făcu întru nemică
 curvia ei, și au preacurvit lemnul și piatra.
 Și întru toate acesteia nu să întoarse cătră Mine 10
 cea fără de tocmală a Iudei dentru toată inema ei
 cea pren minciuni'. Și zise Domnul cătră mi- 11
 ne: „Îndireptă sufletul ei Israil de la cea netocmi-
 tă a Iudei. Mergi și citeaște cuvintele acesteia 12
 cătră crivăț; și vei grăi: 'Întoarce-te cătră Mine,

lăcașul lui Israil, zice Domnul, și nu voi întări fața Mea cătră voi, căci milostiv Eu sînt, zice Domnul, și nu voi ținea voao mînie în veac.

13 Însă cunoaște strîmbătatea ta, că la Domnul Dumnezeul tău ai necredințat și ai răvârsat căile tale spre streini, dedesuptul a tot lemnul frunzos, și glasul Mieu n-ai ascultat, zice
14 Domnul. Întoarceți-vă, fii depărtați, zice Domnul, pentru că Eu voi stăpîni de tot pre voi și voi lua pre voi unul den cetate și doi den neam și voi aduce pre voi la Sion. Și voi da voao păstoriu după inema Mea și vor paște pre voi, pascînd neștiință. Și va fi de vă veți înmulți și vă veți creaste pre pămînt, zice Domnul; în zilele acealea nu vor mai grăi încă: 'Chivotul făgăduinței sfîntului Israil!'; nu se va sui preste inemă, nu să va numi, nici să va socoti, și nu să va mai face. În zilele acealea și în vremea aceea numi-vor Ierusalimul 'Scaunul Domnului', și să vor aduna toate limbile la dînsul și nu vor mai merge
18 încă după poftetele inimii lor ceale reale. În zilele acealea veni-vor împreună casa lui Israil preste casa Iudei, și vor veni dempreună de la pămîntul miezii-nopți și de la toate țările, pre pămîntul carele am moștenit pre părinții
19 lor. Și Eu zis: Facă-se, Doamne! Încă, rîndui-te-voi spre fii și voi da ție pămînt ales, moștenirea lui Dumnezău Atotțitoriul limbilor. Și zis: Părinte Mă chemaș pre Mine, și de la Mine să nu vă întoarceți! Însă, cum nu bagă în samă muiarea pre cela ce să împreună cu ea, așa au defăimat întru Mine casa lui
21 Israil, zice Domnul. Glas den buze să auzi, al plîngerii și al rugii fiilor lui Israil, căci făcură strîmbătate întru căile lor; uitară pre
22 Dumnezeu cel sfînt al lor. Întoarceți-vă, fii, întorcîndu-vă, și voi vindeca zdrobiturile voastre! „Iată, robi noi vom fi Ție, căci Tu, Domnul Dumnezăul nostru ești. Cu adevărat, întru minciună era munții și putearea măgurilor, însă prin Domnul Dumnezăul nostru – mîntuirea lui Israil. Și rușinea topi trudele
23 părinților noștri den tinereașele lor, oile lor, și vișeei lor, și pre fiii lor, și pre featele lor.
24 Am adormit întru rușinea noastră și acoperi pre noi necinstea noastră, pentru căci înaintea Dumnezăului nostru am greșit noi și părinții noștri, den tinereașele noastre pînă în ziua aceasta, și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru“.

C A P I V

1 **I**e să va întoarce Israil, zice Domnul, cătră Mine, și să va întoarce, și de vei lua demprejurul tău uriciunile lui den gura lui, și de cătră fața Mea să
2 va smeri. Și va jura: 'Viu Domnul

cu adevărat, cu judecată și cu direptate!', și vor binecuvînta întru El limbi, și întru El vor lăuda pre Dumnezău în Ierusalim, Căci
3 acesteia zice Domnul bărbaților Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul: Înnoiți-vă înnoi-
4 turi și să nu sămănați preste ghimpi; obrezuiți-vă Dumnezăului vostru și obrezuiți năsfîlcia inimii voastre, bărbați iudei și cei ce lăcuș în Ierusalim, să nu iasă ca focul mînia Mea; și să va așța, și nu va fi cela ce stinge de cătră
5 fața vicleșugului tocmealelor voastre. Vesteți în Iuda, și să să auză în Ierusalim! Ziceți: 'Sămnu faceți cu trîmbița pre pămînt și strigați tare!' Ziceți: 'Adunați-vă și să întrăm la cetățile ceale cu ziduri!' Luînd, fugiți la Sion! Sîrguiți, nu stați, căci reale Eu aduc de la miazănoapte și surpare mare! Sui-să leul den
7 bîrlogul lui și pierzînd limbile le rădică; și ieși den locul lui, ca să puie pămîntul tău spre pustiire, și cetățile tale să vor surpa, nelăcuindu-se eale. Spre acesteia, încingeți-vă
8 saci, și vă țînguiți și viațetați-vă, pentru căci nu s-au întors urgia mîniei Domnului de la voi. Și va fi întru aceeaia zi, zice Domnul, piarde-se-va inima împăratului și inima boiarilor; și preoții să vor spămînta și prorocii se vor
9 mira“. Și zis: „O, Stăpîne Doamne! Oare înșălînd ai înșălat pre nărodul acesta și Ierusalimul, zicînd: 'Pace va fi voao!' Și să va atinge sabia pînă la sufletul lor. În vremea
11 aceeaia, zice-vor nărodului acestuia și Ierusalimului: 'Duhul rătăcirii în pustie, calea feații nărodului Mieu – nu spre curat, nici spre sfînt! Duh de plinire Îm va veni, și acum Eu
12 voi grăi judecățile Meale cătră ei. Iată, ca norul să vor sui, și ca viforul – carăle lor, mai sprinteni decît vulturii – caii lor'. Vai noao, căci muncim!“ „Spală de răutate inima ta,
14 Ierusalime, pentru să te mîntuiești! Pînă cînd sînt întru tine gîndurile trudele tale? Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan
15 veni-va mie și se va auzi durearea den muntele lui Efraim. Pomeniți limbi: 'Iată, au venit!' Vestiți în Ierusalim: 'Învîrtejiri vin den pămînt departe și au dat spre cetățile Iudii
17 glasul lor!' Ca cei ce păzescu țarină s-au făcut spre ea împrejur, căci de Mine te-ai lenevit, zice Domnul. Căile tale și tocmealele tale au
18 făcut acesteia ție; aceasta e răutatea ta, căci e amară, că s-au atinsu pînă la inima ta!“ Pîntele
19 cele mieu mă doare și simțiturile inimii meale! Meastecă sufletul mieu, scutură-să inima mea; nu voi tăcea, căci glas de trîmbiță auzi sufletul mieu, strigare de războiu. Și a chinuirei
20 zdrobire cheamă, căce au chinuit tot pămîntul, fără de veaste au chinuit cortul. Rumpseră-să pielele mele. Pînă cînd voi vedea fugînd, 21

22 auzind glasul trîmbișilor? – „Pentru căci povăzuitoarii norodului Mieu pre Mine n-au știut; fii fără de minte sînt și nepricepuți! Măiestri sînt a face rău, iară a face bine n-au conoscut!“ – „Căutaiu spre pămînt și, iată, nemica; și la ceriu, și nu era luminile lui. 24 Văzuiu munții, și era tremurînd, și toate dealurile turburîndu-se. Căutaiu și, iată, nu era om. Și toate pasările ceriului să spămîntase. 26 Văzuiu și, iată, Carmilul – pustiiu, și toate cetățile arse cu foc de cătră fața Domnului; și de cătră fața urgiei mîniei Lui s-au stinsu“. Aceastea zice Domnul: „Pustiiu va fi tot pămîntul, și concenire nu voi face. Și pre aceastea jălească pămîntul, și întunece ceriul de sus, pentru căci am grăit, și nu Mă voi căi; pornitu-M-am și nu M-am întorsu de la el“. – „De glas de călăreși și arcu întinsu să feri toată țara; întrară la peștere, și la desisuri să ascunsără, și pre pietri s-au suit; toată cetatea s-au părăsit, nu lăcuiaste întru eale om“. – „Și tu ce vei face, de te vei îmbrăca cu roșiu și te vei împodobi cu podoabă de aur, de vei unge cu ristic ochii tăi? În deșert e înfrumșetarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi, 31 sufletul tău cearcă. Căci glas ca al ceii ce să chinuiaste am auzit, suspinul tău – ca ceii ce dentii naște; glasul featei Sionului să va slăbi, și va slobozi mînilor ei: ‘Vai eu, căci să sfîrșaste sufletul pre cei omorîți!’

C A P V

1 **L**ergați pemprejur în căile Ierusalimului, și vedeți și cunoașteți și cercați în ulițele lui, de veți afla bărbat de iaste făcînd judecată și cercîndu credința. Și blind voi fi lor, zice Domnul. 2 ‘Viu Domnul!’ zic; pentru aceea nu întru 3 minciuni să jură?“ – „Doamne! Ochii Tăi – spre credință: Bătut-ai pre ei, și n-au durut; concenit-ai pre ei, și n-au vrut să priimască învățatură; întăriră feațele lor mai mult decît 4 piatra și n-au vrut să să întoarcă. Și eu zis: ‘Poate fi săraci sînt, pentru căci n-au putut, căci n-au cunoscut calea Domnului și judecata 5 lui Dumnezeu. Mearge-voiu cătră cei mai aleși și voi grăi lor, căci ei au conoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu’. Și iată, cu toți dempreună surpară jug, rumpseră legături. 6 Pentru aceea lovi pre ei leu den dumbravă, și lupu pînă la case îi pierdu pre ei, și pardos priveghe spre cetățile lor; toți ceia ce ies de la ei să vor vîna, căce au înmulțit necurățiile lor, 7 întăritu-s-au întru urechile lor“. – „Cu care dentru aceastea voi fi ție blind? Fiii tăi au părăsit pre Mine și să jura întru ceia ce nu-s dumne-

zei. Și-i sătura pre ei și preacurviia și în casele curvelor poposia. Cai nebuni spre 8 parte fâmeiască să făcură, fieștecarele spre fâmeaia aproapelui său necheza. Au asupra acestora nu voi socoti? zice Domnul. Au întru limbă ca aceasta nu va izbîndi sufletul Mieu? Suiți-vă pre băștile ei și săpați de 10 tot, și concenire să nu faceți! Lăsați proptelele lor, căci ale Domnului sînt. Căci defăimînd, defăimă spre Mine, zice Domnul, casa lui Israil și casa Iudei. Mințiră Domnului 12 lor și ziseră: ‘Nu sînt aceastea, nu vor veni preste noi reale, și sabie și foamete nu vom vedea. Prorocii noștri era în vînt, și cuvîntul Domnului nu era la ei. Așa va fi lor“’. Pentru aceea, aceastea zice Domnul Atotșii-toriul: „Pentru care lucru ați grăit cuvîntul acesta, iată, Eu am dat cuvintele Meale în rostul tău – foc, și pre norodul acesta – leamne, și va mistui pre ei. Și iată, Eu aduc preste voi 15 limbă de departe, casa lui Israil, zice Domnul, limbă căriia nu vei auzi glasul limbii ei, Toți vîrtoș, Și vor mînca secerătura 16/17 voastră și piinile voastre; și vor mînca de tot pre fiii voștri și pre featele voastre; și vor mînca de tot oile voastre și vițeei voștri; și vor mînca viile voastre și smochineturile voastre și maslineturile voastre; și vor triera cetățile ceale tari ale voastre, preste carele voi nădeșduiți preste eale cu sabie. Și va fi în zile 18 acealea, zice Domnul Dumnezeu tău, nu voi face pre voi spre concenire. Și va fi cînd 19 veți zice: ‘Pentru care lucru au făcut Domnul Dumnezeu nostru noao toate aceastea?’, și vei zice lor: ‘Pentru căci ați părăsit pre Mine și ați slujit la dumnezăi striini în pămîntul vostru, așa veți sluji la striini în pămînt care nu va fi al vostru’. Vestiți aceastea la casa 20 lui Iacov și să să auză în casa Iudei: Auziți 21 dară aceastea, norod nebun și fără inimă! Ochi sînt la ei, și nu vād; urechi la ei, și nu aud. Au de Mine nu vă veți teame? zice 22 Domnul. Au de cătră fața Mea nu vă veți sfii? De Cela ce au pus năsipul hotar mării, poruncă veacinică, și nu va covîrși pre el; și se va turbura, și nu va putea; și vor suna valurile ei, și nu va covîrși pre el. Și la norodul 23 acesta să făcu inimă neascultătoare și nebăgătoare în samă. Și să abătură și să duseră; Și 24 n-au zis în inima lor: ‘Să ne teamem dară de Domnul Dumnezăul nostru, Cela ce dă noao ploaie timpurie și tîrzie, după vreama plinirei poruncii seacerii, și au păzit noao’. Fărădelegile voastre au abătut aceastea și 25 păcatele voastre au depărtat bunătățile de cătră voi. Căci s-au aflat în norodul Mieu 26 necredincioș, și lațuri au întins ca să strice oa-

27 meni și prindea. Ca lațul întins, plin de
pasări, așa casele lor pline de vicieșug; pentru
28 aceea s-au mărit și s-au îmbogățit. S-au
îngrășat și au călcat judecata; n-au judecat
judecata săracului, și judecata văduvei n-au
29 judecat. Au spre acestea nu voiu socoti?
zice Domnul. Au în limbă ca aceea nu va
30 izbîndi sufletul Mieu? Spămîntare și înfri-
31 coșate să făcură pre pămînt. Prorocii pro-
rocesc strîmbe, și preoții bătură în palmele
lor, și norodul Mieu au iubit așa. Și ce veți face
la ceale după acestea?"

CAP VI

1 **I**ntăriți-vă, fiii lui Veniamin, den mij-
locul Ierusalimului, și în Thecue trîm-
bițați cu trîmbiță, și preste Vitha-
harma rîdicați semn, căci reale să
iviră de la miazănoapte și zdrobire
2 mare să face. Și se va lua înălțimea ta, fată
3 Sion! La ea vor veni păstori și turmele lor
și vor înfige spre ea colibi împrejur și vor
4 paște fieștecarele cu mîna lui. Rînduiți-vă
asupra ei spre războiu! Sculați-vă și să ne
suim asupra ei în amiazăzi! Vai noao, căci s-au
5 plecat ziua, căci să sfîrșască umbrele zilii! Scu-
6 lați-vă și să ne suim preste ea noaptea și să stri-
căm temeaietele ei! Căci acestea zice Domnul
puterilor: 'Tăiați leamnele ei! Varsă preste
Ierusalim puteare! O, cetate mincinoasă!
7 Toată sila e întru dînsa. În ce chip răceaște
groapa apa, așa răceaște răotatea ei. Necură-
ție și ticăloșie să va auzi întru ea preste fața ei
pururea, cu dureare și cu bătaie. Certa-te-
8 vei, Ierusalime, să nu se depărteaze sufletul
Mieu de la tine, să nu te facă pămînt neum-
9 blat, carele nu să va lăcui!' Căci acestea
zice Domnul puterilor: „Culeageț, culea-
geț ca o vie rămășițele lui Israil! Întoarceți-
vă, ca cel ce culeage în cunoștința lui!“
10 – „Cătră cine voiu grăi și mă voiu mărturisi și
va auzi? Iată, neobrazuite-s urechile lor și nu
pot să auză! Iată, cuvîntul Domnului să făcu
lor spre ocară! Nu vor vrea pre el să-l ascu-
11 te!“ – „Și mînia Mea am plinit, și am oprit și
n-am concenit pre ei. Turna-voiu preste
prunci denafară și spre adunarea tinerilor
împreună, căci bărbat și muiare să vor
12 prinde, bătrîn cu cel plin de zile. Și să vor
înturna casele lor la alții, țarine și muierile lor
deodată, căci voiu întinde mîna Mea pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul acesta, zice Domnul,
13 Căci de la cel mic al lor pînă la mare, toți au
făcut fărădeleage; de la preot și pînă la proroc
14 mincinos, toți au făcut mincinoase. Și vin-
deca zdrobirea norodului Mieu, defăimînd și zi-
15 cînd: 'Pace!' Și unde e pace? Rușinară-se,
căci s-au săvîrșit, și nu ca cei ce să rușinează să

rușinară, și necinstea lor n-au cunoscutu-o.
Pentru aceea vor cădea în cădearea lor și în
vreamea socotealei lor peri-vor“, zice Dom-
nului. Acestea zice Domnul: „Stați pren căi 16
și vedeți și întrebați cărările Domnului veaci-
nice și vedeți carea iaste calea cea bună; și
meargeț întru ea și veț afla curățire sufle-
telor voastre“. Și ziseră: „Nu ne vom duce!“
17 – „Pus-am preste voi strejari; ascultați gla-
sul trîmbiței!“ Și ziseră: „Nu vom auzi!“
18 – „Pentru aceea auzit-am limbile și ceia ce
pasc turmele lor. Ascultă, pămînte! Iată, 19
Eu aduc preste norodul acesta reale, roada
urîrei lor, căci la cuvîntul Mieu nu luară
aminte, și leagea Mea o lepădară. Pentru 20
căci tămîie de la Sava Îm aduceți și scorțișoară
den pămînt departe? Și arderile ceale de tot
ale voastre nu-s priimite și jirtvele voastre nu
M-au îndulcit pre Mine“. Pentru aceea, 21
acestea zice Domnul: „Iată, Eu dau preste
nărodul acesta boală, și vor boli întru ea
părinți și fii împreună, vecinul și cel de aproa-
pele lui vor peri“. Acestea zice Domnul: 22
„Iată, norod vine de la crivăț și limbi să vor
rădica de la marginile pămîntului. Arc și 23
fuște vor ținea, năsilnic iaste și nu va milui;
glasul lui – ca marea ce aduce valuri; cu cai și
cară să va rîndui, ca focul, spre războiu cătră
tine, fată Sion!“ – „Auzit-am auzul lor, slă- 24
bănogiră-se mînil noastre; necaz ne cu-
prinse pre noi, chinuri ca ceia ce naște. Nu 25
ieșiț afară la țarină și în căi nu îmblați, căci
sabia neprietenilor lăcuiaste premprejur!
Fata norodului Mieu! Încinge-te cu sac și pre- 26
sară cenușă! Fă-ți jale ibovnicului, tînguire de
milă, căci fără veaste va veni chinul preste
voi!“ – „Ispitoriu am dat pre tine întru 27
noroadă ispitite; și vei cunoaște cînd voiu
ispitiu Eu calea lor. Toți neacultători, mer-
gînd încîlcită, aramă și fier. Toți stricați 28
sînt! Să sfîrși foiul de la foc, să sfîrși plum-
bul. În deșert zlătariul bate argintul, vicieșu- 29
gurile lor nu s-au topit. 'Argint lepădat' 30
chemați pre ei, căci i-au izgonit pre ei
Domnul“.

CAP VII

1 **S**cultați cuvîntul Domnului, toată 1
jidovimea! Acestea zice Domnul 2
puterilor, Dumnezeu lui Israil: „De
veți îndirepta căile voastre și tocmea-
lele voastre, și voiu lăcui pre voi în
locul acesta. Nu vă nădejduiț spre voi 3
cuvinte mincinoase, căci mai mult nemică nu
vor folosi voao, zicînd: 'Besearca Domnului
besearca Domnului iaste'. Că, de veț is- 4
prăvi isprăvind căile voastre și tocmealele voas-
tre și, făcînd, veț face judecată întru mijlo-

cul omului și întru mijlocul aproapei lui său,
 5 Și nemeanicul și surumanul și vădua să nu
 asupriți, și sînge nevinovat să nu vărsați în
 locul acesta, și denapoia altor dumnezei să nu
 6 meargeți spre rău voao, Și voiui lăcui pre
 voi în locul vostru, în pămîntul carele am dat
 părinților voștri den veac și pînă în veac.
 7 Iară de veți nădejdui voi pre cuvinte minci-
 8 noase, de unde nu vă veți folosi, Și ucideți,
 și precurviți, și furați, și jurați pre strîmb, și
 tămîiați la Vaal, și meargeți denapoia dumne-
 zăilor streini, carii nu știți, ca să vă fie voao
 9 rău, Și ați venit și ați stătut înaintea Mea în
 Casă unde să numeaște numele Mieu preste
 ea și ați zis: 'Feritu-ne-am ca să nu facem toate
 10 uriciunile aceastea!', Au peșteri tîlharilor –
 Casa Mea unde să numeaște numele Mieu
 întru ea acolo înaintea voastră? Și iată, Eu
 11 văzui", zice Domnul. „Căci meargeți la
 locul Mieu cel de la Silom, unde am sălășluit
 numele Mieu preste el acolo înainte, și vedeți
 ceale ce am făcut lui de cătră fața răutății
 12 nărodului Mieu, Israil. Și acum, pentru
 care lucru ați făcut toate aceastea lucruri, și am
 grăit cătră voi, și nu M-ați ascultat pre
 Mine, și v-am chemat pre voi, și n-ați răspuns,
 13 (Deci) face-voiui și Eu Casii aceștia unde să
 cheamă numele Mieu preste ea, preste carea
 voi nădejduiți preste ea, și locului carele am
 dat voao și părinților voștri, în ce chip am
 14 făcut Silomului. Și voiui lepăda pre voi de
 cătră fața Mea, în ce chip am lepădat pre frații
 15 voștri, toată sămînța lui Efraim! Și tu nu te
 ruga pentru nărodul acesta și nu te ruga ca să
 să miluiască aceștea, și nu te ruga și să nu te
 16 apropii de Mine pentru ei, căci nu voiui ascult-
 ta. Au nu vezi ce fac ei în cetățile Iudei și în
 17 căile Ierusalimului? Fiii lor adună leamne,
 și părinții lor ard foc, și muierile lor fărîmă
 aluat, ca să facă hamoni oștii ceriului; și au
 turnat turnări la dumnezei streini, pentru ca
 18 să Mă mînie. Au doară ei Mă scîrbesc pre
 Mine?", zice Domnul, „nu pre ei, pentru ca să
 19 să rușineaze obrazele lor?" Pentru aceea,
 aceastea zice Domnul: „Iată, urgia și mînia
 Mea să varsă preste locul acesta, și preste
 oameni, și preste dobitoace, și preste tot lem-
 nul țarinii lor, și preste roadele pămîntului; și
 20 va arde și nu se va stingea". Aceastea zice
 Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre
 adunați cu jîrtvele voastre și mîncăți carne,
 21 Căci n-am grăit cătră părinții voștri și n-am
 poruncit lor, în ziua carea am scos pre ei den
 pămîntul Eghiptului, pentru arderi-de-tot și
 22 jîrtve, Fără numai graiul acesta am poruncit
 lor, zicînd: Ascultați glasul Mieu, și voiui fi voao
 întru Dumnezău și voi veți fi Mie întru nărod, și

meargeți în toate căile Meale, oricarele voiui
 porunci voao, pentru ca să vă fie voao bine.
 Și n-au ascultat pre Mine, nici au apropiat 23
 ureachea lor, ce au mers întru gîndurile inimii
 lor cei reale și să făcură la ceale dendărăt, nu
 la ceale denainte, den carea zi au ieșit părinții
 lor den pămîntul Eghiptului și pînă în ziua
 aceasta. Și am trimis cătră ei pre toți robii 24
 Miei, prorocii, ziua și dimineața, și am tri-
 mis, Și n-au ascultat pre Mine, și nu s-au 25
 apropiat ureachea lor, și ș-au învîrtoșat cer-
 bicea lor mai mult decît părinții lor. Și vei 26
 grăi lor cuvîntul acesta, și nu vor asculta pre
 tine; și vei chema pre ei, și nu vor răspunde
 ție. Și vei grăi cătră ei: 'Această limbă, care 27
 n-au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit
 învățatura, să sfinși credința den rostul lor'.
 Tunde capul tău și leapădă! Și ia pre buze 28
 plîngere, căci au izgonit Domnul și au lepă-
 dat ruda care făcea aceastea; căce au făcut
 fiii Iudii rău înaintea Mea", zice Domnul.
 „Rînduit-au uriciunile lor în Casă unde s-au 29
 chemat numele Mieu preste ea, ca să o pîngă-
 rească pre ea. Și au zidit capiștea lui Tafeth, care-
 le iaste în valea fiului Ennom, ca să arză-de-tot
 pre fiii lor și featele lor cu foc, care n-am
 poruncit lor și n-am socotit în inima Mea.
 Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și 30
 nu vor mai zice încă 'Capiștea lui Tafeth' și
 'Valea fiului Ennom', ce 'Valea celor omoriți';
 și-i vor îngropa în Tafeth, nefiind loc. Și 31
 vor fi morții norodului acestuia spre mîncare
 pasărilor ceriului și hiarălor pămîntului, nu
 va fi cine să apere. Și voiui surpa den cetă- 32
 țile Iudii și den răspîntiile Ierusalimului glasul
 celor ce să veselescu și glasul celor ce să
 bucură, glasul ginerelui și glasul neveastei,
 căce spre pustiire va fi tot pămîntul".

CAP VIII

Ln vremea aceea, zice Domnul, 1
 deschide-vor oasele împăraților Iudii
 și oasele boiarilor lor și oasele preoți-
 lor și oasele prorocilor lor și oasele
 celor ce lăcuiescu în Ierusalim den
 mormînturile lor Și le vor zbici pre eale 2
 spre soare și spre lună și spre toate stealele și
 spre toată oastea ceriului, care au iubit și
 căroră au slujit și căroră au mersu denapoia
 lor și de carii să ținea și la carii s-au închinat
 ei. Nu să vor tăia, nici să vor îngropa, și vor fi
 spre pildă preste fața a tot pămîntul, Căci 3
 au mai ales moartea decît viața; și la toți ceia-
 lăți ce au rămas de la rudenia aceea, în tot locul,
 oriunde-i voiui scoate pre dînșii acolo". Căci 4
 aceastea zice Domnul: „Au doară cel ce cade

nu să scoală? Sau cel ce să întoarcă nu să
 5 întoarcă? Pentru că să întoarse norodul
 acesta întoarcere fără rușine și să biruiră de
 tot întru voia lor și nu vrură a să întoarcă?
 6 Băgați în urechi dară și auziți! Nu așa vor grai,
 nu iaste om care să să pocăiască de la răutatea
 lui, zicînd: 'Ce am făcut?' Rămase cela ce
 aleargă de la alergătura lui ca calul șezătoriu
 7 întru nechezarea lui. Și asida în ceriu co-
 noscu vreamea ei, turtureaoa și rîndureaoa,
 pasările țarenii, păzirà vremile întrării lor;
 iară norodul Mieu acesta n-au cunoscut jude-
 8 cățile Domnului. Cum veți grai că: 'Înțelep-
 ții sîntem noi, și leagea Domnului cu noi
 iaste'? În deșert să făcu trestia minciunoasă la
 9 scriitori! Rușinară-să înțelepții, acoperiră
 capul lor; și să spămîntară și să prinsără, căci
 cuvîntul Domnului l-au izgonit. Care înțelep-
 10 ciune e întru dîșșii? Pentru aceeaa voi da
 muierile lor altora și țarinile lor, moștenitori-
 lor, căci, de la mic pînă la mare, toți iubirea
 argintului gonesc; și, de la proroc pînă la
 11 preot, toți fac minciună. Și vindecă surpa-
 rea norodului Mieu cătră necinste, zicînd:
 12 'Pace! Pace!'; și nu era pace! Rușinară-să,
 căci urciune au făcut? Și cu rușine nu s-au
 rușinat, și a să rușina nu știu. Pentru aceeaa
 vor cădea între mijloc căzînd, în vreamea
 13 socotealei lor vor cădea", zice Domnul. „Și
 vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu iaste
 strugur în vie și smochine în smochin, și frun-
 14 zele au căzut de tot“. – „Și spre ce noi să-
 dem?“ – „Adunați-vă și să întrăm la cetățile
 ceale tari și să ne lepădăm acolo, căci Dumne-
 zău ne-au lepădat pre noi și ne-au adăpat
 apă de hiare, căci am greșit înaintea Lui.
 15 Adunatu-ne-am spre pace, și nu era bune la
 vreamea vindecării și nu era sîrguială“.
 16 – „De la Dan vom auzi glasul iușimei cailor lui,
 de la glasul nechezării călărimei cailor lui să
 clăti tot pămîntul; și va veni și va mânca de tot
 pămîntul, și plinirea lui, cetatea, și pre cei ce
 17 lăcuiescu întru dînsa. Pentru căci, iată, Eu
 trimiț la voi șărpi omoritori, la carii nu iaste a
 18 descîntarea, Și vor mușca pre voi fără vin-
 decare cu durearea inimii voastre cei izmenite-
 19 te! Iată (strigare) glasul strigării feații
 nărodului Mieu, de la pămînt departe: 'Au
 Domnul nu iaste în Sion? Sau împărat nu
 iaste acolo?' – „Pentru căci M-au urgisit cu
 ceale cioplite ale lor și întru deșărtări streine?“
 20 Să petrecu vara, trecu seacerea, și noi nu ne-am
 21 mîntuit. – „Spre surparea featei nărodului
 Mieu Mă întunecaiu; întru izmenire Mă întăriră
 22 durori ca ceaea ce naște. Și au rășină nu iaste
 în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru căci
 nu să sui vindecarea featei nărodului Mieu?“

ine va da capului meu apă și ochilor
 1 miei izvoară de lacrimi, și voi plînge
 pre nărodul meu acesta, ziua și
 noaptea, pre cei raniț ai feații năro-
 2 dului meu? Cine îm va da în pus-
 tiiu sălaș mai de margine, și voi părăsi pre
 nărodul meu și mă voi duce de la ei? Căci
 toți să preacurvesc, adunarea celor defăimă-
 3 tori! Și întinseră limba lor ca un arc min-
 cinos și nu credința putu pre pămînt, căci den
 reale la reale au ieșit și pre Mine n-au cunos-
 4 cut!“, zice Domnul. „Fieștecarele de cătră
 aproapele său păziți-vă și pre frații lor nu
 nădejduiți, căci tot fratele cu amăgitură va
 amăgi și tot priatenul cu vicleșug merge.
 5 Fieștecarele asupra priatinului lui va bat-
 jocuri, adevăr nu vor grai; învăță-se limba lor
 a grai minciuni; năpăstuiră și nu lipsiră a să
 6 întoarcă. Camătă preste camătă, vicleșug
 preste vicleșug, n-au vrut să știe pre Mine“,
 7 zice Domnul. Pentru aceeaa, acestea zice
 Domnul puterilor: „Iată, Eu voiu lămuri pre ei
 și voiu ispiti pre ei, căci voiu face de cătră fața
 8 vicleșugului feații nărodului Mieu. Săgeată
 rănitoare e limba lor; vicleane-s graiurile
 gurii lor; cu aproapele lui grăiaște de pace, și
 9 întru sine are vrajba. Au asupra acestora
 nu voiu socoti, zice Domnul, sau la nărod ca
 acesta nu va izbîndi sufletul Mieu? Preste
 10 mąguri luați tînguire și pre căile pustiiului
 plîngere, căci s-au săvîrșit, pentru că nu sînt
 oameni, n-au auzit glasul stăpînirii; den
 pasările ceriului și pînă la dobitoace spămîn-
 11 tară-să, dusără-să. Și voiu da Ierusalimul
 spre înstreinare, spre lăcuință bălaurilor, și
 cetățile Iudei spre stingere le voiu pune, nelă-
 cuindu-se“. Cine e omul înțelegătoriu și înțe-
 leagă aceasta? Și, la care e cuvîntul gurii
 Domnului cătră el, vestească voao: pentru
 care lucru peri pămîntul? Aprinse-se ca pus-
 12 tiul, neumblîndu-se el? Și zise Domnul
 cătră mine: „Pentru căci au părăsit ei leagea
 Mea carea am dat înaintea feații lor și n-au
 13 ascultat glasul Mieu, Ce au mers denapoi
 celor alease ale inimii lor ceii reale și dena-
 poiă idolilor carele au învățat pre ei părinții
 14 lor“, Pentru aceeaa, acestea zice Domnul
 puterilor, Dumnezăul lui Israil: „Iată, Eu hră-
 nesc pre ei cu nevoi, și voiu adăpa pre ei apă
 de hiare, Și voiu răsipi pre dîșșii întru
 15 limbi la carii nu conoștea ei și părinții lor, și
 voiu trimite la dîșșii sabia, pînă-i voiu topi
 pre ei cu dînsa“. Aceastea zice Domnul
 16 puterilor: „Chemați pre cealea ce plîng, și să
 vie; și cătră ceale măiastre trimiteți, Și răs-
 17 punză; și să ia preste noi plîngere, și pogoare
 ochii voștri lacrimi, și ganele voastre cure apă,

18 Căci glasul cel de jale să auzi în Sion: 'Cum am chinuit! Ne-am rușinat foarte, căci am părăsit pământul și am lepădat sălășluirile noastre'".
 19 —, "Ascultați dară, muieri, cuvîntul lui Dumnezeu și priimască urechile voastre cuvintele gurei Lui; și învățați featele voastre jale și muiarea pre cea de aproapele ei, plîngere,
 20 Căci să sui moarte pren ferestrele voastre, întră la pământul vostru, ca să zdrobească prunci pre den afară și tinerii de pren uliță.
 21 Și vor fi morții oamenilor spre pildă, preste fața cîmpului pământului vostru, și ca iarba denapoia celui ce coseaște. Și nu va fi cel ce să adune".
 22 Acestea zice Domnul: „Nu să laude înțeleptul întru înțelepciunea lui și nu se laude cel virtos întru virtutea lui și nu se laude cel bogat întru bogăția lui,
 23 Ce întru aceasta să să laude cel ce să laudă a înțelege și a Mă conoaște că Eu sînt Domnul, Cea ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ, căci întru aceste e voia Mea", zice Domnul.
 24 „Iată, zile vin, zice Domnul, și voiui socoti preste toți cei obrezuiți marginea acoperirei lor,
 25 Preste Eghiptet, și preste Iudumea, și preste Edom, și preste fiii lui Ammon, și preste fiii lui Moav, și preste tot cela ce tunde împrejur cealea de la fața lui, ceia ce lăcuiesc în pustiiu, căci toate limbile neobrezuite-s la trup, și toată casa lui Israil – neobrezuiți la inima lor“.

C A P X

1 **A**scultați cuvîntul Domnului, carele au grăit cătră voi, casa lui Israil!
 2 Acestea zice Domnul: „După căile limbilor nu învățați și de seamnele ceriului nu vă teamereți, căci să tem
 3 de eale cu obrazele lor; Căci legiuirile limbilor deșarte-s: lemn iaste, den dumbravă
 4 tăiat, lucru de teslariu și topitură; Cu argint și cu aur înfrumusețate sînt, cu ciocane și cu cuie le-au întărit pre eale, pune-le-vor pre
 5 eale și nu se vor mișca. Argintul bătut iaste, nu vor îmbla; rîdicîndu-se, rîdica-se-vor, căci nu vor păși. Nu vă teameți de eale, căci nu vor face rău, și bine nu iaste întru
 6 eale“. —, „Nu iaste asemenea cu Tine, Doamne! Mare ești Tu și mare e numele Tău
 7 întru virtute! Cine nu se va teame de Tine, Împărate al limbilor? Pentru că Ție să cuvine, că întru toți înțelepții limbilor și întru toate împărățiile lor nu iaste asemenea Ție.
 8 Împreună cei fără minte și cei nesocotitori sînt dascălia deșărtărilor lor, lemn iaste! Argint lipit iaste, de la Tharsis veni-va; aurul – Mofaz; și mîna zlătarilor, lucruri de meșteri; toate cu vînat
 9 și mohorîte vor îmbrăca pre eale. Așa să ziceț lor: 'Dumnezăi carii ceriul și pămîntul

n-au făcut să piară de pre pămînt și dedesuptul ceriului acestuia!'“
 11 Dumnezău – Cea ce au făcut pămîntul cu putearea Lui, Cea ce au îndireptat lumea cu înțelepciunea Lui și cu mintea Lui au întins ceriul, Și
 12 mulțime de ape în ceriu, și sui nori de la marginea pămîntului; fulgere spre ploaie au făcut și scoase vînturi (lumină) den visteriile lor.
 13 Nebunitu-s-au tot omul de minte; rușină-se tot zlătariul pre ceale săpate ale lui, căci mincinoase au topit; nu iaste duh întru eale.
 14 Deșarte sînt, lucrure batjocurite; în vremea socotirei lor vor peri. Nu iaste ca aceasta
 15 parte la Iacov, căci Cea ce au zidit toate, acela iaste moșnenirea Lui; Domnul – numele Lui.
 16 Adună den afară statul tău cel ce lăcuiaște întru cei aleși, căci aceste zice Domnul:
 17 „Iată, Eu împiadec pre ceia ce lăcuiesc pămîntul acesta cu necaz, și voi năcăji pre ei, pentru
 18 ca să să afle rana ta“. Vai preste zdrobitura ta! Duiosă rana ta! Și eu ziș: Așa e aceasta
 19 rana ta și te apucă pre tine. Cortul tău au chinuit, peri, și toate pieile tale să spintecară;
 20 fiii miei și oile meale nu sînt; nu iaste încă loc cortului meu, locul pieilor meale, Căci păstorii au ieșit den minte și pre Domnul n-au
 21 cercetat; pentru aceea n-au socotit toată pășunea, și să răsipiră. Glasul auzirii, iată, vine!
 22 Și cutremur mare den pămîntul de la miazănoapte, ca să rînduiască cetățile Iudii spre stingere și zăceare pasărilor. Știu,
 23 Doamne, că nu e a omului calea lui, nici bărbat va merge și va isprăvi călătoria lui. Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată,
 24 și nu cu mînie, pentru ca să nu ne faci pre noi puțini! Varsă mînia Ta preste limbile cealea ce nu Te știu pre Tine, și preste împărățiile carele numele Tău nu l-au chemat, căci au
 25 mîncat pre Iacov și au topit pre Israil!

C A P X I

1 **A**uzi cuvîntul carele s-au făcut de cătră Domnul cătră Ieremia, zicînd: „Auzi
 2 cuvintele făgăduinții aceștia, și vei grăi cătră oamenii Iudei și cătră cei ce lăcuiesc în Ierusalim și vei grăi cătră
 3 ei. Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: Blestemat omul carele nu va asculta
 4 cuvintele făgăduinții aceștia carea am poruncit părinților voștri în ziua carea am scos pre ei den pămîntul Eghiptetului, den cuptoriul cel de fier, zicînd: Ascultați glasul Mieu
 5 și faceț toate, oricîte voiui porunci voao, și veți fi Mie norod, și Eu voiui fi voao Dumnezeu,
 6 Pentru ca să întăresc jurămîntul Mieu carele am jurat părinților voștri ca să le dau lor pămînt ce cură miare și lapte,

ca cum e ziua aceasta!“ Și răspuns și ziș:
 6 „Facă-să, Doamne!“ Și zise Domnul către
 mine: „Citeaște toate cuvintele acestea în
 cetățile Iudii și denafara Ierusalimului, zicînd:
 7 ‘Auziți cuvintele făgăduinței aceștia și le faceți
 pre eale, căci mărturisind mărturisiim îm-
 preună părinților voștri, în ziua carea am scos
 pre ei den pămîntul Eghipetului pînă în ziua
 aceasta, mîneceînd mărturisiim împreună,
 8 zicînd: ‘Ascultați glasul Mieui!’ Și n-au
 ascultat, nici plecară ureachea lor, ce mergea
 fieștecarele întru încîlcirea inemii lor cei
 viclean. Și aduș cătră ei toate cuvintele făgă-
 duinței aceștia carea am poruncit ca să facă,
 9 și n-au făcut“ . Și zise Domnul către mine:
 „Să află legătură întru bărbații Iudei și întru
 10 ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Întoarseră-se
 spre strîmbătățile părinților lor celor mai
 denainte, carii n-au vrut să asculte cuvintele
 Meale și, iată, ei mergu denapoia dumnezeilor
 striini, ca să slujască lor. Și răsipi casa lui
 Israil și casa Iudei făgăduința Mea, carea am
 11 pus cătră părinții lor“. Pentru aceea,
 acestea zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste
 norodul acesta reale, den carele nu vor putea
 ca să iasă dentr-însele; și vor striga cătră
 12 Mine, și nu voi asculta pre ei. Și vor
 merge cetățile Iudei și cei ce lăcuiescu Ieru-
 salimul și vor striga cătră dumnezeii lor,
 căroră ei tămîiază lor, carii nu vor mîntui pre
 13 ei în vreamea chinurii lor. Căci pre numă-
 rul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo, și pre
 numărul ieșirilor Ierusalimului au rînduit
 14 capiști a tămîia pre Vaal. Și tu nu te ruga
 pentru norodul acesta și nu te ruga pentru ei
 la rugă și rugăciune, căci nu voi asculta la
 vreamea carea Mă cheamă pre Mine, în vrea-
 15 mea chinurii lor. Pentru ce cea iubită în
 Casa Mea au făcut urîciune? Au rugăciune și
 cărnuri sfinte vor lua de la Tine răutățile tale?
 16 Au de aceasta vei scăpa? ‘Maslin cu bună
 umbră, frumos la chip’ au numit Domnul
 numele tău. La glasul tăierii lui au răsădit; să
 17 făcură de nimica ramurile ei. Și Domnul
 puterilor, Cela ce de tot te-au răsădit, grăit-au
 asupra ta reale, pentru răutatea casii lui Israil
 și casei Iudii, căci ș-au făcut lor a Mă urgisi,
 18 tămîind ei la Vaal“. Doamne, arată mie și
 voi cunoaște; atunci văzui tocmealele lor.
 19 Și eu, ca un miel blînd aducîndu-se să să jîrt-
 vuiască, n-am cunoscut [că] asupra mea au
 gîndit gînd rău, zicînd: „Venii și să punem
 lemn în pîinea lui și să-l surpăm pre el de la
 pămîntul celor vii, și numele lui nu să va mai
 20 pomeni încă“. Doamne al puterilor, judecînd
 drept, ispitind rănichii și inimile, de aș vedea cea

de la Tine izbîndă dentru ei, căci cătră
 Tine descoperiiu îndireptarea mea. Pentru 21
 aceea, acestea zice Domnul preste oamenii
 den Anathoth, ceia ce cercă sufletul meu,
 ceia ce zic: „Nu vei proroci pre numele Dom-
 nului! Iară de nu, vei muri în minile noas-
 tre!“ Pentru aceea, acestea zice Domnul 22
 puterilor: „Iată, Eu socoti-voiu asupra lor;
 tinerii lor cu sabie vor muri, și fiii lor și featele
 lor muri-vor cu foamete. Și rămășiță nu va 23
 fi lor, căci voi aduce reale preste ceia ce
 lăcuiescu în Anathoth, în anul socotirii lor“.

CAP XII

Lireptu ești, Doamne, că voi răs- 1
 punde cătră Tine, însă judecăți voiu
 grăi cătră Tine: Ce e că calea necurați-
 lor să sporeaște, îndireptatu-s-au toți 2
 cei ce defaimă defăimări? Răsădiș
 pre ei și să înrădăcinară; făcură fii și făcură
 roadă. Aproape ești Tu de gura lor și departe 3
 de la rănichii lor! Și Tu, Doamne, știi pre
 mine; ispitit-ai inima mea. Înaintea Ta adu-
 nă-i pre ei ca oile spre junghiare! Curățește-i
 pre ei la ziua jungherii lor! Pînă cînd va 4
 plînge pămîntul și toată iarba țarinii să va
 usca de răutatea celor ce lăcuiescu întru el?
 Strînsără-să dobitoace și pasări, căci au zis:
 „Nu va vedea Dumnezău căile noastre!“ .
 –„Ale tale picioare aleargă și te slobonogescu 5
 pre tine; cum te vei găti pre cai? Și în pămînt-
 ul păcii tale te nădejduiești; cum vei face 6
 întru înfierbîntarea Iordanului? Căci și fra-
 ții tăi și casa tătîni-tău, și aceștea să lăpădară
 de tine și aceștea au strigat, dendărătul tău
 adunară-să. Să nu te încrezi întru ei, cînd vor 7
 grăi cătră tine cu pace! Părăsit-am casa
 Mea, lăsat-am moștenirea Mea, dat-am cel
 iubit suflet al Mieui pre mîinile vrăjmașilor
 lui. Să făcu moștenirea Mea Mie ca un leu 8
 în dumbravă, deade asupra Mea glasul ei;
 pentru aceea am urît pre ea. Au peștera
 leoaicei iaste moștenirea Mea Mie? Au 9
 peșteră e împrejurul ei preste ea? Păsați!
 Adunaș toate hiarăle cîmpului și să vie ca să
 mănînce pre ea! Păștori mulți stricară via 10
 Mea, pîngăriră partea Mea, deaderă partea
 cea poftită a Mea spre pustiiu neumblat.
 Făcură-să spre peirea pierzării prin Mine; cu 11
 stingere stînsă-se tot pămîntul, căci nu iaste
 om care să puie la inimă. Preste toată ieși- 12
 rea în pustiiu au venit, chinuind, căci sabia
 Domnului va mînce de la marginea pămîntu-
 lui și pînă la marginea pămîntului, nu iaste
 pace la tot trupul. Sămănat-aș grîu, și spini aș 13
 secerat; sorții lor nu vor folosi lor. Rușinați-vă
 de fala voastră, de ocară înaintea Domnu-
 lui!“ Căci acestea zice Domnul pentru toți 14
 vecinii cei răi: „Ceia ce să ating de moște-

nirea Mea carea am împărțit nărodului Mieu, lui Israil, iată, Eu zmulg pre ei de la pământul lor, și pre Iuda voui scoate den mijlocul lor. 15 Și va fi după ce voui scoate Eu pre ei, Mă voui întoarce și voui milui pre ei. Și voui lăcui pre ei, pre fieștecarele la moștenirea lui și fieștecarele la pământul lui. 16 Și va fi, de învățînd, vor învăța calea nărodului Mieu a să jura în numele Mieu: 'Viu Domnul!', în ce chip au învățat pre nărodul Mieu a să jura pre Vaal, și să va zidi în mijlocul nărodului Mieu. Iară de 17 nu să vor întoarce, Și voui rădica limba aceea cu rădicare și pierzare", zice Domnul.

CAP XIII

1 **A**ceasta zice Domnul: „Pasă și cîștigă ție încingere de in și pune pre mijlocul tău; și în apă nu va treace“. 2 Și cîștigaiu încingerea, după cuvîntul Domnului, și puș prejur mijlocul 3 mieu. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 4 mine, zicînd: „Ia încingerea cea demprejurul mijlocului tău și scoală-te și pasă la Efrat și 5 ascunde pre ea acolo, în gaura pietrii“. Și mers și o ascunș la Efrat, în ce chip mi-au 6 poruncit mie Domnul. Și fu după zile multe, și zise Domnul cătră mine: „Scoală-te și pasă la Efrat și ia de acolo brîul carele am 7 poruncit ție ca să-l ascunzi acolo“. Și mers la apa Efratului și săpaiu și luaiu brîul den locul unde am îngropat pre el acolo. Și iată, stricat era, care să nu fie de treabă la nemică. 8 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 9 mine, zicînd: „Aceasta zice Domnul: Așa voui strica semeția Iudei și semeția Ierusalimului, cea multă aceasta semeție. Pre cei ce nu vor să asculte cuvintele Meale, ce au mers întru încîlcirea inimii lor cei viclene, și pre cei ce au mers după dumnezăi streini ca să slujască lor și să să închine lor, și vor fi ca brîul acesta care nu se va trebui la nemică. 11 Căci, în ce chip să lipeaște brîul prejur mijlocul omului, așa am lipit cătră Mine casa lui Israil și toată casa Iudei, ca să să facă Mie spre nărod numit, și spre fală, și spre mărire; și 12 n-au ascultat de Mine. Și vei grăi cătră nărodul acesta: 'Tot foalele să va împlea de vin'. Și va fi de vor zice cătră tine: 'Au cunos-cînd nu vom cunoaște că tot foalele să va 13 împlea de vin?', Și vei grăi cătră ei: 'Aceasta zice Domnul: 'Iată, Eu voui împlea pre toți ceia ce lăcuiesc pământul acesta, și pre împărații lor, pre ceia ce săd, fiii lui David, pre scaunul lui, și pre preoți, și pre proroci, și pre Iuda, și pre toți ceia ce lăcuiesc în Ierusalim cu 14 îmbătare. Și voui răsipi pre ei, pre bărbat, și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fiii lor deodată; și nu voui dori, zice Domnul, și nu-M va fi milă și nu Mă voui milostivi de cătră

stricarea lor'. Auziți și băgați în urechi și 15 nu vă rădicați, căci Domnul au grăit! Dați 16 Domnului Dumnezeului vostru mărire mai nainte de a întuneca și mai nainte de a să împiedeca picioarele voastre preste munți întunecoși; și veți aștepta la lumină, și acolo – umbra morții, și să vor pune la întunecare. Iară de nu veți auzi, pre ascunș plînge-va 17 sufletul mieu de cătră fața semeției; și vor pogorî ochii voștri lacrimi, căci să surpă turma Domnului. Ziceț împăratului și silnicilor: 'Smeriți-vă și sedeți, căci s-au surpat den capul vostru cununa măriri voastre!' Cetățile ceale despre austru să închiseră 19 împreună și nu era cel ce să deșchiză; să înstriină Iuda, săvîrșiră înstriinare deplin. Rădică ochii tăi, Ierusalime, și vezi pre cei ce 20 vin de la crivăț: Unde iaste turma carea s-au dat ție, oile măriri tale? Ce vei grăi, cînd te 21 vor socoti pre tine? Și tu ai învățat pre ei asupra ta învățături la început. Durori te vor apuca, ca pre muiarea ce naște. Și de vei 22 zice în inema ta: 'Pentru căci întimpină mie acestea?' – Pentru mulțimea strîmbătății tale descoperiră-se denapoile tale, să să ivească călcîile tale. De va premeni arapul pialea 23 lui și pardosul împistriturile lui, și voi veți putea a face bine, fiind învățați rău. Și-i 24 împărtiaiu pre ei ca ojogiturile ce se duc de vînt spre pustiu. Acesta e sorțul tău și 25 parte, a nu asculta voi Mie, zice Domnul, cum M-ai uitat pre Mine și ai nădejduit pre minciuni. Și Eu voui descoperi ceale denapoi ale tale 26 preste fața ta, Și să va ivi necinstea ta. 27 Preacurviile tale și nechezarea ta și înstriinarea curviei tale preste dealuri și în țarini am văzut, urciunile tale. Vai ție, Ierusalime, căci nu te-ai surpat denapoi mea! Pînă cînd vei fi?“

CAP XIV

1 **A** cuvîntul Domnului, carele au făcut 1 cătră Ieremia pentru neplouare. 2 Plînsse jidovimea, și porțile ei să deșertară, și să întunecară pre pământ, și strigarea Ierusalimului să sui. Și 3 cei putearnici ai ei trimiseră pre cei mai tineri ai lor la apă; venit-au la fîntîni, și n-au aflat apă. Și au întors vasele lor deșarte. Și 4 lucrurile pământului s-au săvîrșit, căci nu era ploaie. S-au rușinat plugarii, acoperiră capețele lor. Și cerbii în țarină fătără și părăsiră, căci nu era iarbă. Măgarii sălbateci 5 stătură pren codri, și traseră vînt, săvîrșiră-se ochii lor, că nu era buruiană. De norodul 7 strîmbătății, păcatele noastre înpomcișară-se noao. Doamne, fă noao pentru numele

Tău, căci multe-s păcatele noastre înaintea
 8 Ta, căci Ție am greșit. Îngăduiala lui Israil,
 Doamne, și mîntuiești în vremea răutăți-
 9 lor; Pentru căci Te-ai făcut ca un nemear-
 nic pre pămînt? Și ca un pămîntean abătîndu-se
 spre popas? Au fi-vei ca un om adormit fiind?
 Au ca un om ce nu poate a mîntui? Și Tu întru
 noi ești, Doamne, și numele Tău s-au chemat
 10 preste noi, să nu uiți pre noi! – Așa zice
 Domnul norodului acestuia: „Îndrăgiră a
 mișca picioarele lor și nu s-au scumpit; și
 Dumnezeu n-au binevoit întru ei. Acum Îș va
 11 aduce aminte de strîmbătatea lor“. Și zise
 Domnul cătră mine: „Nu te ruga pentru noro-
 12 dul acesta spre bine! Căci, de vor posti, nu
 voiu auzi rugile lor; și de vor aduce arderi-
 de-tot și jîrtve, nu voiu binevoi întru ei, căci cu
 cuțit și cu foamete și cu moarte Eu voiu con-
 13 ceni pre ei“. Și zis: „Cela ce ești, Doamne,
 iată, prorocii lor vor proroci și zic: ‘Nu veți
 vedea sabie, nici foamete va fi întru voi, căci
 adevăr și pace voiu da pre pămînt și în locul
 14 acesta’“. Și zise Domnul cătră mine: „Min-
 ciuni prorocii prorocesc pre numele Mieu! N-am
 trimis pre ei și n-am poruncit lor și n-am grăit
 cătră ei, căci vederi mincenoase și vrăji și des-
 cîntături și voile inimilor ei prorocesc
 15 voao“. Pentru aceea, acestea zice Dom-
 nul pentru prorocii: „Ceia ce prorocesc pre
 numele Mieu minciuni, și Eu n-am trimis pre
 ei, carii zic: ‘Sabie și foamete nu va fi pre
 pămîntul acesta’, cu moarte, cu boală vor
 muri și cu foamete să vor conceni prorocii
 16 Și norodul la carii ei prorocesc lor, și vor fi
 lepădați în răspîntiile Ierusalimului de cătră
 fața sabiei și foameții; și nu va fi cel ce să
 îngroape pre ei și fâmeile lor și fiii lor și fea-
 tele lor. Și voiu vărsa preste ei răutățile
 17 lor. Și vei grăi cătră ei cuvîntul aceasta:
 ‘Pogoriți preste ochii voștri lacrămi, ziua și
 noaptea, și să nu să sfirșască, căci cu zdrobi-
 tură mare să zdrobi fața norodului Mieu și cu
 18 rană duioasă foarte’. De voiu ieși la cîmp,
 și iată, răniți de sabie; și de voiu intra la
 cetate, și iată, dureare de foamete; căci preot
 și proroc mearseră la pămîntul carele n-au
 19 știut“. – „Au doară izgonind au izgonit pre
 Iuda? Și de la Sion s-au depărtat sufletul Tău?
 Pentru ce ne-ai lovit pre noi, și nu iaste noao
 vindecare? Îngăduit-am spre pace, și nu era
 bunătați; la vreme de vindecare, și iată, turbu-
 20 rare! Conoscut-am, Doamne, păcatele noas-
 tre, strîmbătățile părinților noștri, căci am greșit
 21 înaintea Ta! Încetează, pentru numele Tău!
 Să nu pierzi scaunul mării Tale! Adu-Ți amin-
 te să nu răsipești făgăduința Ta cea ce e cu noi!

Au iaste în idolii limbilor ploînd? Și ceriul va
 da sațiul lui? Au nu Tu ești sîngur, și Te vom
 îngădui pre Tine, Doamne, căci Tu ai făcut
 toate acestea!“

C A P X V

i zise Domnul cătră mine: „De va sta
 1 Moisi și Samuil înaintea feații Meale,
 nu iaste sufletul Mieu cătră ei! Slo-
 2 [bozi] norodul acesta și să iasă! Și
 va fi de vor zice cătră tine: ‘Unde
 vom ieși?’, și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice
 Domnul Dumnezeu: Cîți la moarte, la moarte;
 cîți la sabie, la sabie; și cîți la foamete, la foa-
 3 metete; și cîți la robie, la robie. Și voiu
 izbîndi asupra lor, patru chipuri, zice Dom-
 nul: Sabia, spre junghiare; și cîinii, spre spar-
 gere; și fiarale pămîntului și pasările ceriului,
 spre mîncare și spre stricare. Și voiu da
 4 pre ei la nevoi la toate împărățiile pămîntului,
 pentru Manasi, feciorul Ezechiei, împăratul
 Iudei, pentru toate cite au făcut în Ierusa-
 5 lim. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau
 cine să va sfii asupra ta? Au cine să va
 întoarce spre pace ție? Tu M-ai urît, zice
 6 Domnul, denapoi vei merge. Și voiu întinde
 mîna Mea și te voiu strica pre tine! Și încă nu
 voiu părăsi pre ei. Și voiu sămăna pre ei cu
 7 sămănare. În porțile norodului Mieu, să
 făcură fără feciori, pierdură norodul Mieu,
 8 pentru răutățile lor. Înmulțiră-să văduvele
 lor mai mult decît năsipul mării. Aduseră spre
 mumă chinuirea tinerețului într-amiază,
 chin lepădară preste ea fără de veaste, cutremur
 și sîrguală. Deșertă-se ceaea ce naștea
 9 șapte, să chinui sufletul ei, apuse soarele
 preste ea, că, fiind ziua spre namiază, să
 rușină și să ocări; pre cei rămași ai lor spre
 sabie îi va da înaintea vrăjmașilor lor“, zice
 10 Domnul. – „Vai eu, maică, ca pre cine m-ai
 născut, bărbat judecîndu-să și osăbindu-să în
 tot pămîntul? Nici am folosit, nici mi-au folosit
 mie nimerile, vîrtutea mea s-au sfirșit întru
 11 cei ce mă blestema. Facă-se, Doamne,
 îndireptîndu-se ei, de nu am stătut în vrea-
 mea răutăților lor și în vremea năcazului lor
 spre bunătați cătră vrăjmaș!“ – „De se va
 12 cunoaște fieru, și învălitură de aramă putea-
 rea ta. Și comorile tale spre pradă le voiu
 13 da, schimbare pentru toate păcatele tale și în
 toate hotarale tale. Robi-te-voiu de tot în-
 14 prejurul vrăjmașilor tăi, în pămîntul care n-ai
 știut, căci foc s-au aștit dentru mînia Mea, pres-
 te voi să va arde!“ – „Doamne! Adu-Ți amin-
 te de mine și mă socoteaște și mă fă nevinovat
 dentru ceia ce mă gonescu pre mine nu spre în-
 15 delungu-răbdare. Cunoaște că am luat pentru
 Tine ocară. Pentru ceia ce defaimă cuvintele
 16 Tale, conceneaște pre ei, și va fi cuvîntul Tău mie

spre veselie și bucurie inimii mele, căce s-au chemat numele Tău asupra mea, Doamne
 17 Atotțiitoriu! N-am șezut în adunarea lor, jucînd ei, ce numai mă temeam de cătră fața
 18 mîinii Tale; deosebi ședeam, căci de amără-
 ciune m-am săturat. Pentru căci biruiescu
 asupra mea cei ce mă mîhnescu? Rana mea e
 tare; de unde mă voiu vindeca? Făcîndu-se, să
 19 făcu mie ca o apă mincinoasă, neavînd credin-
 ță“. – Pentru aceea, acestea zice Dom-
 nul: „De te vei întoarce și te vei așeza și înain-
 tea feații Meale vei sta, și de vei scoate cinstit
 den nevreadnic, ca gura Mea vei fi; și să vor
 întoarce ei cătră tine, și tu nu te vei întoarce
 20 cătră ei. Și te voiu da la norodul acesta ca
 un zid de aramă tare, și vor da războiu cătră
 tine și nu vor putea cătră tine, pentru căci cu
 21 tine sînt a te mîntui. Și a te scoate, zice
 Domnul. Și te voiu mîntui pre tine den mîinile
 celor răi și te voiu izbăvi den mîina pierză-
 torilor“.

C A P X V I

1 **S**i tu să nu iai muiare (zice Domnul
 Dumnezăul lui Israil) și nu ți se va
 naște ție fecior, nici fată în locul aces-
 2 ta“. Căci acestea zice Domnul
 Dumnezău pentru fiii și featele carele
 s-au făcut în locul acesta și pentru maicile lor,
 ceale ce au născut pre ei, și pentru tații lor,
 ceia ce au plămădit pre ei în pămîntul aces-
 3 ta: „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, nu
 să vor tăia, nici să vor îngropa, spre pildă pre
 fața pămîntului vor fi, cu sabie și foamete să
 vor conceni; și vor fi stîrvurile lor spre mîn-
 care hiarălor pămîntului și pasărilor ceriu-
 4 lui“. Acestea zice Domnul: „Să nu întri în
 danțul lor și să nu mergi să tînguiești și să nu
 plîngi pre ei, căci am depărtat pacea Mea de la
 norodul acesta, zice Domnul, mila și miloste-
 5 niile. Și vor muri mari și mici în pămîntul
 acesta, nu să vor îngropa și nu să vor plînge;
 nu să vor tîngui pre ei și nici pleșuvituri nu
 6 vor face și nu să vor rade. Și nu să va frînge
 pîine întru plîngerea lor spre mîngîiare la cel
 mortu; nu-l vor adăpa pre el păhar spre mîn-
 gîiare spre tatăl și spre maica lui. La casa
 ospățului să nu întri tu ca să șazi împreună cu
 7 ei ca să mănînci și să beai“. Pentru căci
 acestea zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
 8 „Iată, Eu voiu strica den locul acesta înaintea
 ochilor voștri și în zilele voastre glas de bucu-
 rie și glas de veselie, glas de ginere și glas de
 9 neastă. Și va fi cînd vei vesti nărodului
 acestuia toate cuvintele acestea și vor zice
 cătră tine: ‘Pentru căci au grăit Domnul a noas-
 tre toate răutățile acestea? Carea e strîmbăta-
 tea noastră? Și care iaste păcatul nostru care

am greșit înaintea Domnului Dumnezăului
 nostru?’ Și vei grăi cătră ei: Pentru căci 10
 M-au părăsit părinții voștri, zice Domnul, și
 au mers denapoia a dumnezăi streini și au
 slujit lor și s-au închinat lor, și pre Mine M-au
 părăsit și leagea Mea n-au păzit! Și voi mai 11
 mult aș viclenit decît părinții voștri. Și iată,
 voi meargeți fieștecarele după plăcerile inimii
 voastre cei vicleane, ca să nu ascultați pre
 Mine. Și voiu lepăda pre voi de la pămîntul 12
 acesta la pămîntul carele n-aș știut voi și
 părinții voștri; și veș sluji acolo la alți dumne-
 zei, carii nu vor da voao milă. Pentru 13
 aceea, iată, zile vin, zice Domnul, nu vor mai
 zice încă ‘Viu Domnul, Cela ce au scos pre fiii
 lui Israil den pămîntul Eghipetului’, Ce 14
 ‘Viu Domnul, Carele au suit casa lui Israil de
 la pămîntul despre miazănoapte și de la toate
 țările unde s-au scos acolo’. Și voiu așaza pre
 ei la pămîntul lor, carele am dat părinților lor.
 Iată, Eu trimiț pre cei mulți păscari, zice 15
 Domnul, și vor vîna pre ei. Și după aceea tri-
 mite-voiu pre mulții vînători și vor vîna pre ei
 deasupra a tot muntele și deasupra a tot dea-
 16 lul și den gaurile pietrilor. Căci ochii Miei
 sînt preste toate căile lor, și nu s-au as-
 cuns strîmbățăților lor denaintea ochilor
 Miei. Și voiu răsplăti îndoite răutățile lor și 17
 păcatele lor întru carele au pîngărit pămîntul
 Mieiu întru mortăciunile uriciunilor lor și întru
 fărădelegile lor întru carele au păcătuit moș-
 tenirea Mea“. – „Doamne, Tu ești putearea 18
 mea și ajutoriu meu și scăparea mea în zilele
 răutăților! Cătră Tine limbi vor veni de la
 marginea pămîntului și vor grăi că ‘Idoli min-
 cinoș au cîștigat părinții noștri, și nu iaste
 întru ei folos!’ Au face-va luiș omul dum- 19
 nezăi? Și aceștea nu-s dumnezăi!“ – „Pen- 20
 tru aceea, iată, Eu voiu arăta lor în vreamea
 aceasta mîina Mea și voiu arăta lor putea-
 rea Mea și vor cunoaște că Mie e numele
 Domnul!“

C A P X V I I

1 **P**ăcatul Iudei scris iaste cu condeiu de
 fier, în unghie de diamant săpat pre
 2 leaspedea inimii lor și pre coarnele
 capiștelor lor, Cînd pomenia pre
 3 fiii lor capiștilor lor și desişurilor lor,
 preste lemn des, preste munții cei înalți. O,
 4 munteane! La cîmp avuția ta și toate visteriile
 tale prăzii voiu da; ceale înalte ale tale întru
 păcat sînt în toate hotarale tale. Și vei
 5 rămînea de moștenirea ta carea am dat ție, și
 a sluji te voiu face vrăjmașilor tăi în pămîntul
 carele nu-l știi, căci foc aș ațîțat întru mînia
 Mea, pînă în veac va arde“. Acestea zice
 Domnul: „Blestemat iaste omul carele are
 nădejdea pre om și va răzima trupul brațului

lui pre dînsul, și de la Domnul să va depărta
6 inima lui. Și va fi ca mirsinul cel sălbatec ce
iaste în pustie; nu va vedea cînd va veni bună-
tățile, și să va sălășlui întru neadăpostiri de
7 ape și în pustiiu, în pămînt sătos, carele nu
se va lăcui. Și blagoslovitu e omul cela ce
8 nădejduiaște pre Domnul și va fi Domnul
nădeajdea lui. Și va fi ca lemnul cel odrăslit
lîngă ape, și pre umezală va pune rădăcinile
lui, și nu să va teame cînd va veni zăduful, și
va fi într-însul odrasle frunzoase; în anul cel
fără de ploaie nu să va teame și nu va lipsi a
9 face roadă. – Adîncă e inima decît toate, și
om iaste; și cine-l va conoaște pre el? –
10 Eu sînt Domnul, Care cercetezu inimi și ispi-
tesc rănichii, ca să dau fieștecăriua după căile
11 lui și după roadele tocmealelor lor“. – Glă-
sui potîrnichea, adună ceale ce n-au născut,
făcînd avuția ei nu cu judecată; la jumătatea
zilelor ei vor părăsi pre ea, și la cea de apoi a
12 ei va fi nebună. – „Scaun înălțat de mărire
13 iaste sfințirea noastră. Îngăduire lui Israil,
Doamne! Toți ceia ce Te părăsăsc pre Tine
rușineaze-se! Depărtați pre pămînt să să
sctie, căci au părăsit izvorul vieții, pre Dom-
14 nul! Vindecă-mă, Doamne, și mă voiu tă-
mădui; mîntuiaște-mă și mă voiu mîntui, căci
15 fala mea Tu ești! Iată, ei zic cătră mine:
16 ‘Unde iaste cuvîntul Domnului? Vie!’ Și eu
n-am ostenit viind denapoia Ta, și ziua omu-
lui nu am pofțit. Tu știi: ceale ce ies pren
17 buzele meale, înaintea feații Tale sînt. Să
nu Te faci mie spre înstreinare, cruțîndu-mă
18 în ziua cea rea. Și să să rușineaze ceia ce mă
gonesc și să nu mă rușinezu eu; înfricoșaze-se
ei și să nu mă înfricoșăz eu. Adu preste ei
zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaște-i
19 pre ei! Aceastea zice Domnul cătră mine:
„Pasă și stăi în porțile fiilor norodului tău, în
carele întră într-însele împărății Iudei și în
carele ies întru eale și în toate porțile Ierusalimului.
20 Și vei grăi cătră ei: ‘Auziți cuvîntul
Domnului, împărății Iudei și toată Iudea și tot
Ierusalimul, ceia ce întrați în porțile aceas-
21 tea! Aceastea zice Domnul: ‘Păziți sufletele
voastre și nu rîdicați sarcine în zio sîmbetelor
22 și nu băgați pren porțile Ierusalimului. Și
nu scoateți sarcine den casele voastre în ziua
sîmbetelor, și tot lucrul să nu faceți; sfințiți
ziua sîmbetelor, în ce chip am poruncit părin-
23 ților voștri’; Și n-au auzit și n-au plecat
ureachea lor și au mai învîrșat cerbicea lor
decît părinții lor, ca să nu Mă asculte pre
24 Mine și să nu priimască învățătură. Și va fi
de Mă veți asculta, zice Domnul, ca să nu
băgați sarcine pren porțile cetății aceștiia
în ziua sîmbetelor și să sfințiți ziua sîm-

betelor ca să nu faceți întru dînsa tot lucrul,
Și vor întra pren porțile cetății aceștiia împă- 25
rați și boiari, șazănd pre scaunul lui David, și
călări vor fi pre carăle și pe caii lor, ei și boia-
rii lor, oamenii Iudei și cei ce lăcuiesc în Ieru-
salim; și să va lăcui cetatea aceasta în 26
veac. Și vor veni den cetățile Iudei și de
premprejurul Ierusalimului și den pămîntul
lui Veniamin, și de la cîmpie și den munte, și
den cei despre austru, aducînd arderi-de-tot
și jîrtve și tămîituri și mană, și tămîie aducînd
laudă la Casa Domnului. Și va fi de nu Mă 27
viți asculta pre Mine, ca să sfințiți ziua sîmbe-
telor, ca să nu rîdicați sarcine și să nu întrați
în porțile Ierusalimului în ziua sîmbetelor, și
voiu aprinde foc în porțile ei și va mistui uli-
țele Ierusalimului și nu să va stinge“.

CAP XVIII

uvîntul carele s-au făcut de la 1
Domnul cătră Ieremia, zicînd:
„Scoală-te și te pogoară la casa olariu- 2
lui! Și acolo vei auzi cuvintele Meale“.
Și mă pogorîu la casa olariului și, iată, 3
el făcea lucru pre pietri. Și căzu vasul 4
carele el făcea în mîinile lui; și iarăș el îl făcu
pre acela alt vas, în ce chip au plăcut înaintea 5
lui a face. Și să făcu cuvîntul Domnului
cătră mine, zicînd: „Au ca olariul acesta nu 6
voiu putea să vă fac pre voi, casa lui Israil?
Iată, ca tina olariului voi sînteți în mîinile Meale. 7
Săvirșitul voiu grăi asupra limbii, au
asupra împărăției, ca să-i rădic pre dînșii și 8
să-i pierz. Și să va întoarce limba aceea
den toate răutățile lor și Mă voiu căi pentru
realele carele am socotit ca să le fac lor. Și 9
desăvirșit voiu grăi asupra limbii și împără-
ției, ca să să zidească de iznoavă și să să răsă- 10
dească de tot. Și vor face ceale reale înain-
tea Mea, ca să nu auză glasul Mieu, și Mă voiu
căi pentru bunățiile carele am grăit ca să le 11
fac lor. Și acum zi cătră oamenii Iudei și
cătră ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: ‘Iată, Eu
urzesc asupra voastră reale și gîndesc asupra
voastră gînd. Întorcă-se dară fieștecarele de la
calea lui cea vicleană, și mai bune faceți tocmea-
lele voastre!’ Și ziseră: ‘Îmbărbătămu-ne, 12
că după uriciunile noastre vom merge; și
fieștecarele ceale plăcute ale inemii lui cei vi-
cleane vom face“.
Pentru aceea, aceastea 13
zice Domnul: „Întrebați dară întru limbi: Cine au
auzit ca aceastea înfricoșate care foarte au
făcut fecioara lui Israil? Au lipsi-vor de la 14
piatră țîțe, au zăpadă de la Livan? Au abate-se
apa cu sila, în sus ducîndu-se? Căci au 15

uitat pre Mine norodul Mieu. În deșert au
tămâiat și vor slăbi în căile lor poteci veaci-
nice, ca să să bată cărările, neavînd cale spre
16 meargere. Ca să rînduiască pămîntul lor
spre stingere și șuierare veacinică; toți ceia ce
17 merg prenr-însele să vor spămînta și vor
clăti capul lor. Ca vînt pâlitoriu sămăna-i-voi
pre ei spre fața vrăjmașilor lor; arăta-voiu lor
18 ziua perirei lor“. Și ziseră: „Venîț să
socotim asupra Ieremieii gînd, căci nu piare
leagea de la preot și svatul de la cel priceput și
cuvîntul de la proroc. Venîț și să-l batem pre
el în limbă și nu vom asculta cuvintele lui toa-
19 te“. Ascultă-mă, Doamne, și ascultă glasul
20 îndireptării mele. De să răsplătesc pentru
bune, reale? Căci au vorovit împreună graiuri
asupra sufletului meu și certarea lor mi-o au
ascuns. Adu-Ț aminte, Doamne, stînd eu spre
fața Ta ca să grăiesc pentru ei bune, ca să
21 întorci mînia Ta de cătră ei. Pentru aceea,
dă pre fiii lor spre foamete și adună-i pre ei
spre mîni de sabie. Facă-se muierile lor fără
fii și vădue, și bărbații lor fie omorîț cu
moarte, și tinerii lor căzuț cu sabie la războiu!
22 Facă-se strigare în casele lor, adu asupra lor
filhari fără de veaste, căci au început cuvînt
spre prinderea mea și lațuri au ascuns
23 asupra mea. Și Tu, Doamne, ai cunoscut
tot sfatul lor asupra mea, spre moarte; să nu
faci fără vină strîmbătățile lor, și păcatele lor
de cătră fața Ta să nu le lipsești. Facă-se slă-
biciunea lor înaintea Ta; în vremea mîniei
Tale fă întru dînșii!“

C A P X I X

1 **A**tuncea zise Domnul cătră mine:
„Pasă și cîștigă ție vas făcut de lut și
vei aduce den cei mai bătrîni ai noro-
dului și den cei mai bătrîni ai preoți-
2 lor. Și vei ieși la mormîntul fiilor
fiilor lor, carele iaste înaintea ușilor porților
cetății Tharsis, și citeaște acolo toate cuvîn-
3 tele acestea carele voiui grăi cătră tine. Și
vei grăi lor: ‘Auziț cuvîntul Domnului, împă-
rații Iudii și bărbații Iudii și ceia ce lăcuiescu la
Ierusalim și ceia ce întrați în porțile acestea!
Zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Iată, Eu
aduc preste locul acesta reale, cît tot cine va
4 auzi pre eale vor suna urechile lor, Pentru ca-
re lucru M-au părăsit și au înstreinat locul acesta
și au tămâiat întru el la dumnezei striini carii nu
știa ei și părinții lor; și împărații Iudii au împlut
5 locul acesta de sîngiuri nevinovate. Și au zidit
înalte Vaalii, ca să arză pre fiii lor cu foc, ceale ce
n-am poruncit, nici am cugetat în inima Mea.

Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și
nu să va mai chema locului acestuia ‘Cădeare’
și ‘Mormînt fiului lui Enom’, fără numai
‘Mormîntul jungherii’. Și voiui junghea sfa-
7 tul Iudii și al Ierusalimului în locul acesta, și
voiui surpa pre ei cu sabie înaintea vrăjmași-
lor lor și în mînilor celor ce cearcă sufletul lor,
și voiui da pre morții lor spre mîncare pasări-
lor ceriului și hiarălor pămîntului. Și voiui
8 pogori cetatea aceasta spre stingere și spre
șuierare; tot cela ce va merge aproape de ea
să va mîhni și va șuiera pentru toată rana
aceasta. Și vor mîncă trupurile fiilor lor și
9 trupurile featelor lor; și fieștecarele trupurile
aproapelui său vor mîncă întru îngrădire și
întru incunjurarea carea vor incunjura pre ei
vrăjmașii lor. Și vei zdrobi cana înaintea ochi-
lor oamenilor celor ce vor ieși cu tine și vei
grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Așa
11 voiui sfărîma norodul acesta și cetatea
aceasta, în ce chip să zdrobeaște un vas de lut
care nu va mai putea să să vindece încă; și în
Tofeth să vor îngropa, căci nu iaste loc a să
îngropa. Așa voiui face, zice Domnul, locu-
12 lui acestuia și celor ce lăcuiescu întru el, ca să
să dea cetatea aceasta ca pămîntul cel ce
cade. Și casele Ierusalimului și casele
13 împăraților Iudii vor fi în ce chip locul cela ce
cade de necurățiile lor, în toate casele întru
carele au tămâiat preste podurile lor la toată
oastea ceriului și au turnat turnări la dumne-
zei striini““. Și veni Ieremia de la cădearea
14 locului Tafeth, unde l-au trimis pre el Domnul
acolo ca să procească, și stătu în curtea
Casii Domnului și zise cătră tot norodul:
„Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc preste
15 cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și
preste satele ei toate realele carele am grăit
asupra ei și preste cetățile ei, căci au în-
vîrtoșat cerbicea lor a nu asculta poruncile
Meale““.

C A P X X

1 **S**i auzi și Pashor, fiul lui Emir preotul,
acesta era pus povățuitoriu Casii
Domnului, Ieremia prorocind cuvîn-
2 tele acestea. Și-l lovi pre el și-l
puse pre dînsul la locul de muncă,
care era în poarta casii cei rînduite de la
tată-său, care era în Casa Domnului. Și
3 scoase Pashor pre Ieremia den locul închiso-
rii și zise cătră el Ieremia: „Nu Pashor au che-
mat Domnul numele tău fără numai ‘înstreina-
4 nat’, Pentru căci acestea zice Domnul:
‘Iată, Eu dau pre tine la înstreinare, împreună
cu toți prietenii tăi; și vor cădea de sabia
vrăjmașilor lor și ochii tăi vor vedea, și pre
tine și pre tot Iuda voiui da la mînilor Vavi-
lonului, și vor înstreina pre ei și vor tăia

5 de tot pre ei cu sabii. Și voi eu da toată
 6 putearea cetății aceștia și toate trudele ei și
 toate visteriile împăratului Iudii în mîinile
 vrăjmașilor lor; și vor aduce pre ei la Vavilon.
 7 Și tu, Pashor, și toți ceia ce lăcuiescu în casa ta
 merge-veți în robie, și în Vavilon vei muri; și
 8 acolo te vei îngropa tu și toți priatinii tăi, cărora
 9 au prorocit lor minciuni“. – Amăgiși-mă,
 Doamne, și mă amăgiu; biruiș și Te întă-
 riș, făcuiu-mă spre rîș, în toată ziua fui
 10 bațjocurindu-mă. Căci cu cuvîntul mieu cel
 amar voi rîde defăimare și becisnicie voi
 chema, căci să făcu cuvîntul Domnului spre
 ocară mie și spre bațjocură în toată ziua
 11 mea. Și zis: Nu voi numi numele Domnu-
 lui și nu voi mai grăi încă pre numele Lui; și
 să făcu ca focul ce arde pîrjolind în oasele
 meale; și mă părăsiu de petutindinilea și nu
 12 poci să sufăr. Căci am auzit hula multora
 adunîndu-să de premprejur: „Rădicați-vă și
 să ne rădicăm asupra lui toți oamenii, priatinii
 lui; păziț ceaea ce e în gîndul lui, doară să va
 înșăla, și vom putea asupra lui și vom lua
 13 izbînda noastră de la el“. Și Domnul – cu
 mine, ca un războinic putînd; pentru aceea
 au gonit și a socoti nu putea; rușinară-să
 foarte, căci n-au socotit necinstile lor carele
 14 pren veac nu se vor uita. Doamne, Cel ce
 ispitești ceale direapte și cunoști rănichii și
 inimile, să văz cea de la tine izbîndă la ei, căci
 15 cătră Tine am descoperit răspunsurile mea-
 le. Cîntați Domnului, lăudaț Lui, căci au
 scos sufletul săracului den mîna celor mai
 16 tare. Blestămată fie ziua întru carea am
 născut întru ea, ziua întru carea m-au născut
 maica mea; să nu fie vreadnică de rugăciune.
 17 Blestămat fie omul cela ce au bine-vestit
 tătîne-meu, zicînd că: „Să născu ție făt,
 18 veselindu-să iaste“. Fie omul acela ca cetă-
 țile carele au prăpădit Domnul cu mînie și nu
 S-au căit; auză strigare dimeneață și clic în
 19 amiazăzi, Căci nu m-au ucis în zgăul maicii
 meale, și să făcu mie maica mea groapă mie și
 20 zgăul – de zămislire veacinică. Pentru ce
 aceasta am ieșit den zgău, ca să văz trude și
 dureri și să săvîrșiră în rușine zilele meale?

C A P X X I

1 uvîntul carele s-au făcut de la Dom-
 nul cătră Ieremia, cînd trimise cătră
 el împăratul Sedechias pre Pashur,
 fiiul Melhie, și pre Sofonia, fiiul lui
 2 Vaseu preotul, zicînd: „Întrebă
 pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilo-
 nului stă asupra noastră, doară va face Dom-
 nul după toate minunile Lui și se va duce de
 3 asupra noastră“. Și zise cătră ei Ieremia:
 „Așa veț grăi cătră Sedechia, împăratul

Iudei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu
 4 întorcu armele ceale de războiu, cu care voi
 daț războiu cu eale cătră haldeii cei ce au în-
 chis pre voi denafara zidului, și voi aduna pre ei
 la mijlocul cetății aceștia. Și voi bate Eu
 5 pre voi cu mîna întinsă și cu braț tare, cu
 mînie și cu urgie mare. Și voi lovi pre toți
 6 ceia ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni
 și pre dobitoace, cu moarte mare, și vor muri’.
 Și după aceea, așa zice Domnul: ‘Da-voi
 7 pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre fiii lui și
 pre nărodul care au rămas în cetatea aceasta,
 de moarte și de foamete și de sabie în mîna
 vrăjmașilor lor celor ce cearcă sufletele lor; și
 vor tăia pre ei de tot cu gură de sabie; nu Mă
 voi scumpi de dîșșii și nu Mă voi milostivi
 spre înșii’. Și cătră nărodul acesta veț grăi:
 8 ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu am dat înain-
 tea feații voastre calea vieții și calea mor-
 ții. Cela ce șade în cetatea aceasta va muri
 9 cu sabie și cu foamete; și cela ce iase a să
 duce la haldei, ceia ce au închis pre voi, trăi-va
 și va fi sufletul lui spre prăzi și va trăi,
 Pentru căci am întărit fața Mea preste cetatea
 10 aceasta spre reale și nu spre bune’. Zice
 Domnul: ‘În mîinile împăratului Vavilonului să
 va da și va arde de tot pre ea cu foc’. Casa
 11 împăratului Iudei, auziț cuvîntul Domnului!
 Casa lui David, acestea zice Domnul:
 ‘Judecați dimeneața judecată și îndireptați și
 12 scoateț pre cel jefuit den mîna celui ce năpă-
 stuiaste pre el, pentru ca să nu să descopere ca
 focul urgia Mea, și va arde și nu va fi cel ce să
 stingă. Iată, Eu – cătră tine, cela ce lăcuiești
 13 Valea Sorului cea cîmpoasă, pre ceia ce zic:
 ‘Cine va înfricoșa pre noi?’ sau ‘Cine va întra
 14 cătră lăcuința noastră?’ Și voi aprinde foc
 în dumbrava ei și va mînce toate ceale de pre
 împrejurul ei“.

C A P X X I I

1 ceasta zice Domnul: „Pasă și te
 pogoară la casa împăratului Iudei și
 vei grăi acolo cuvîntul acesta și vei
 2 zice: ‘Ascultă cuvîntul Domnului,
 împărate al Iudei, cela ce șaz pre sca-
 unul lui David, tu și casa ta, norodul tău și cei
 ce întra pren porțile acestea! Acestea
 3 zice Domnul: ‘Faceț judecată și direptate și
 scoateț pre cel jăfuit den mîna celui ce-l
 năpăstuiaste pre el; și pre cel nemearnic și
 pre sărac și pre văduvă să nu-i asupraș; și nu
 păgîniș, și sînge nevinovat să nu vărsaș în
 4 locul acesta, Pentru căci, de veț face făcînd
 cuvîntul acesta, și vor întra în porțile casei
 aceștia împărați șazînd preste scaunul lui
 David, și pre cară și cai vor fi șazînd ei și
 5 feciorii lor și norodul lor. Iară de nu veți face

cuvintele acestea, asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceasta'. Că acestea zice Domnul asupra casei împăratului Iudei: 'Galaadule, tu Mie - încerpătura Livanului, de nu voi pune pre tine la pustiiu, cetăți carele nu să vor lăcui. Și voi aduce asupra ta om pierzătoriu și săcurea lui; și vor tăia pre cei aleși chedrii tăi și vor pune în foc. Și vor trece limbi multe pren ceta-tea aceasta și vor grăi fieștecarele cătră aproapele lui: 'Pentru ce au făcut Domnul așa cetății aceștii mari?' Și vor zice: 'Pentru căci au părăsit făgăduința Domnului Dumnezeului lor și s-au închinat la dumnezăi striini și au slujit lor'. Nu plîngeți pre cel mort, nici vă tînguți pre el! Plîngeți cu plîngere pre cel ce iase, căci nu să va mai întoarce încă, nici va vedea pămîntul moșiei lui'. Pentru căci acestea zice Domnul asupra lui Selim, fiul Iosiei, cela ce împărățește în locul Iosiei, tatul lui, carele au ieșit den locul acesta: 'Nu să va mai întoarce acolo încă, ce numai în locul acesta unde l-am mutat pre el, acolo va muri și pămîntul acesta nu-l va vedea încă. Ca cela ce zidește casa lui nu cu dreptate și cerdacurile lui nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar și plata lui nu o va da lui. Zidit-ai ție casă cu măsură, cerdacuri largi și usebite cu ferestri și căptușite cu chedru și văruiete cu minău. Au nu vei împărăți, căci te-ai întăritat tu întru Aham, tatăl tău? Nu vor mînca și nu vor bea. Mai bine tu să faci judecată și dreptate bună. N-au cunoscut, n-au judecat judecata smeriților, nici judecata măsurerului. Nu e aceasta a nu cunoaște tu pre Mine?' zice Domnul. Iată, nu sînt ochii tăi drepti, nici inema ta bună, ce la lăcomia ta și la strîmbătăți și la ucideri, ca să le faci pre eale. Pentru aceea, acestea zice Domnul asupra lui Ioachim, feciorul Iosiei, împăratului Iudii: 'Și preste omul acesta nu să vor tîngu pre el: 'O, frate!', nici vor plînge pre el: 'Vai, Doamne!' Îngropare nu se va îngropa, putrezind să va lepăda decindea de poarta Ierusalimului'. Suie-te la Livan și strigă; și la Vasan dă glasul tău, și strigă decindea de mare, căci să sfărîmară toți ibovnicii tăi! Grăit-am cătră tine întru cădearea ta, și ai zis: 'Nu voi asculta'. Aceasta e calea ta; den tinerețele tale n-ai ascultat glasul Mieiu. Pre toți păstorii tăi va paște vîntul, și ibovnicii tăi întru robire vor ieși, că atuncea te vei rușina de cătră toți ceia ce te iubesc pre tine. Lăcuind în Livan, încuibînd în chedri, foarte vei suspina, cînd vor veni ție durori ca ceia

ce naște. Viu Eu, zice Domnul, de să va face făcîndu-să Iehonia, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudei, pecetluire pre mîna cea dreaptă a Mea, de acolo te voi zmulge Și te voi da pre mîna celor ce cearcă sufletul tău, de carii tu te temi de cătră fața lor, la mîna haldeilor. Și voi lepăda pre tine și pre maica ta, ceaea ce te-au născut, la pămînt unde nu ai născut acolo; și acolo vei muri. Iară la pămîntul carele ei să roagă cu sufletul lor nu să vor înturna'. Necinstitu-s-au Iehonia ca un vas căruia nu iaste treaba lui, căci să lepădă și să scoase la pămîntul carele nu știa - Pămînte, pămînte, auzi cuvîntul Domnului! Scrie pre omul acesta: izgonit om, căci nu va mai adaoge den seminția lui bărbat săzînd pre scaunul lui David, biruitoriu în Iuda".

CAP XXIII

, păstori, ceia ce răsipiți și stricați oile pășunei lor! Pentru aceea, acestea zice Domnul preste ceia ce pasc norodul meu: „Voi ați răsipit oile Meale și le-ați scos afară și nu le-ați socotit pre eale. Iată, Eu voi izbîndi asupra voastră după ceale reale tocmeale ale voastre. Și Eu voi priimi pre cei rămaș ai norodului Mieiu preste tot pămîntul unde am scos pre ei acolo, și voi așaza pre ei la pășunea lor și să vor creaste și să vor înmulți. Și voi scula lor păstori carii vor paște pre ei, și nu să vor mai teame încă, nici să vor înfricoșa, zice Domnul. Iată, zile vin, zice Domnul, și voi rîdica lui David odraslă dreaptă și va împărăți împărat drept și va înțeleage și va face judecată și dreptate pre pămînt. În zilele lui să va mîntui Iuda, și Israil va sălășlui nădejduind; și acesta e numele lui, carele va chema pre el 'Domnul Iosedec'. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și nu vor mai grăi încă, Viu Domnul, Carele au scos casa lui Israil den pămîntul Eghipetului', Ce 'Viu Domnul, Cela ce au scos și au adunat toată sămînța lui Israil de la pămîntul despre miazănoapte și de la toate țările unde s-au scos acolo, și au așazat pre ei la locul lor'“. Întru proroci: „Să zdrobi inima mea în mine; clătîră-se oasele mele toate; făcuiu-mă ca un om zdrobit și ca un om cuprins fiind de vin de cătră fața Domnului și de cătră fața bunii-cuviinței măririi Lui. Căci de cătră fața acestora plînsă pămîntul; uscară-să pășunile pustiiului și să făcu dumbera lor rea și putearea lor așa“. - „Căci preot și proroc s-au pîngărit și în Casa Mea văzui răutățile lor, Pentru aceea facă-să lor calea lor spre lunecare întru negură și să vor împiede-

ca și vor cădea întru ea, pentru căci voi
 aduce preste ei reale în anul socotirei lor, zice
 13 Domnul. Și întru prorocii Samariei văzut-am
 fărădelegi: prorociră (în numele Mieu) pren
 Vaal și au rătăcit pre norodul Mieu, Israil.
 14 Și întru prorocii Ierusalimului am văzut groz-
 nice: preacurvindu-să și mergînd întru min-
 ciuni și sprijenind mîni multe, ca să nu să
 întoarcă fieștecarele de la calea lui cea rea;
 făcutu-s-au Mie toți ca Sodomul, și cei ce
 15 lăcuiesc într-însul – ca Gomorul!“ Pentru
 aceea, acestea zice Domnul puterilor: „Iată,
 Eu hrănesc pre ei cu dureare și voi adăpa
 pre ei apă amară, căci de la prorocii Ieru-
 salimului ieși spurcăciune la tot pămîntul“.
 16 Așa zice Domnul Atotîitoriu: „Nu ascultați
 cuvintele prorocilor, că în deșert îș fac lor
 videnii; și de la inima lor grăiescu, și nu de la
 17 gura Domnului. [Ei] zicu celora ce leapădă
 cuvîntul Domnului ‘Pace va fi voao’; și la toți
 ceia ce mergu spre pohtele lor și la tot cela ce
 merge întru înșelăciunea inimii lui: ‘Nu vor
 18 veni asupra ta reale’“. „Căci cine au stătut
 la voroava Domnului și au văzut cuvîntul Lui?
 19 Cine au băgat în urechi și au auzit? Iată,
 cutremur de la Domnul și urgie iase; spre
 cutremur învîrtejindu-se veni-va? Preste cei
 20 necurați va veni. Și nu încă să va întoarce
 mînia Domnului pînă unde o va face pre ea și
 pînă unde va întări pre ea de la izdărătura ini-
 21 mii Lui; la săvîrșitul zilelor socoti-vor pre
 eale“. – „N-am trimis prorocii, și ei alerga;
 22 nici am grăit cătră ei, și ei prorocia. Și de
 au stătut la voroava Mea și de au auzit cuvîn-
 tele Meale, și pre norodul Mieu ar fi întorsu
 23 de la ceale reale tocmeale ale lor. Dumne-
 zeu de aproape Eu sînt, zice Domnul, și nu
 24 Dumnezău de departe. Au ascunde-se-va
 neștine întru ceale ascunse și Eu nu-l voi
 vedea pre el? Au nu ceriul și pămîntul Eu pli-
 25 nesc?, zice Domnul. Auzit-am ceale ce gră-
 iescu prorocii carele prorocescu pre numele
 26 Mieu minciuni, zicînd: ‘Visat-am vis’. Pînă
 cînd va fi în inima prorocilor celor ce proro-
 cescu minciuni, prorocind ei voile inimilor
 27 lor? Celor ce socotescu ca să uite leagea
 Mea întru visele lor carele povestiia fiecarele
 28 aproapei său, în ce chip au uitat părinții lor
 numele Mieu întru Vaal. Prorocul întru
 carele iaste visul, povestească visul lui; și
 întru carele cuvîntul Mieu cătră el, pove-
 tească cuvîntul Mieu pre adevărat. Ce sînt
 29 paie spre grîu? Așa sînt cuvintele Meale, zice
 Domnul. Nu-s, iată, cuvintele Meale ca focul
 arzătoare, zice Domnul, și ca un ciocan tăind pia-
 tră? Iată, Eu – pentru aceea cătră proroci, zice
 Domnul Dumnezău, ceia ce fură cuvintele Meale
 30 fieștecarele de la aproapele său. Iată, Eu –

cătră prorocii ceia ce scot prorociile limbii și
 dormitează adormirea lor. Iată, Eu – cătră 31
 prorocii ceia ce prorocescu vise mincinoase.
 Și nu povestiia pre eale, și au rătăcit 32
 pre norodul Mieu întru minciunile lor și întru
 înșălăciunile lor; și Eu n-am trimis pre ei și
 n-am poruncit lor, și folos nu vor folosi noro-
 dului acestuia. Și de te vor întreba norodul 33
 acesta, au preot, au proroc, zicînd: ‘Ce e lua-
 rea Domnului?’, și vei grăi lor: ‘Voi sînteți lua-
 rea’; și voiu sparge pre voi, zice Domn-
 34 nul; Și prorocul și preoții și norodul carii
 vor zice ‘Luarea Domnului’, și voiu izbîndi
 pre omul acela și pre casa lui. Așa veți grăi 35
 fieștecarele cătră aproapele lui și fieștecarele
 cătră fratele lui: ‘Ce au răspunsu Domnul?’ și
 ‘Ce au grăit Domnul?’ Și ‘luarea Domnului’ 36
 nu mai numiți încă, căce ‘luarea omului’ fi-va
 cuvîntul lui; și pentru aceea au grăit Domnul
 Dumnezăul nostru, și ați întorsu cuvintele
 Dumnezăului celui viu. Așa veți grăi cătră 37
 proroc: ‘Ce au răspunsu ție Domnul?’ Și: ‘Ce
 au grăit Domnul?’ Și de veți zice ‘luarea 38
 Domnului’, pentru aceea, zice Domnul
 Dumnezăul nostru pentru care lucru ați zis
 cuvîntul acesta ‘luarea Domnului’, și am trim-
 39 mis cătră voi, zicînd: ‘Nu veți zice ‘luarea
 Domnului’, Pentru aceea, iată, Eu iau și
 40 spargu pre voi și cetatea carea am dat voao și
 părinților voștri. Și voiu da preste voi
 ocară veacinică și necinste veacinică, carea
 nu se va uita“.

C A P X X I V

rătatu-mi-au Domnul doao coșnițe de 1
 smochine, stînd despre fața beseare-
 cii Domnului, după ce au streinat
 Navohodonosor, împăratul Vavilo-
 nului, pre Iehonia, feciorul lui Ioa-
 chim, împăratul Iudei, și pre boiari, și pre
 meșteri, și pre cei legați, și pre cei bogați den
 Ierusalim și-i aduse pre ei la Vavilon. O 2
 coșniță de smochine – bune foarte, ca smochi-
 nele ceale timpurie, și coșnița a doaua de smo-
 chine – reale foarte, carele nu se vor mînca,
 de răutatea lor. Și zise Domnul cătră mine: 3
 „Ce vezi, Ieremieo?“ Și ziș: „Smochine! Smo-
 chinele ceale bune bune-s foarte, și ceale
 reale reale-s foarte, carele nu se vor mînca,
 de răutatea lor“. Și să făcu cuvîntul Dom- 4
 nului cătră mine, zicînd: „Aceasta zice 5
 Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Ca smochinele
 ceale bune acestea, așa voiu cunoaște pre cei
 streinaș ai Iudei, pre carii am trimis den locul
 acesta la pămîntul haldeilor spre bunătăți. Și 6
 voiu întări ochii Mieii spre ei spre bunătăți și voiu
 așaza pre ei la pămîntul acesta spre bunătăți și
 voiu zidi de iznoavă pre ei, și nu voiu surpa pre
 ei; și voiu răsădi de tot pre ei, și nu-i voiu zmulge.
 Și voiu da lor inimă ca să știe ei pre Mine, căci 7

Eu sînt Dōmnlul. Și-M vor fi Mie nărod, și Eu voi fi lor Dumnezău, și căci se vor întoarce
 8 cătră Mine dentru toată inima lor. Și ca smochinele ceale reale, carele nu se vor mînca, de răutatea lor, aceastea zice Domnlul, așa voi da pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre diregătorii lui, și rămășița Ierusalimului, pre cei rămaș în pămîntul acesta, și pre cei ce lăcuiescu
 9 în Eghipet, Și voi da pre ei spre răsipiri la toate împărățiile pămîntului și vor fi spre ocară și spre pildă, și spre ură și spre blestem, în tot locul unde voi scoate pre ei acolo. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, pînă să vor sfîrși de la pămîntul carele am dat lor“.

C A P X X V

1 uvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia preste tot nărodul Iudei, în anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratul Iudei, acesta e anul dentfiu al lui Navohodonor, împăratul
 2 Vavilonului, Carele au grăit cătră tot nărodul Iudei și cătră ceia ce lăcuiesc în Ierusalim,
 3 zicînd: „La al 13 an al Iosiei, fiiul lui Amos, împăratul Iudei, și pînă în ziua aceasta, 23 de ani, și am grăit cătră voi, mîncînd și zicînd.
 4 Și trimiteam cătră voi pre robii Mieii, prorocii, de noapte trimițîndu-i, și n-aș ascultat și n-aș luat aminte cu urechile voastre. Întoarceți-vă fieștecarele de cătră calea lui cea rea și de la ceale reale tocmeale ale voastre, și veți lăcui pre pămîntul carele am dat voao și părinților
 5 voștri den veac și pînă în veac. Nu meargeți denapoia a dumnezăii streini ca să sluiți lor și ca să vă închinați lor, pentru ca să nu Mă porniți spre urgie cu faptele mîinilor voastre, ca să facu rău voao.
 7 Și n-aș ascultat pre Mine“.
 8 Pentru aceaea, aceastea zice Domnlul: „De
 9 vream ce n-aș crezut cuvintele Meale, Iată, Eu voi trimite și voi lua moștenirea de la crivăț și voi aduce pre ei preste pămîntul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre ei și preste toate limbile ceale de premprejurul lor și voi puștii pre ei și voi da pre ei spre stingere și spre șuierare și spre ocară veacinică. Și voi piarde de la ei glas de bucurie și glas de veselie, glas de ginere și glas de nevastă,
 11 miros de mir și lumina luminătorului. Și va fi tot pămîntul spre stingere și vor sluji
 12 întru limbi 70 de ani. Și deaca să vor împlea cei 70 de ani, izbîndi-voiu limba aceaea, zice Domnlul, și voi puștii pre ei spre
 13 stingere veacinică. Și voi aduce preste pămîntul acela toate cuvintele Meale carele am grăit asupra lui, toate cîte-s scrise în cartea
 14 limbile. Căci au slujit lor cînd era limbi

multe și împărații mari, și voi răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mîinilor lor“. Așa zise Domnlul Dumnezeul lui
 15 Israil: „Ia păharul vinului acestui chiar den mîna Mea și vei adăpa toate limbile cătră carele Eu trimiț cătră ei. Și vor bea și vor
 16 borî și vor nebuni de cătră fața sabiei carea Eu voi trimite în mijlocul lor“. Și luai păharul den mîna Domnlului și am adăpat toate limbile carele m-au trimis pre mine Domnlul
 17 cătră eale: Ierusalimul, și cetățile Iudii, și împărații Iudii, și boiarii lui, ca să-i puie pre ei spre puștiire și spre stingere și spre șuierare,
 18 Și pre Faraon, împăratul Eghipetului, și pre slugile lui, și pre boiarii lui, și pre tot norodul lui, Și pre toți cei amestecați ai lui,
 19 și pre toți împărații celor striini de fealiu, și Ascalonul, și Gaza, și Acaronul, și rămășița Azotului, Și pre Idumea, și pre Moavita, și
 20 pre fiii lui Ammon, Și împărații Tirului, și împărații Sidonului, și împărații cei de decindea de mare, Și pre Dedan, și pre Theman,
 21 și pre Ros, și pre tot tunsul denaintea feații lui, Și pre toți amestecații, ceia ce poposesc
 22 în puștii, Și pre toți împărații Dedanului, și pre toți împărații persilor, Și pre toți
 23 împărații de la Apiliot, cei departe și cei aproape, fieștecarele cătră fratele său, și toate împărățiile ceale de preste fața pămîntului.
 24 – „Și vei grăi lor: ‘Așa zice Domnlul Dumnezău Atotfiitoriul, Dumnezeul lui Israil: ‘Beați, îmbețați-vă, și borîți, și veți cădea, și nu vă veți
 25 scula de cătră fața sabiei carea voi trimite în mijlocul voștru!’ Și va fi cînd nu vor vrea
 26 să priimească păharul den mîna ta ca să bea, și vei grăi: Așa zise Domnlul: ‘Bînd, veți bea! Căci în cetatea întru carea s-au numit
 27 numele Mieii preste ea, Eu viu a chinui; și voi cu curățenie nu vă veți curăți, căci sabie Eu chem preste toți ceia ce șăd pre pămînt!’ Și
 28 tu vei proroci preste ei toate cuvintele aceastea și vei zice: ‘Domnlul de la cel înalt va lucra; de la lăcașul cel sfînt al Lui da-va glasul Lui; cuvînt va isprăvi preste locul Lui; și aceștea
 29 ca ceia ce culeg vor răspunde, și șăzînd toți pre pămînt. Vine peire pre o parte de
 30 pămînt, căci judecata Domnlului e întru limbi; judecă-se El cătră tot trupul, și cei necredincioș deaderă-se la sabie’, zice Domnlul. Așa
 31 zice Domnlul: ‘Iată, reale vin de la limbă preste limbă și volbură mare iase de la marginea pămîntului. Și vor fi raniți de Domnlul, în ziua
 32 Domnlului, den partea pămîntului și pînă la partea pămîntului; nu se vor îngropa, în balegă preste fața pămîntului vor fi. Clicuiți, păstori, 34

și strigați și vă tînguîți, berbecii oilor, căci s-au plinit zilele voastre spre junghiare și veți
 35 cădea ca berbecii cei aleși! Și va peri fuga de la păstori și mîntuirea de la berbecii
 36 oilor. Glasul strigării păstorilor și clicul oilor și berbecilor, căci pierdu Domnul pășu-
 37 nile lor. Și vor înceta rămășițele păcii de
 38 cătră fața urgiei mîniei Meale'. Lăsă ca un leu popasul lui, căci să făcu pămîntul lor neîmblat de cătră fața sabiei cei mari'.

C A P X X V I

La începutul împăratului Ioachim, fiul Iosiei, să făcu cuvîntul acesta de la Domnul. Așa zise Domnul: „Stăi în curtea Casii Domnului și vei isprăvi la toți jidovii și la toți ceia ce vin a să închina în Casa Domnului toate cuvintele care le-am rînduit ție ca să le răspunzi lor; să nu tăgăduiești cuvîntul, Cîndai vor auzi și se vor întoarce fieștecarele de la calea lui cea rea și voi înceta de realele carele Eu socotesc ca să le fac lor pentru ceale reale tocmeale ale lor. Și vei grăi: ‘Așa zise Domnul: ‘De nu Mă veți asculta ca să meargeți întru legile Meale carele am dat spre fața voastră, Să ascultați cuvintele slugilor Meale, prorocilor, pre carii Eu trimiț cătră voi pe mîncate; și am trimis, și n-aș ascultat pre Mine. Și voi da Casa aceasta ca Silomul, și cetatea aceasta voi da-o spre blestăm la toate limbile a tot pămîntul’“. Și auziră preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul pre Ieremia grăind cuvintele acestea, în Casa Domnului. Și fu încetînd Ieremia a grăi toate carele au rînduit Domnul lui ca să grăiască la tot norodul, și l-au prins pre el preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul, zicînd: „Cu moarte vei muri! Căci ai prorocit pre numele Domnului, zicînd: ‘Ca Silom va fi Casa aceasta, și cetatea aceasta va rămînea pustie de cei ce lăcuiesc?’“ Și să adună tot norodul asupra Ieremieii în Casa Domnului.
 10 Și auziră boiarii Iudei cuvintele acestea și să suiră den casa împăratului la Casa Domnului. Și au stătut înaintea ușilor porții Domnului
 11 ceii noao. Și ziseră preoții și prorocii cei mincinoși cătră boiari și cătră tot norodul: „Judecată de moarte – la omul acesta, căci au prorocit asupra cetății aceștia în ce chip ați
 12 auzit cu urechile voastre!“ Și zise Ieremia cătră toți boiarii și cătră tot norodul, zicînd: „Domnul au trimis pre mine să prorocesc preste Casa aceasta și preste cetatea aceasta toate cu-
 13 vintele care ați auzit. Și acum, mai bune faceți căile voastre și faptele voastre și auziți glasul Domnului Dumnezău, și Să va potoli Dom-

nul de răutățile carele au grăit asupra voastră. Și iată, eu în mînile voastre sînt; faceți-m cum
 14 iaste de folos și cum e mai bine voao! Ce
 15 numai conoscînd să conoașteți că, de mă veți omorî pre mine, sînge nevinovat voi dați preste voi și preste cetatea aceasta și pre cei ce lăcuiesc într-însa, căci că cu adevărit m-au trimis pre mine Domnul spre voi să grăiesc la urechile voastre cuvintele acestea“. Și
 16 ziseră boiarii și tot norodul cătră preoți și cătră prorocii cei mincinoși: „Nu iaste omului acestuia judecată de moarte, căci pre numele Domnului nostru au grăit cătră noi“. Și să
 17 sculară oameni dentru cei mai bătrîni ai pămîntului și ziseră la toată adunarea norodului: „Mihea Morastitul era în zilele Eze-
 18 chiei, împăratului Iudei; și zise la tot norodul Iudei, zicînd: ‘Așa zice Domnul: Sionul ca o țarină să va ara și Ierusalimul ca o cramă va fi, și muntele Casii spre desis de dumbravă’. Au ucigînd l-au ucis pre el Ezechia și tot Iuda?
 19 Nu că s-au temut de Domnul și căci s-au rugat feații Domnului? Și încetă Domnul de realele carele au grăit asupra lor. Noi am făcut răutăți mari asupra sufletelor noastre“. Și om era
 20 prorocind pre numele Domnului: Uria, feciorul Sameii de la Cariathiarim, și au prorocit pentru pămîntul acesta după toate cuvintele Ieremieii. Și auzi împăratul Ioachim și toți
 21 boiarii toate cuvintele lui și cerca să-l omoară pre el. Și auzi Urias și intră la Eghipet. Și
 22 trimise împăratul oameni la Eghipet, Și-l scoasără pre el de acolo și-l adusără pre el cătră împăratul; și lovi pre el cu sabie și-l lepădă pre el la mormîntul fiilor norodului
 24 lui. Însă mîna lui Ahicaz, fiiul lui Safan, era cu Ieremia, ca să nu-l dea pre el la mînile
 norodului, să nu-l ucigă pre el.

C A P X X V I I

Lșa zise Domnul: „Fă ție legături și lanțuri și pune prejur grumazii tăi. Și vei trimite pre eale cătră împăratul Idumeii și cătră împăratul Moavului și cătră împăratul fiilor lui Ammon și cătră împăratul Tirului și cătră împăratul Sidonului, în mînile vestitorilor lor, celora ce vin spre timpinarea lor, la Ierusalim, cătră Sedechia, împăratul Iudii. Și vei
 3 aduna pre ei cătră stăpînii lor a zice: ‘Așa au zis Domnul Dumnezăul lui Israil: Așa veți grăi cătră domnii voștri Că Eu am făcut
 4 pămîntul cu putearea Mea cea mare și cu brațul Mieu cel înalt, și voi da pre el oricărui se va părea înaintea ochilor Mieii. Dat-am pămîntul lui Navuhodonosor, împă-
 5

ratul Vavilonului, să slujască lui, și hiarăle țarinii să lucreze lui. Și limba și împărăția, cîți nu vor pune grumazul lor supt jugul împăratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete voui socoti pre ei, zise Domnul, pînă să vor firși în mîna lui. Și voi să nu ascultați prorocii cei mincinoși ai voștri și pre cei ce vă vrăjescu și pre cei ce visază voao și pre descîntătorii voștri și fărnicătorii voștri, ceia ce zic: 'Nu veți lucra împăratului Vavilonului', Căci minciuni ei prorocescu voao, ca să vă depărteaze pre voi de la pămîntul lui. Și limba carea va băga grumazul ei supt jugul împăratului Vavilonului și va lucra lui, și voui lăsa pre ea preste pămîntul lui și va lucra întru el și va lăcu întru el'. Și cătră Sedechia, împăratul Iudii, am grăit după toate cuvintele aceastea, zicînd: „Băgați cerbicea voastră Și lucrați împăratului Vavilonului, căci strîmbu ei prorocescu voao. 'Căci n-am trimis pre ei, zise Domnul, și să prorocescă cu numele Mieu pre strîmbătate, ca să vă piarză pre voi, și veți peri voi și prorocii voștri, ceia ce prorocescu voao pre strîmbătate mincinoasă'“. Și preoților și la tot norodul acesta am grăit, zicînd: „Așa zise Domnul: Nu ascultați cuvintele prorocilor celora ce prorocescu voao, zicînd: 'Iată, vasele Casii Domnului - pre Vavilon', căci strîmbu ei prorocescu voao; N-am trimis pre ei'. Și apoi, proroci sînt și, de iaste cuvîntul Domnului întru ei, întimpine-se cu mine, căci așa zise Domnul: „Și cealealalte vase, carele n-au luat împăratul Vavilonului cînd mută pre Iehonia, de la Ierusalim la Vavilon vor intra“, zise Domnul.

CAP XXVIII

Si fu în a patrulea an împărățînd Sedechie, împăratul Iudei, în luna a cincea, zise mie Anania, fiiul lui Azor, prorocul cel mincinos de la Gavaon, în Casa Domnului, întru ochii preoților lor și a tot nărodul, zicînd: „Așa zise Domnul: Sfărîmat-am jugul împăratului Vavilonului! Încă 2 ani de zile, Eu voui întoarce la locul acesta toate vasele Casii Domnului Și pre Iehonia și înstreinarea Iudei, căci voui sfărîma jugul împăratului Vavilonului“. Și zise Ieremia cătră Anania, înaintea ochilor preoților și întru ochii a tot nărodul, celor ce sta în Casa Domnului. Și zise Ieremia: „Adevărat, așa să facă Domnul! Să întărească cuvîntul tău carele tu prorocesti, ca să să întoarcă vasele Casei Domnului și toată înstreinarea de la Vavilon la locul acesta. Însă auziți cuvîntul Domnului, carele eu zicu la urechile voastre și la urechile a tot nărodul:

Prorocii ceia ce s-au făcut mai nainte de mine și mai nainte de voi den veac și au prorocit preste mult pămînt și preste împărății mari spre războiu; Prorocul cela ce au prorocit spre pace, venind cuvîntul, cunoaște-vor pre proroc, pre carele au trimis lor Domnul cu credință“. Și luo Anania întru ochii a tot nărodul lanțurile den gîtul Ieremiei și le zdrobi pre eale. Și zise Anania întru ochii a tot nărodul, zicînd: „Așa zise Domnul: Așa voui sfărîma jugul împăratului Vavilonului de la grumazii a tuturor limbilor!“ Și să duse Ieremia la calea lui; și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia, după ce au sfărîmat Anania lanțușale de la grumazul lui, zicînd: „Pasă și zi cătră Anania, zicînd: 'Așa au zis Domnul: Lanțuri de lemn ai sfărîmat, și voui face în locul lor lanțuri de fier!' Că așa au zis Domnul: 'Eu jug de fier am pus preste cerbicea tuturor limbilor, să lucreze împăratului Vavilonului'“. Și zise Ieremia Ananiei: „Nu te-au trimis pre tine Domnul, și tu a nădejdui ai făcut pre nărodul acesta pre strîmbătate. Pentru aceea, așa zise Domnul: 'Iată, Eu trimiți pre tine de cătră fața pămîntului, în anul acesta vei muri'“. Și muri în luna a șaptea.

CAP XXIX

Si aceastea-s cuvintele cărții, carele au trimis Ieremia den Ierusalim cătră cei bătrîni ai lui ai înstreinării și cătră preoți și cătră prorocii cei mincinoși, carte la Vavilon a înstreinării și cătră tot nărodul, Mai apoi ieșind Iehonia împăratul, și împărăteasa, și scopiții, și tot volnicul, și meșterul și legatul, den Ierusalim, Cu mîna lui Eliasan, fiiul lui Safan, și a Gamariei, fiiul Helchiei, pre care au trimis Sedechie, împăratul Iudei, cătră împăratul Vavilonului, la Vavilon, zicînd: „Așa au zis Domnul Dumnezăul lui Israil spre înstreinarea care au streinat de la Ierusalim: 'Zidiți case și lăcuți, și răsădiți grădini și mîncăți roadele lor! Și luați muieri și faceți feciori și feate, și luați la fiii voștri muieri, și featele voastre dați la bărbați, și vă înmulțiți și nu vă împuținați! Și cercați pacea pămîntului la carele v-am înstreinat pre voi acolo; și vă veți ruga pentru ei cătră Domnul, căci întru pacea lor va fi pace voao'. Căci așa zise Domnul: 'Să nu vă prilestească pre voi prorocii cei mincinoși ce sînt întru voi și să nu vă prilestească pre voi vrăjitorii voștri; și nu ascultați spre visele voastre carele voi visați, Căci spre strîmbătate ei prorocesc voao pre numele Mieu și n-am trimis pre ei'. Căci așa au zis Domnul: 'Cînd să va împlea Vavilonul de 70 de ani, socoti-vou pre voi și pune-vou cuvîntul

tele Meale asupra voastră, ca să întoarceți
 11 norodul vostru la locul acesta. Și voiți gândi
 asupra voastră gând de pace, și nu reale, ca să
 12 vă dau voao aceastea. Și vă rugați către
 13 Mine, și voiți asculta pre voi. Și Mă cercați
 pre Mine, și veți afla pre Mine, căci veți cerca
 14 pre Mine cu toată inema voastră. Și Mă
 15 voiți arăta voao. Căci ați zis: 'Pus-au noao
 16 Domnul proroci în Vavilon', Așa zise Dom-
 nul asupra lui Ahav și asupra Sedechiei: 'Iată,
 Eu dau pre ei în mâinile împăratului Vavilonu-
 lui, și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri'.
 17 Și vor lua de la ei blestem întru toată striina-
 rea Iudii în Vavilon, zicînd: 'Să te faci Dom-
 nul cum au făcut pre Sedechie și ca pre Ahav,
 pre carii prăji împăratul Vavilonului cu foc!'.
 18 Pentru fărădelegea care au făcut în Ierusa-
 lim și preacurviia muierile cetăților lor, și
 cuvînt au răspuns întru numele Mieu, carele
 n-am poruncit lor. Și Eu - martur, zice Dom-
 19 nul. Și către Samea Elamiteanul veți grăi:
 20 'Nu te-am trimis cu numele Mieu!' Și către
 Sofonia preotul, fiul lui Manasi, zise:
 21 'Domnul deade pre tine preot în locul lui
 Iodae preotul, să te faci ispravnic în Casa
 Domnului, la tot omul ce proceaste și la tot
 omul ce nebuneaste, și vei da pre el la închi-
 22 soare și la locul muncii. Și acum pentru ce
 ați suduit împreună pre Ieremia cel de la Ana-
 23 thoth, pre cela ce au prorocit voao? Căci
 pren luna aceasta au trimis către voi la Vavi-
 lon, zicînd: 'Departate iaste: zidiți case și lăcuiți
 și răsădiți grădini și veți mîncea roada lor'.
 24 Și citi Sofonie cuvintele aceastea la urechile
 25 Ieremie. Și să făcu cuvîntul Domnului
 către Ieremia, zicînd: „Trimiteți către înstrei-
 26 nare, zicînd: 'Așa zice Domnul asupra
 Sameii Alamiteanul: De vreme ce au proroc-
 it voao Samea, și Eu nu l-am trimis pre el, și
 a nădejdui au făcut pre voi pre strămbăta-
 27 te, Pentru aceea, așa au zis Domnul: Iată,
 Eu voiți socoti asupra Sameii, și asupra rudei
 lui, și nu va fi lui om întru mijlocul vostru, ca
 să văză bunătățile carele Eu voiți face voao,
 nu le vor vedea'“.

CAP XXX

1 uvîntul carele s-au făcut către Iere-
 2 mia de la Domnul, să zică: „Așa
 zise Domnul Dumnezeu lui Israil, zi-
 cînd: Scrie toate cuvintele carele am
 3 răspuns către tine pre carte, Căci ia-
 tă, zile vin, zice Domnul Atotștătorul, și voiți în-
 toarce striinarea norodului Mieu, Israil, și a Iu-
 dei, zise Domnul Atotștătorul, și voiți întoarce
 pre ei la pămîntul carele l-am dat părinților lor, și
 4 vor stăpîni pre el“. Și aceastea-s cuvintele ca-

rele au grăit Domnul asupra lui Israil și Iudii:
 „Așa zise Domnul: Glasul înfricoșării veți
 5 auzi; frică, și nu iaste pace. Întrebați și
 6 vedeți de s-au născut făt? Și pentru frica întru
 carea voiți ținea mijlocul și mîntuirea, pentru
 căci am văzut pre tot omul, și mîinile lui pre
 mijlocul lui, întoarseră-să obrazele spre gâl-
 benare. Că mare să făcu ziua aceea și nu
 iaste ca aceea; și vremea strîmtă iaste lui
 Iacov, și dentru aceasta să va mîntui. În
 8 ziua aceea, zise Domnul, sfărîma-voiți jugul
 de la grumazul lor și legăturile lor voiți
 rumpe. Și nu vor mai lucra ei încă la striini.
 Și vor lucra Domnului Dumnezăului lor, și
 9 pre David împăratul lor voiți scula lor“.
 Așa zise Domnul: „Rîdicat-am zdrobire; du-
 10 ioasă-e rana ta. Nu iaste cine să judece ju-
 11 decata ta, spre dureare te-ai vindecat, folos
 nu-ți iaste ție. Toți prietenii tăi au uitat pre
 12 tine; pre tine nu te vor întreba ceale de pacea
 ta, căci cu rana vrăjmașului lovit-te-am, cer-
 tare întărită spre toată strămbătatea ta, înmul-
 țiră-se păcatele tale. Pentru aceea, toți
 13 ceia ce te mîncă, mîncea-să-vor; și toți vrăj-
 mașii tăi carnea lor toată o vor mînce. Preste
 mulțimea strămbățăților tale înmulțiră-se
 păcatele tale, făcut-au aceastea ție. Și vor fi
 ceia ce înfricoșază pre tine, spre înfricoșare;
 și pre toți ceia ce au prădat pre tine da-i-voiți
 la pradă. Căci voiți aduce vindecarea ta, de
 14 rana cea cu dureri vindeca-te-voiți, zice Dom-
 nul, căci răsipit te-ai chemat, vînatul vostru
 iaste, căci nu iaste cel ce cearcă pre el“. Așa
 15 zice Domnul: „Iată, Eu voiți întoarce înstrei-
 narea lui Iacov și robimea lui voiți milui. Și să
 va zidi cetate pre înălțimea ei și norodul după
 judecata lui va dormi. Și vor ieși de la ei
 16 cîntînd, și glasul celor ce joacă; și voiți înmulți
 pre ei și nu să vor împuțina. Și vor intra fiii
 17 lor ca mai nainte; și mărturiile lor despre fața
 Mea să vor porni. Și voiți socoti preste toți
 ceia ce necăjăsc pre ei. Și vor fi mai tari
 18 decît el preste ei, cel ce stăpîneaste pre el, și
 dentr-însul va ieși. Și voiți aduna pre ei și să
 vor întoarce către Mine, căci cine iaste acesta,
 carele au dat inima lui a să întoarce către
 Mine?“, zice Domnul. „Căci urgia Domnu-
 19 lui ieși mînioasă, ieși urgie hrănindu-se,
 preste necurați va veni. Nu să va întoarce
 20 urgia mîniei Domnului, pînă va face și pînă va
 așăza izdărătura inimii Lui. În zilele ceale de
 apoi veți conoaște aceastea“.

CAP XXXI

1 n vremea aceea, zise Domnul,
 2 fi-voiți Dumnezău neamului lui Israil, și
 ei vor fi Mie norod“. Așa zise Dom-
 nul: „Aflaiu fierbinte în pustiiu cu cei pe-

- riți cu sabie. Meargeți și să nu piardeți pre
3 Israil“. Domnul de departe Să va arăta lui:
„Îndrăgire veacinică iubi pre tine, pentru
4 aceeaa traș pre tine spre îndurare. Căci te
voiu zidi și te vei zidi, fecioara lui Israil. Încă
vei lua timpăna ta și vei ieși cu adunarea celor
5 ce joacă. Căci ai răsădit vii, în măgurile
Samariei răsădind; răsădiți în măgurile lui
6 Efraim și lăudați, Căci iaste zi de chemare
celor ce răspund în măgurile lui Efraim: ‘Scu-
7 lați-vă și vă suiți la Sion, cătră Domnul Dum-
nezăul vostru!’ Căci așa zise Domnul lui
Iacov: ‘Veseliți-vă, veseliți-vă! Și nechezați
preste capul limbilor; auzite faceți și lăudați;
8 ziceți: ‘Mîntuit-au Domnul norodul Lui,
rămășița lui Israil!’ Iată, Eu aduc pre ei de
la crivăț, și voiu aduna pre ei de la marginea
pămîntului la praznicul lui Fasesc. Și vei face
9 fii gloată multă și să vor înturna aicea. Cu
plîngere au ieșit, și cu mîngiure voiu scoate
pre ei, lăcuindu-i pre iazuri de ape în cale
direaptă; și nu să vor rătăci întru ea, căci
M-am făcut lui Israil Tată și Efraim dentîiu năs-
10 cut al Mieu iaste’. Auziți cuvintele Domnu-
lui, limbi, și vestiți la ostroavele ceale departe!
Ziceți: ‘Cela ce au vînturat pre Israil îl va și
aduna pre el și va păzi pre el ca cela ce paște
11 turma lui’. Căci au mîntuit Domnul pre
Iacov. Scosu-l-au pre el den mîna celor mai
tari ai lui. Și vor veni și să vor veseli în
12 măgura Sionului. Și vor veni preste bună-
tățile Domnului, pre pămîntul grîului și vinu-
lui, și al roadelor, și al dobitoacelor, și al oilor,
și va fi sufletul lor ca un lemn cu roadă și nu
13 vor mai flămînze încă. Atuncea să vor
bucura fecioare întru adunare de tineri, și cei
bătrîni să vor bucura, și voiu întoarce plînge-
rea lor spre bucurie și voiu face pre ei veaseli.
14 Voiu mări și voiu îmbăta sufletul preoților, fi-
lor lui Levi, și norodul Mieu de bunătățile
15 Meale sătura-să-va“. Așa zise Domnul:
„Glas în Rama să auzi, de plîngere și tînguire
și jale, Rahil plîngînd de fiii ei, și n-au vrut să
să mîngie, căci nu sînt“. Așa zise Domnul:
16 „Sfîrșască-se glasul tău de plînsu și ochii tăi
de lacrămile tale, căci iaste plată lucrurilor
tale și să vor înturna den pămîntul vrăjmași-
17/18 lor, Pre leage, la ai tăi fii. Auzind, auzi-
u pre Efraim plîngînd: ‘Certăși-mă, și mă certai;
și eu, ca un vițel, nu mă învățai. Întoarce-mă,
și mă voiu întoarce, că Tu ești Domnul Dumne-
19 zăul meu! Căci mai apoi, după robirea mea,
m-am pocăit; și mai apoi, după ce am conoșcut,
eu am suspinat pentru zilele rușinii; și arătai
Ție că am luat ocară den tinereațele meale.’
- Fiiu iubit, Efraim – Mie, copil desfătîndu-se, 20
pentru căci sînt cuvintele Meale întru el, cu
pomenire voiu pomeni pre el. Pentru aceeaa
am sîrguit asupra lui, miluind voiu milui pre
el“, zice Domnul. – „Întăreaște-te pre tine, 21
Sioane! Fă certare, dă inima ta la umerile tale
pre calea carea ai mersu! Întoarce-te, fecioară
Israil, întoarce-te la cetățile tale plîngînd! 22
Pînă cînd te voiu înturna, fată necinstită?“
Căci au zidit Domnul mîntuire spre răsădire
noao, întru mîntuire vor încunjura oamenii.
Căci așa zise Domnul: „Încă vor grăi cuvîntul 23
acesta în pămîntul Iudii și în cetățile lor, cînd
voiu întoarce înstriinarea lui: ‘Blagoslovit
Domnul pre drept muntele cel sfînt al Lui!’
Și lăcuind înlăuntru, în cetățile Iudii și în tot 24
pămîntul lui, împreună cu plugariul, și să va
lua în turmă, Căci am îmbătat tot sufletul 25
setos, și tot sufletul flămînd l-am săturat!“
Pentru aceeaa, mă sculaiu și văzui; și somnul 26
mieu dulce mi să făcu. „Pentru aceeaa, 27
iată, zile vin, zice Domnul, și voiu sămăna pre
Israil și pre Iuda sămîntă de om și sămîntă de
dobitoc. Și va fi în ce chip privegheam 28
preste ei a-i surpa și a-i chinui, așa voiu pri-
veghea preste ei a-i zidi și a-i răsădi de tot,
zice Domnul. În zilele acealea nu vor mai 29
zice: ‘Părinții au mîncat aguridă, și dinții
feciorilor s-au strepezit’, Ce numai fiește- 30
carele într-al său păcat va muri și celui ce au
mîncat agurida se vor strepezi dinții lui.
Iată, zile vin, zice Domnul, și voiu pune casei 31
lui Israil și casei Iudei făgăduința noao, Nu 32
după făgăduința carea am pus părinților lor în
ziua cînd M-am apucat de mîna lor ca să-i scoț
pre ei den pămîntul Eghipetului, căci ei n-au
rămas întru făgăduința Mea și Eu n-am gri-
33
jit de ei, zice Domnul; Că aceasta e făgăduința
Mea carea voiu pune casii lui Israil, după
zilele acealea, zice Domnul: Dînd, da-voiu
legile Meale la cugetul lor, și preste inima lor
voiu scrie pre ei; și voiu vedea pre ei și voiu fi
lor Dumnezău, și ei vor fi Mie nărod. Și nu 34
vor învăța fieștecarele pre cetățanul lui și
fieștecarele pre fratele lui, zicînd: ‘Cunoaște
pre Domnul’, căci toți Mă vor ști pre Mine, de
la cel mic al lor pînă la marele lor, căci blînd
voiu fi strîmbătăților lor și păcatelor lor nu
voiu pomeni încă. De să va înălța ceriul în 35
slavă, zice Domnul, și de se va smeri fața
pămîntului jos, Și Eu nu voiu izgoni ruda 36
lui Israil, zice Domnul, pentru toate carele au
făcut“. Așa zise Domnul, Cela ce au dat 37
soarele spre lumina zilei, luna și stealele
spre lumina nopții, și strigare în mare, și
sună valurile ei; Domnul Atotțitiotoriu e nu-

38 mele Lui: „De se vor potoli legile acestea de cătră fața Mea, zice Domnul, și ruda întru
39 Israil să va potoli, să să facă limbă înaintea
Domnul, și să va zidi cetatea Domnului, de la
turnurile lui Anameil pînă la poarta unghiului,
și va ieși măsurarea ei în preajma lui, pînă
40 la dealurile lui Gariv; și să va încungiura
împrejur dentru alese pietri. Și toți asarimothii,
pînă la pîriul Ahelchedro, pînă la unghiul
porții cailor răsăritului, – sfințire Domnului,
și încă nu va mai zmulge și nu se va surpa pînă în veac“.

C A P X X X I I

1 uvîntul carele s-au făcut de la Domnul
cătră Ieremia în anul al 10 împăratului
Sedechiei, acesta e anul al 18 al împăratului
2 Navohodonosor (împăratului Vavilonului). Și
putearea împăratului Vavilonului au făcut șanțu
asupra Ierusalimului; și Ieremia era la pază în
curtea temniței carea iaste la casa împăratului,
3 Întru carea l-au închis pre el împăratul
Sedechia, zicînd: „Pentru căci tu procești,
zicînd: ‘Așa zise Domnul: Iată, Eu dau cetatea
aceasta în mînile împăratului Vavilonului și
4 va lua pre ea; Și Sedechia, împăratul Iudei,
nu va scăpa den mîna haldeilor, căci cu dare
să va da pre mîinile împăratului Vavilonului
și va grăi gura lui cătră gura lui, și ochii lui
5 ochii lui vor vedea. Și va intra Sedechia la
6 Vavilon și acolo va muri?’“ Și cuvîntul
Domnului s-au făcut cătră Ieremia, zicînd:
7 „Iată, Anameil, fiiul lui Salom, fratele tătine-
tău, vine cătră tine, zicînd: ‘Cîștigă ție țarina
mea cea de la Anathoth, căci ție e judecata,
după rudenie, ca să o iai spre cîștigare’“.
8 Și veni cătră mine Anameil, feciorul lui Salom,
fratelui tătine-mieu, după cuvîntul Domnului,
la curtea temniței și zise: „Cîștigă ție țarina
mea cea de la Anathoth, cea den pămîntul lui
Veniamin, căci ție e judecata a cîștiga pre ea.
9 Și tu ești bătrîn“. Și cunoscuivă că cuvîntul
Domnului iaste. Și am cîștigat țarina lui
Anameil, fiiului fratelui tătine-mieu.
10 Și am pus lui 7 sicile și 10 arginți. Și am
scris în carte, și am pecetluit, și am pus mărturii,
11 și am pus argintul în cumpănă. Și luaiu cartea
cîștigării, cea citită și pecetluită, și am dat
12 pre ea lui Varuh, feciorul Niriei, fiiul lui
Maseu, înaintea ochilor lui Anameil, fiiului
fratelui tătine-mieu, și înaintea oamenilor
(celor ce sta mărturie); și scria în cartea
cîștigării și înaintea iudovilor celor ce șădea
13 în curtea temniții. Și rîndui lui Varuh în
14 înaintea lor, zicînd: „Așa zise Domnul Atotțiatoriu,
Dumnezeul lui Israil: Ia cartea cîștigării

aceștia și cartea cea citită, și vei pune pre ea
în vas de strachină, pentru ca să rămîie zile
multe“. Căci așa zise Domnul: „Încă să vor
15 mai cîștiga case și țarine și vii în pămîntul
acesta“. Și mă rugaiu cătră Domnul, după
16 ce am dat cartea cîștigării cătră Varuh, fiiul
Niriei, zicînd: „Cela ce ești, Doamne! Tu ai
17 făcut ceriul și pămîntul cu putearea Ta cea
mare și cu brațul Tău cel înalt și rădicat! Nu
să va ascunde de la Tine nemică; Făcînd milă
18 la mii și răsplătînd păcatele părinților în
sînul fiilor lor după ei, Dumnezeu cel mare
și puternic, Domnul marelui sfat și tare
19 întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel Întru-
tot-țiatoriu, și Domnul cel cu nume mare,
ochii Tăi deșchiș sînt la căile toate ale
fiilor oamenilor, să dai fieștecăruia după
20 calea lui; Care ai făcut seamne și minuni în
pămîntul Eghiptului, și pînă în ziua
aceasta și în Israil, și întru pămînteani,
și făcuș Ție nume ca în ziua aceasta,
21 Și scoseș pre norodul Tău, pre Israil, den
pămîntul Eghiptului cu seamne și cu minuni,
cu mîna tare și cu braț înalt și cu vederi
22 mari, Și ai dat lor pămîntul acesta carele
ai jurat părinților lor, pămînt ce cură
lapte și miare; Și înțrară și luară pre el,
23 și n-au ascultat glasul Tău și întru poruncile
Tale n-au îmblat; toate carele ai poruncit
lor a le face nu le-au făcut, și ai făcut a li
să întîmpla lor toate realele acestea. Iată,
24 gloata au venit la cetate ca să o ia pre
dînsa, și cetatea să deade la mînile haldeilor
celor ce bat pre dînsa de cătră fața
sabiei și foame, Ție, în ce chip ai grăit,
25 așa s-au făcut. Și Tu zici cătră mine: ‘Cîștigă-
ț ție țarină pe argint!'; și am scris carte și
o am pecetluit și am pus mărturii, și cetatea
s-au dat la mîna haldeilor“. Și să făcu
26 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Eu,
Domnul Dumnezeu a tot trupul! Au de la
27 Mine ascunde-se-va ceva?“ Pentru aceaea,
28 așa au zis Domnul Dumnezeuul lui Israil:
„Dîndu-se, da-să-va cetatea aceasta pre
mînile Vavilonului și o va lua pre dînsa.
29 Și vor veni haldei, dînd războiu asupra
cetății aceștia, și vor arde cetatea aceasta
cu foc și vor arde de tot casele întru
carele au tămîiat întru eale pre podurile
lor la Vaal și turna turnări la alți dumnezei,
ca să Mă amărăscă pre Mine, Căci era
30 fiii lui Israil și fiii Iudii singuri făcînd
răul înaintea ochilor Mie den tinireățile
lor, Căci pre urgia Mea și pre mînia Mea
31 era cetatea aceasta den ziua carea au
ziditu-o pre ea și pînă în ziua aceasta,
ca să o muț pre ea de cătră fața Mea,
32 Pentru toate rău-

tățile fiilor lui Israil și Iudii, căci au făcut a Mă amări aceștea, și împărații lor, și boiarii lor, și cei mai mari ai lor, și preoții lor, și prorocii lor, bărbații Iudii și ceia ce lăcuia în Ierusalim. Și întoarseră către Mine dosul, și nu fața lor. Și i-am învățat pre ei la mîneceate, și n-au auzit încă a lua învățătură. Și au pus spurcăciunile lor în Casă unde s-au chemat numele Mieu preste ea, întru necurățiile lor. Și zidiră capștile Vaalii, cealea den valea fiului lui Enom, ca să aducă pre fiii lor și pre featele lor lui Moloh împăratul, ceale ce n-am poruncit lor, și nu s-au suit pre inima Mea a face uriciunea aceasta, ca să greșască Iuda“. Și acum așa zise Domnul Dumnezăul lui Israil pentru cetatea carea tu zici: „Da-se-va în mîinile împăratului Vavilonului, cu sabie, și cu foamete, și cu ducere“: „Iată, Eu adun pre ei den tot pămîntul unde i-am sămănat pre ei acolo cu urgia Mea, și cu mînie, și cu întăritare mare; și voi întoarce pre ei la locul lor și voi așașa pre ei cu nădeajde. Și vor fi Mie întru norodu, și Eu voi fi lor întru Dumnezău. Și voi da lor altă cale și altă inimă, să să teamă de Mine toate zilele, spre binele lor și fiilor lor după ei. Și voi pune lor făgăduință veacinică, carea nu o voi întoarce denapoia lor; și voi da frica Mea în inima lor, ca să nu să depărtează ei de la Mine. Și voi socoti a-i îmbuna pre ei, și voi răsădi pre ei pre pămîntul acesta, cu credință, și cu toată inima Mea, și cu tot sufletul“. Căci așa zise Domnul: „În ce chip am adus asupra norodului acestuia toate răutățile ceale mari aceastea, așa Eu voi aduce preste ei toate bunătățile carele am grăit preste ei. Și să vor cîștiga încă țarini în pămîntul carele tu zici: ‘Necălcat va fi de oameni și de dobitoace și s-au dat pre mîinile haldeilor’. Și vor cîștiga țarini cu argint, și vei scrie în carte și vei pecetlui și vei pune mărturii în pămîntul lui Veniamin, și împrejurul Ierusalimului, și în cetățile Iudii, și în cetățile muntelui, și în cetățile Sefilei, și în cetățile Nagheevii, căci voi întoarce înstreinările lor“.

CAP XXXIII

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului către Ieremia al doilea rînd, și el încă era legat în curtea teamniții, zicînd: „Așa zise Domnul, Care au făcut pămîntul și l-au urzit pre el ca să-l îndirep-
2 teaze pre el, Domnul e numele Lui: Și strigă către Mine, și voi răspunde ție și voi spune ție mari și tari, care nu le-ai
3 cunoscut“. Căci așa au zis Domnul Dumne-

zăul lui Israil pentru casele cetății aceștia și pentru casele împăratului Iudii, ceale ce sînt spre șanțu Și spre băști, ca să să bată cătră haldei: „Și voi împlea pre ea de morții oame-
6 nilor pre carii am lovit cu urgia Mea și cu mînia Mea, și am întorsu fața Mea de cătră ei, pentru toate răutățile lor. Iată, Eu aduc ei închegare de rană și leac, și voi vindeca pre
7 ea și voi arăta lor a asculta și voi preoți pre ei și voi face pace și credință. Și voi
8 întoarce înstriinarea Iudii și înstriinarea lui Israil și voi zidi pre ei ca și mai nainte. Și voi curăți pre ei de toate strîmbătățile lor
9 carele au greșit Mie și nu-M voi aduce aminte de greșalele lor care au greșit Mie și s-au depărtat de la Mine. Și va fi spre vese-
10 lie și spre laudă și spre mărire la tot norodul pămîntului, carii vor auzi toate bunătățile carele Eu voi face, și să vor teame și să vor amări pentru toate bunătățile și pentru
11 toată pacea carea Eu voi face lor“. Așa zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul acesta care ziceți voi: ‘Pustiuiu iaste de
12 oameni și de dobitoace’, întru cetățile Iudei și denafara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind oameni și dobitoace, glas de veselie și glas de
13 bucurie, glas de ginere și glas de nevastă, glasul celor ce zic: ‘Mărturisiți-vă Domnului Atotțitoriu, că e bun Domnul, că în veac mila Lui’. Și vor băga daruri la Casa Domnului,
14 căci voi întoarce toată înstreinarea pămîntului aceluia ca și mai nainte“, zise Domnul. Așa zise Domnul puterilor: „Încă va fi în locul
15 acesta pustiitul, nefiind oameni și dobitoc, în toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpostind oile. În cetățile muntelui, și în cetățile
16 Săfilaei, și în cetățile Nagheveii și în pămîntul lui Veniamin, și întru ceale de premprejurul Ierusalimului, și în cetățile Iudei încă vor
17 treace oile pre mîna celui ce numără“, zise Domnul.

CAP XXXIV

uvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia de la Domnul, – și Navohodonor, împăratul Vavilonului, și toată tabăra lui, și toată țara împărăției lui da războiu asupra Ierusalimului și preste toate cetățile Iudei –, zicînd: „Așa zise Domnul: Pasă cătră Sedechia, împăratul Iudei, și vei zice lui: ‘Așa zise Domnul: Cu dare să va da cetatea aceasta în mîinile împăratului Vavilonului și o va lua pre ea și o va arde cu foc pre ea. Și tu nu vei scăpa den mîna lui, și cu prinsoare te vei prinde, și pre mîinile lui te vei da, și ochii tăi pre ochii lui vor vedea, și gura lui cu gura ta va grăi, și la Vavilon vei întra!’ Ce ascu-

tă cuvîntul Domnului, Sedechio, împăratul Iudei! Așa zice Domnul: 'Nu vei muri cu
 5 sabie, Cu pace vei muri! Și în ce chip au plîns pre părinții tăi, pre cei ce au împărățit mai nainte de tine, plînge-te-
 vor și pre tine: Vai, doamne! Și pînă la iad te vor plînge, căci
 6 cuvînt am grăit', zise Domnul. Și grăi Ieremia cătră împăratul Sedechie toate cuvîn-
 7 tele aceastea în Ierusalim. Și putearea împăratului Vavilonului da războiu asupra Ierusalimului și asupra cetățîlor Iudei, și la
 8 Halis și a Azica, căci aceastea au rămas, în cetățîle Iudei, cetățî tari. Cuvîntul carele
 s-au făcut cătră Ieremia de la Domnul, după ce au săvîrșit împăratul Sedechia făgăduința
 9 cătră norod, ca să cheame slobozire, Ca să sloboaze fieștecarele pre sluga lui și fieșcarele pre slujnica lui,
 pre jidov și pre jidovcă, volnici, ca să nu robească bărbat den casa lui
 10 Israil. Și să întoarsără toți cei mari și tot norodul, ceia ce au întrat la făgăduința, Ca
 11 să sloboază fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui. Și lăsară pre ei a fi slugi și
 12 slujnice. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia, zicînd: „Așa zise Domnul Dumnezăul
 13 lui Israil: Eu am pus făgăduința cătră părinții voști în ziua carea am scos pre ei den pămîntul Eghiptelui,
 den casa robirei, zicînd: Cînd să vor plini 6 ani, vei slobozi pre fratele tău,
 14 pre jidovul carele să va vinde ție și va lucra ție 6 ani, și să-l slobozi pre el volnic; și n-au ascultat pre Mine și n-au plecat ureachea lor.
 15 Și s-au întors astăzi a face cel drept înaintea ochilor Mie, ca să să cheame slobozire fieștecarele aproapelui lui. Și făcură făgăduința înaintea feații Meale, în Casa carea
 16 s-au chemat numele Mieu preste ea. Și v-aș întors și aș spurcat numele Mieu, ca să întoarcă fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui,
 pre carii aș slobozit volnici cu sufletul lor, ca să vă fie voao slugi și slujnice. Pentru aceaea, zise Domnul, voi n-aș
 17 ascultat pre Mine, ca să cheame fieștecarele slobozenie cătră fratele său și fieștecarele cătră aproapele său, iată, Eu chemu slobozire voao spre sabie, și spre moarte, și spre foamete. Și voi da pre voi spre răsipire la toate împărățîile
 18 le pămîntului. Și voi da pre oamenii ceia ce au trecut preste făgăduința Mea, pre ceia ce n-au întărit făgăduința Mea carea au făcut înaintea feații Meale, vițelul carele au făcut înaintea feații Meale, ca să-i lucreaze lui, Pre boiarii Iudei, și
 20 pre silnici, și pre preoți, și pe nărod, Și voi da pre ei vrăjmașilor lor, și vor fi mortăciunile lor mîncare pasărilor ceriului și hiarălor pămîntului.
 21 Și pre Sedechia, împăratul Iudei, și

pre boiarii lor da-i-voiu în mînile vrăjmașilor lor, și [la] puterile împăratului Vavilonului, celor ce să duc de la ei. Iată, Eu tocmesc,
 22 zice Domnul, și voi întoarce pre ei la pămîntul acesta și vor da războiu asupra lui și vor lua pre el și vor arde pre el cu foc, și pre cetățîle Iudei, și le voi da pre eale pustii de cei ce lăcuiesc“.

C A P X X X V

uvîntul ce s-au făcut cătră Ieremia de la Domnul, în zilele lui Ioachim, împăratului Iudei, zicînd: „Pasă la casa Arhathin și vei aduce pre ei la Casa Domnului, la una den curți, și vei adăpa pre ei cu vin“. Și scoș pre Iehonia, fiiul Ieremie, fiiul lui Havasin, și pre frații lui, și pre fiii lui, și toată casa Rahavin, Și băgaiu pre ei la Casa Domnului, la cămara fiilor Ananiei, fiiul Godoliei, omului lui Dumnezău, care iaste aproape de casele boiarilor, deasupra casii lui Maaseu, fiiul lui Selom, ce-luia ce păzeaste calea. Și am dat înaintea feații lor urcior de vin și păhar și zis: „Beați vin!“ Și ziseră: „Nu vom bea vin, căci Ioanadav, fiiul lui Rihav, tată-nostru, porunci noao, zicînd: 'Să nu beați vinu voi și fiii voștri pînă în veac. Și case să nu zidiți, și sămînță să nu sămănați, și vie nu va fi voao, căci în corturi veți lăcui toate zilele vieții voastre, pentru ca să trăiți zile multe pre pămîntul carele zăboviți voi preste el'. Și am ascultat glasul lui Ionadav, tatului nostru, ca să nu bem vin toate zilele vieții noastre, noi și muierile noastre, și fiii noștri, și featele noastre, Și ca să nu zidim case a lăcui acolo; Și vie și țarină și sămînță nu s-au făcut noao; și am lăcuit în corturi și am auzit și am făcut după toate cîte au poruncit noao Ionadav, părintele nostru. Și s-au făcut Cînd s-au suit Navohodonosor asupra pămîntului, și am zis: Suindu-ne, să întrăm la Ierusalim de cătră fața haldeilor și de cătră fața puterii asirianilor! Și am lăcuit acolo“. Și fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Așa zice Domnul: Pasă și zi omului Iudii și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: 'Nu veți lua învățătură ca să ascultați cuvintele Meale? Pusără cuvinte fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, precum au poruncit fiilor lui ca să nu bea vin, și n-au băut; și Eu am grăit cătră voi den zori; și am grăit, și n-ați ascultat pre Mine. Și am trimis cătră voi slugile Meale, pre proroci, zicînd: 'Întoarceți-vă fieștecarele de la calea lui cea rea, și mai bune faceți tocmealele voastre, și nu meargeți denapoia altor dumnezei ca să sluiți lor, și lăcuiți pre pămîntul carele am dat voao și părinților voștri'. Și n-aș

16 plecat urechile voastre și n-aș ascultat. Și
 întăriră fiii lui Ionadav, fiul lui Rihav, po-
 runca părintelui lor, și norodul acesta n-au
 17 ascultat pre Mine“. Pentru aceea, așa
 zise Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda și
 preste ceia ce lăcuiesc în Ierusalim toate rău-
 18 tățile carele am grăit preste ei“. Pentru
 aceea, așa zise Domnul: „De vreme ce au
 auzit fiii lui Ionadav, fiul lui Rihav, porunca
 părintelui lor, ca să facă câte au poruncit lor
 19 părintele lor, Nu va lipsi om den fiii lui
 Ionadav, fiul lui Rihav, sfînd înaintea Mea
 toate zilele pămîntului“.

C A P X X X V I

1 **I**n anul al patrulea al lui Ioachim, fiul
 Iosiei, împăratul Iudei, făcutu-s-au
 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
 2 „Ia ție hîrtie de carte și scrie
 pre ea toate cuvintele carele am grăit
 cătră tine asupra Ierusalimului și asupra Iudii
 și asupra tuturor limbilor, den ziua carea am
 grăit Eu cătră tine, den zilele Iosiei, împăratu-
 3 lui Iudii, și pînă în ziua aceasta, Cîndai va
 auzi casa Iudii toate realele carele Eu socotesc
 ca să le fac lor, pentru ca să să întoarcă fiește-
 carele den calea cea rea a lor, și blînd voi fi
 4 strîmbătăților lor și păcatelor lor“. Și au
 chemat Ieremia pre Varuh, feciorul lui Nirie,
 și au scris den gura Ieremieii toate cuvintele
 Domnului, carele au răspuns cătră el, într-o
 5 hîrtie de carte. Și porunci Ieremia lui
 Varuh, zicînd: „Eu mă păzesc și nu pociu să
 6 întru la Casa Domnului. Și vei citi întru
 hîrtia aceasta la urechile norodului, în Casa
 Domnului, în zi de post, și în urechile a tot
 Iuda, celor ce vin den cetățile lor, vei citi lor,
 7 Cîndai va cădea mila lor naintea feații Dom-
 nului și să vor întoarce de la calea lor cea rea,
 căci mare e mînia și urgia Domnului, care au
 8 grăit asupra norodului acestuia“. Și făcu
 Varuh după toate câte au poruncit lui Ieremia,
 a citi în carte cuvintele Domnului în Casa
 9 Domnului. Și fu în anul al optulea al împă-
 ratului Ioachim, în luna a noao, adunară post
 înaintea feații Domnului tot norodul, în Ieru-
 10 salim și casa Iudii. Și citia Varuh în carte
 cuvintele Ieremieii, în Casa Domnului, în casa
 lui Gamariu, fiul lui Safan logofătului, în
 curtea cea de sus, înaintea ușilor porții Casii
 Domnului cei noao, în urechile a tot noro-
 11 dul. Și auzi Mihea, fiul Gamariei al fiului
 lui Safan, toate cuvintele Domnului den car-
 12 te. Și pogorî la casa împăratului și la
 casa scriitorului. Și iată, acoloa toți boiarii
 șădea: Elisama scriitorul și Daleas, feciorul
 lui Selemia, și Ionathan, fiul lui Ahovor,

și Gamarias, feciorul lui Safan, și Sedechias,
 feciorul Ananiei, și toți boiarii. Și povesti 13
 lor Mihea toate cuvintele carele au auzit
 cetind Varuh la urechile norodului. Și tri- 14
 misără toți boiarii cătră Varuh, feciorul lui
 Niriu, pre Iudin, feciorul lui Nathaneu, fiul lui
 Selemiu al fiului lui Husi, zicînd: „Hîrtia în
 carea tu cetești la urechile norodului, ia-o pre
 ea la mîna ta și vino!“ Și luo Varuh hîrtia și să
 pogorî cătră ei. Și zisără lui: „Iarăși ce- 15
 teaste, la urechile noastre!“ Și ceti Varuh.
 Și fu deaca auziră toate cuvintele, să sfătuiră 16
 fieștecare cătră aproapele său și zisără:
 „Vestind, să vestim împăratului toate cuvîn- 17
 tele acestea“. Și pre Varuh întrebară, zicînd:
 „De unde ai scris toate cuvintele acestea?“
 Și zise Varuh: „Den gura lui mi-au spus mie 18
 Ieremia toate cuvintele acestea și scriam în
 carte“. Și zisără lui Varuh: „Pasă și foarte 19
 te ascunde, tu și Ieremia, și om să nu știe unde
 sînteți voi!“ Și întrară cătră împăratul la 20
 curte și hîrtia au datu-o să o păzască în casa
 lui Elisama. Și spusără împăratului toate
 cuvintele acestea. Și trimise împăratul 21
 pre Iudin să ia hîrtia. Și luo pre ea den casa lui
 Elisama. Și ceti Iudin la urechile împăratului
 și la urechile tuturor boiariilor celor ce sta
 împrejurul împăratului. Și împăratul șădea 22
 în casă de iarnă și gratie de foc – înaintea
 lui. Și fu cetind Iudin 3 foi au 4, le tăia pre 23
 eale cu cușitașul scriitorului și le arunca în
 focul ce era pre gratie, pînă să sfișii toată hîr-
 tia în focul cel de pre gratie. Și nu să turbu- 24
 rară, nici rumpseră hainile lor împăratul și
 slugile lui, cei ce auzia toate cuvintele aceas-
 tea. Și Ionathan și Godolia și Daleas și 25
 Gamaria sfătuiră pe împăratul ca să nu arză
 de tot cartea; și nu-i ascultă. Și porunci 26
 împăratul lui Ieremeil, fiul împăratului, și lui
 Sarea, fiul lui Edriil, să prinză pre Varuh și
 pre Ieremia; și foarte să ascunsără. Și să 27
 făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia, după
 ce au arsu de tot împăratul hîrtia, toate cuvîn-
 tele carele au scris Varuh den gura Ieremieii,
 zicînd: „Iarăși ia tu altă hîrtie și scrie toate 28
 cuvintele ceale ce era pre hîrtie, carele au ar-
 su împăratul Ioachim. Și vei zice: ‘Așa au 29
 zis Domnul: Tu ai arsu hîrtia aceasta, zicînd:
 ‘Pentru căci ai scris pre dînsa, zicînd: ‘Întrîndu
 va întra împăratul Vavilonului și va piarde de tot
 pămîntul acesta și va lipsi de pre dînsul om și do-
 bitoc?’ Pentru aceea, așa zise Domnul asu- 30
 pra lui Ioachim, împăratul Iudii: ‘Nu va fi lui care
 să șază pre scaunul lui David; și sfîrvul lui va fi

lepădat în arsura zilei și întru înghețul nop-
 31 ție[și]. Și voui socoti asupra lui, și asupra
 rudeniei lui, și asupra fiilor lui, și voui aduce
 preste el, și preste cei ce lăcuiescu Ierusalimul,
 și preste pământul Iudii toate răutățile
 carele am grăit cătră ei și n-au ascultat’“.
 32 Și luo Varuh altă hîrtie și scrise pre ea den
 gura Ieremieii toate cuvintele cărții, carele au
 arsu Ioachim; și încă să mai adaosără lui
 cuvinte mai multe decît aceastea.

C A P X X X V I I

1 **S**i împărăți Sedechia, fiul Iosiei, în
 locul lui Ioachim, pre carele l-au îm-
 părătit împăratul Vavilonului, Navo-
 hodonosor, a împărăți în pământul
 2 Iudii. Și n-au auzit el și slugile lui și
 norodul pământului cuvintele Domnului,
 3 carele au grăit cu mîna Ieremieii. Și trimise
 împăratul Sedechia pre Ioahas, fiul Selemiei,
 și pre Sofonia, fiul lui Maaseu preotul, cătră
 Ieremia, zicînd: „Roagă-te dară pentru noi
 4 cătră Domnul!“ Și Ieremia veni și trecu
 pren mijlocul cetății, și nu-l deaderă pre el la
 casa temniții. Și putearea lui Faraon ieși de la
 Eghipet, și auziră haldeii auzul lor și să suiră
 5 de la Ierusalim. Și să făcu cuvîntul Domnu-
 6 lui cătră Ieremia, zicînd: „Așa zice Domnul:
 Așa vei grăi cătră împăratul Iuda, cela ce te-au
 7 trimis pre tine ca să cerci pre Mine: Iată,
 putearea lui Faraon, ceaea ce au ieșit voao
 spre ajutoriu, să vor întoarce la pământul
 Eghipetului; și să vor înturna aceștea haldeii
 și vor da războiu asupra pământului acestuia
 și-l vor lua pre el și-l vor arde pre el cu foc,
 8 Căci așa zise Domnul: Să nu gîndiți cu sufle-
 tele voastre, zicînd: ‘Ducînd, să vor duce de la
 9 noi haldeii’, că nu să vor duce. Și de veți
 bate toată putearea haldeilor, pre cei ce dau
 războiu voao, și vor rămînea unii împunși,
 fieștecarele în locul lui, aceștea să vor scula și
 10 vor arde cetatea aceasta cu foc“. Și fu cînd
 să sui putearea haldeilor de la Ierusalim de
 11 cătră fața puterii lui Faraon, Ieși Ieremia
 de la Ierusalim, ca să meargă la pământul lui
 Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul
 12 norodul[ui] lui. Și fu el în poarta lui Venia-
 min, și acolo era om la carele găzduia Saruia,
 feciorul Salamiei, feciorul Ananiei; și prinse
 pre Ieremia, zicînd: „Spre haldei tu fugi“.
 13 Și zise: „Minciună e! Nu cătră haldei eu fug“. Și
 nu-l ascultă pre el, și prinse Saruia pre Iere-
 14 mia și-l aduse pre el cătră boiari. Și să scîr-
 biră boiarii pre Ieremia, și-l bătură pre el și-l
 trimisără pre el la casa lui Ionathan scriito-
 riul, căci aceasta au făcut spre casă de pază.
 15 Și veni Ieremia la casa gropii și la hereth și

săzu acolo zile multe. Și trimise Sedechie 16
 împăratul și-l chemă pre el. Și-l întreba pre el
 împăratul pre ascuns, să-i spuie de iaste
 cuvînt de la Domnul. Și zise: „Iaste! Pre mîna
 împăratului Vavilonului te vei da!“ Și zise 17
 Ieremia cătră împăratul: „Ce strîmbătate am
 făcut ție, și slugilor tale, și norodului acestuia,
 de mă dai tu la casa păzii? Și unde sînt pro- 18
 rocii voștri, ceia ce prorocia voao, zicînd că:
 ‘Nu va veni împăratul Vavilonului la pământul
 acesta’? Și acum, domnul meu împărate, 19
 cază mila mea înaintea feații tale și nu mă
 întoarce la casa lui Ionathan scriitoriul și să
 nu moriu acolo“. Și porunci împăratul și-l 20
 puseră pre el la casa cea de pază și-i da lui o
 pîine de zi denafară, unde frămînta, pînă s-au
 sfîrșit pîinele den cetate. Și săzu Ieremia în
 curtea temniții.

C A P X X X V I I I

1 **S**i auzi Safania, feciorul lui Nathan, și
 2 Godolia, feciorul lui Pashor, și Ioahal,
 feciorul lui Seliu, cuvintele carele
 Ieremia grăia cătră norod, zicînd:
 „Așa au zis Domnul: ‘Cela ce lă-
 3 cuiaste în cetatea aceasta va muri cu sabie și
 cu foamete; și cela ce va ieși cătră haldei va
 trăi și va fi sufletul lui spre aflare și va trăi’.
 Căci așa zise Domnul: ‘Dînd, să va da ceta-
 4 tea aceasta la mîinile puterii împăratului Vavi-
 lonului, și va lua pre ea’“. Și ziseră împăra-
 5 tului: „Omoară-să dară omul acela, căci el slă-
 beaște mîinile oamenilor ce dau războiu, celor
 ce au rămas în cetate, și mîinile a tot norodul,
 grăind cătră ei după cuvintele aceastea, căci
 omul acesta nu de folos grăiaște, pace noro-
 6 dului acestuia, ce numai reale“. Și zise
 împăratul: „Iată el – în mîinile voastre“, căci
 nu i să putea împăratului cătră ei. Și-l
 aruncară pre el în groapa lui Melhiu, feciorul
 împăratului, carele era în curtea temniței, și-l
 sloboziră pre el în groapă; și în groapă nu era
 apă, ce numai împuciciune, și era întru împu-
 7 ciciune. Și auzi Avdemeleh Arapul (și el
 era de casa împăratului) cum că au dat pre
 Ieremia la groapă; și împăratul era la poarta
 lui Veniamin, Și veni cătră el și grăi cătră
 8 împăratul și zise: „Rău ai făcut ceale ce ai
 făcut, a ucide pre omul acesta de cătră fața
 foametei, căci nu mai sînt încă pîini în
 9 cetate“. Și porunci împăratul lui Avdeme-
 10 leh, zicînd: „Ia împreună cu tine de aici 30 de
 oameni și-l scoate pre el den groapă, ca să nu
 moară“. Și luo Avdemeleh pre oameni și
 11 întră la casa împăratului cea de jos; și luo de
 acolo obiale vechi și funi vechi și le aruncă pre
 eale cătră Ieremia în groapă. Și zise cătră
 12 el: „Aceastea pune-le dedesuptul funilor!“

13 Și făcu Ieremia așa. Și traseră pre el cu funile și-l scoasă ră pre el den groapă și șazu.

14 Ieremia în curtea temniței. Și trimise împăratul și-l chemă cătră el, la casa lui asailsail cea den Casa Domnului. Și zise cătră el împăratul: „Întreba-te-voiu cuvînt, și să nu ascunzi de cătră mine cuvînt!“ Și zise Ieremia împăratului: „De-ț voiu spune, nu cu moarte mă vei omorî? Și de te voiu sfătui, nu cu vei asculta pre mine“. Și să jură împăratul, zicînd: „Viu Domnul, Carele ne-au făcut noao sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de te voiu da pre mîinile oamenilor acestora“.

17 Și zise lui Ieremia: „Așa zise Domnul: ‘De vei ieși, ieșind cătră domnii împăratului Vavilonului, trăi-va sufletul tău, și cetatea aceasta nu să va arde de tot cu focu, și vei trăi tu și casa ta. Și de nu vei ieși, da-se-va cetatea aceasta pre mîna haldeilor și vor arde pre ea cu foc, și tu nu vei scăpa“.

19 Și zise împăratul Ieremiei: „Eu cuvînt am al jidovilor celor ce sînt fugiț cătră haldei, ca să nu mă dea la mîinile lor și mă vor batjocuri pre mine“. Și zise Ieremia: „Nu te va da! Ascultă cuvîntul Domnului, carele eu zicu cătră tine, și mai bine va fi ție și va trăi sufletul tău. Și de nu vei tu a ieși, acesta e cuvîntul carele au arătat mie Domnul: ‘Iată, toate muierile carele au rămas în casa împăratului Iudei să scotea cătră boiarii împăratului Vavilonului. Și eale zicea: ‘Înșălără-te și vor putea ție oameni de pace ai tăi, și vor strica întru alunecări picioarul tău, înturnară-să de la tine!’

23 Și pre muierile tale și pre fiii tăi scoate-i-vor cătră haldei, și tu nu vei scăpa, că în mîna împăratului Vavilonului te vei prinde. Și cetatea aceasta va arde de tot“.

24 Și zise lui împăratul: „Om să nu știe den cuvintele acestea, și tu nu vei muri! Și boiarii, de vor auzi că am grăit ție, și vor veni cătră tine și vor zice ție: ‘Spune tu noao ce au grăit ție împăratul; nu ascunde de cătră noi și nu te vom omorî pre tine. Și ce au grăit cătră tine împăratul?’

26 Și vei grăi lor: ‘Arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui Ionathan să moriu acolo“.

27 Și veniră toți boiarii cătră Ieremia și întrebără pre el. Și spuse lor după toate cuvintele acestea carele au poruncit lui împăratul; și tăcură, căci nu s-au auzit cuvîntul Domnului. Și șazu Ieremia în curtea temniței pînă la vreamea carea s-au luat Ierusalimul.

CAP XXXIX

1 i fu în luna de la al noaolea an al Sedechiei, împăratului Iudii, mearse Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui asupra Ierusalimului și-l bătea pre el.

2 Și în al zeacilea an, în zilele Sedechiei, în luna a patra, în 9 ale lunii, să sparse cetatea. Și înțrară toți domnii împăratului Vavilonului. Și șazură în poarta cea den mijloc: Nigher-Sarasar, și Samagoth, și Navusahor, și Navusaris, Nagargas, și Ravamath și ceialalți domni ai împăratului Vavilonului. Și trimiseră și luară pre Ieremia den temnița curții împărătești și-l deaderă pre el cătră Godolia, feciorul lui Ahicam, fiul lui Safan; și-l scoaseră pre el și șazu în mijlocul norodului. Și cătră Ieremia să făcu cuvîntul Domnului în curtea temniții, zicînd: „Pasă și zi cătră Avdiemeleh Arapul: ‘Așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Iată, Eu aduc cuvintele Meale asupra cetății aceștiia spre reale și nu spre bune. Și te voiu mîntui în ziua aceea și nu te voiu da pre tine la mîna oamenilor care tu temi de cătră fața lor, Căci mîntuind, mîntui-te-voiu, și în sabie nu vei cădea, și va fi sufletul tău la aflare, căci nădejduiș pre Mine’, zice Domnul“.

CAP XL

1 cuvîntul ce s-au făcut de la Domnul cătră Ieremia, după ce l-au trimis pre el Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, den Radaman, cînd luo pre el cu cătuș în mijlocul striinării Iudii, celor ce să ducea la Vavilon, Și-l luo pre el cel mai mare preste bucătari și zise lui: „Domnul Dumnezeul tău au grăit realele acestea preste locul acesta. Și au făcut Domnul, căci ați greșit Lui și n-ați auzit glasul Lui. Iată, am dezlegat pre tine den cătușile ceale ce sînt în mîinile tale; de iaste bine înaintea ta să vii împreună cu mine la Vavilon, vino, și voiu pune ochii miei preste tine; iară de nu, purceade Și te întoarce cătră Godolia, feciorul lui Ahicaz, feciorul lui Safan, pre carele l-au pus împăratul Vavilonului în pămîntul Iudii, și lăcuiaste cu el în mijlocul norodului, în pămîntul Iudii. Toate bunătățile sînt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo. Și pasă!“

6 Și-i deade lui bucătariul cel mare daruri și-l trimise pre el. Și veni cătră Godolia, la Masifa, și șazu în mijlocul norodului celuia ce au rămas în pămînt. Și auziră toți povățuitorii puterii, cei den țarenă, ei și putearea lor, că au pus împăratul Vavilonului pre Godolia biruitoriu țărîi, și încă i-au dat pre seama lui bărbați și muieri lui, pre carii n-au înstriinat la Vavilon, Și veniră cătră Godolia cătră Masifa: Ismail, feciorul Mathaniei, și Ioanan, feciorul Cariei, și Sarea, fecioru[l] lui Nathaemeth, și fiii lui Afeth, ai lui Netofathi, și Ezonia, feciorul lui Mahathi, ei și oamenii lor. Și să jură lor Godolia și oameșilor lor,

zicînd: „Să nu vă teameț de cătră fața slugilor haldeilor! Lăcuiți pre pămînt și lucrați împăratului Vavilonului și mai bine va fi voao!
 10 Și iată, eu șaz înaintea voastră, la Masifa, să stau înaintea haldeilor, cînd vor veni asupra voastră; și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați pren vasele voastre, și lăcuiț în cetățile carele le-aț biruit“. Și toți jidovii cei den pămîntul Moavului, și den fiii lui Amon, și cei den Idumea, și cei den tot pămîntul au auzit că au dat împăratul Vavilonului rămășița Iudii și încă au pus preste ei pre Godolia, feciorul lui Ahicam. Și veniră cătră Godolia, la Masifa, la pămîntul Iudii, și adunară vin și poame multe foarte și untdelemn. Și Ionan, feciorul lui Caria, și toți povățitorii puterii, cei de la țarină, veniră cătră Godolia, la Masifa, și ziseră lui: „De vei cu cunoștință cunoaște, că Velisa, împăratul fiilor lui Amon, au trimis cătră tine pre Ismail, ca să lovească sufletul tău?“ Și n-au crezut lor Godolia. Și zise Ioanan Godoliei pre ascunsu: „Dară în Masifa voiu merge Și voiu lovi pre Ismail, și nimene să nu știe, pentru ca să nu lovească sufletul tău; și să vor răsipi toți jidovii ce-s adunați cătră tine și vor peri cei rămași ai Iudii“. Și zise Godolia cătră Ioanan: „Să nu faci după graiul tău, căci minciuni tu zici asupra lui Ismail“.

C A P X L I

1 i fu în luna a șaptea, veni Ismail, feciorul Nathaniei, fiul lui Eleasa, cel de ruda împărătească, și 10 oameni împreună cu el, cătră Godolia, la Masifa, și mîncară acolo pîine împreună. Și să sculă Ismail și cei 10 oameni ce era cu el și loviră pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului biruitoriu țarfî, Și pre toți jidovii ceia ce era cu el la Masifa, și pre toți haldeii carii s-au aflat acolo. Și fu în ziua a doua, lovind el pre Godolia, și om nu știu. Și veniră oameni de la Sihem, și de la Salim, și de la Samaria, 80 de oameni raș la barbe, și rumte hainele lor, și tînguindu-se, și daruri și tămîie – în mînile lor, ca să aducă la Casa Domnului. Și ieși întru timpinarea lor Ismail, și ei mergea și plîngea. Și zise lor: „Întrați cătră Godolia!“ Și fu întrînd ei în mijlocul cetății, îi junghiară pre ei și-i băgară în fîntînă. Și 10 oameni să aflară acolo și ziseră lui Ismail: „Să nu ne ucizi pre noi, căci sînt noauă jitițe în țarină, grîne și oarze, miare și untdelemn. Și trecu, și nu-i ucise pre ei în mijlocul fraților lor. Și puțul în care aruncă acolo Ismail

pre toți pre carii lovi fîntînă mare iaste; aceasta iaste care au făcut împăratul Asa de cătră fața lui Vaasa, împăratul lui Israil, aceasta umplu Ismail de trupuri rănite. Și 10
 întoarse Ismail tot norodul cela ce au rămas la Masifa, și pre featele împăratului, pre carele au dus mai marele preste bucătari Godoliei, feciorul lui Ahicam. Și să duse 11
 decindea la fiii lui Ammon. Și auzi Ioanan, feciorul Cariei, și toț povățitorii puterii cei împreună cu el toate realele carele au făcut Ismail Și aduseră toată tabăra lor și merge 12
 să dea războiu lui. Și aflară pre el la apa cea multă, la Gavaon. Și fu deaca văzu tot norodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan și pre povățitorii puterii lui cei ce era cu dînsul. Și 14
 să înturnară cătră Ioanan. Și Ismail scăpă 15
 cu 8 oameni și să duse cătră fiii lui Ammon. Și luo Ioanan și toți povățitorii puterii carii 16
 era cu el pre toți cei rămași ai norodului, pre carii au înturnat de la Ismail, oameni tari la războiu, și pre muieri și cealealalte, și pre hadîmi, pre carii au întorsu de la Gavaon, Și să duseră și șazură în pămîntul Virothoam, 17
 cel despre Vithleaem, ca să meargă la Eghipt de cătră fața haldeilor, Căci să spămîntară 18
 de cătră fața lor, căci au lovit Ismail pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului mai mare preste țară.

C A P X L I I

 i veniră toți domnii puterii, și Ionan, și Azaria, fiul lui Maseu, și tot norodul, de la mic pînă la marele lor, Cătră Ieremia prorocul și ziseră lui: 2
 „Cază dară mila noastră înaintea feații tale și te roagă cătră Domnul Dumnezăul tău pentru aceștea ce au rămas, căci am rămas den mulți puțini, precum ochii tăi vădu. Și 3
 spuie noao Domnul Dumnezăul tău calea întru carea vom merge întru ea și cuvîntul carele vom face“. Și zise lor Ieremia: „Auzit-am! Iată, eu mă voiu ruga pentru voi cătră Domnul Dumnezăul vostru, după cuvintele voastre, și va fi cuvîntul, carele va răspunde Domnul Dumnezău, voiu spune voao; nu voiu ascunde de la voi cuvînt“. Și ei 5
 ziseră cătră Ieremia: „Fie Domnul întru noi spre mărturie direaptă și credincioasă, de nu după tot cuvîntul carele va trimite Domnul cătră noi așa vom face! Și sevai bine și sevai rău, glasul Domnului Dumnezăului nostru, Căruia noi trimitem pre tine cătră El, auzi-vom, ca mai bine noao să să facă, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru“. Și fu preste 7
 10 zile, să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia. Și chemă pre Ioanan, și pre povățitorii 8
 puterii, și pre tot nărodul, de la mic pînă la mare, Și zise lor: „Așa zise Domnul Dumnezeu: 9
 ‘De veț șădea în pămîntul acesta, zidi-voiu pre 10

voi și nu voiu răsipi; și voiu răsădi pre voi și nu vă voiu zmulge, căci Mă odihniu întru realele care am făcut voao. Să nu vă teameț de cătră fața împăratului Vavilonului, de carele voi vă teameț de cătră fața lui, să nu vă teameț, zice Domnul, căci cu voi sînt, ca să vă scoț pre voi și să mîntuiesc pre voi den mîna lui. Și voiu da voao milă, și voiu milui pre voi, și voiu întoarce pre voi la pămîntul vosteru. Și de ziceț voi: 'Nu vom șădea în pămîntul acesta', ca să nu auziț glasul Domnului, 'Că la pămîntul Eghipetului vom întra, și nu vom vedea războiu, și glas de trîmbițe nu vom auzi, și de pîini nu vom flămînzi, și acolo vom lăcui'. Pentru aceea, auziț cuvîntul Domnului! Așa zise Domnul: 'De veț da voi fața voastră la Eghipet și veț întra acolo a lăcui, și va fi sabia, de care voi vă teameț de cătră fața ei, afla-va pre voi în pămîntul Eghipetului; și foametea, carea voi cuvîntați de cătră fața ei, apuca-va pre voi denapoia voastră la Eghipet și acolo veț muri. Și vor fi toți oamenii, și toți cei streini de rudă, ceia ce au pus fața lor la pămîntul Eghipetului să lăcuiescă acolo, sîrși-se-vor cu sabie și cu foamete. Și nu va fi lui nimeni mîntuindu-se de răutățile carele Eu aduc preste ei'. Căci așa zise Domnul: 'În ce chip au picat mînia Mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, așa va pica mînia Mea preste voi, întrînd voi la Eghipet'. Și veț fi spre loc neumblat, și supuși și la blestăm și la ocară, și nu veț mai vedea încă locul acesta. Care au grăit Domnul Dumnezeu preste voi, cei rămași ai Iudei: 'Să nu întrați la Eghipet!' Și acum, cunoscînd, veț cunoaște. Căci aț ficlenit întru sufletele voastre trimițîndu-mă, zicînd: 'Roagă-te pentru noi cătră Domnul, și după toate, orice va grăi ție Domnul, face-vom'. Și n-aț auzit glasul Domnului carele au trimis cătră voi. Și acum, cu sabie și cu foamete veț sîrși-vă în locul carele voi vă rugați să întrați să lăcuiți acolo'.

CAP XLIII

Si fu deaca încetă Ieremia zicînd cătră nărod toate cuvintele Domnului, carele au trimis Domnul cătră ei toate cuvintele aceastea, și zise Azaria, feciorul lui Maaseu, și Ioanan, feciorul lui Carie, și toți oamenii semeți, zicînd Ieremie: „Răspunzînd, minț! Nu te-au trimis pre tine Domnul cătră noi, zicînd: 'Să nu întrați la Eghipet a lăcui acolo', Ce numai Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă cătră noi, pentru ca să ne dai pre noi pre mînil haldeilor, ca să ne omoare pre noi și ca să ne înstreineaze pre noi la Vavilon". Și n-au ascultat Ioanan și toți povățuitorii pu-

terii, cei împreună cu el, și tot norodul glasul Domnului, să lăcuiescă în pămîntul Iudii. Și luo Ioanan și toți povățuitorii puterii pre toți rămașii Iudii, pre cei ce s-au întors a lăcui în pămînt, Pre oamenii cei tari, și pre muieri, și pruncii, și cealealalte, și pre featele împăratului, și sufletele carele au lăsat Navuzardan cu Godolia, fiul lui Ahicaz, și pre Ieremia prorocul, și pre Varuh, feciorul lui Niriu, Și au întrat la Eghipet, căci n-au ascultat glasul Domnului; și au întrat la Tafnas. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia la Tafnas, zicînd: „Ia ție pietri mari și le ascunde pre eale înaintea ușii, în poarta casii lui Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaților Iudii. Și vei grăi: 'Așa zise Domnul: Iată, Eu trimiț și voiu aduce pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și va pune scaunul lui deasupra pietrilor acestora carele ai ascuns, și va rădica armele preste eale, și va întra și va lovi pămîntul Eghipetului, pre carii la moarte, la moarte; și pre carii la înstriinare, la striinare; și pre carii la sabie, la sabie. Și va arde foc în casele dumnezeilor lor, și le va pîrjoli pre eale, și va înstriina pre ei, și va păduchea pămîntul Eghipetului în ce chip păduchea păstoriul haina lui, și va ieși cu pace. Și va zdrobi stîlpii cetății a Iliupoleos, cei de la Enom, și casele lor le vor arde de tot cu foc'".

CAP XLIV

uvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia la toți jidovii ceia ce lăcuiesc în pămîntul Eghipetului și celor ce sād în Magdol și în Tafnes și în pămîntul Pathuris, zicînd: „Așa zice Domnul puterilor, Dumnezeuul lui Israil: 'Voi ați văzut toate răutățile carele am adus preste Ierusalim și preste cetățile Iudii! Și iată, sînt pustii de lăcuiitori, De cătră fața răutății lor, care au făcut să Mă amărăscă, mergînd a tămîia la dumnezei striini, carii n-ați cunoscut; Și am trimis cătră voi pre slugile Meale, pe proroci, la mînecate, și am trimis cătră voi, zicînd: 'Să nu faceț lucrul pîngări-ciunei aceștiia care am urît!' Și n-au ascultat pre Mine și n-au plecat ureachea lor, să să întoarcă de la răutățile lor, ca să nu jîrtvuiască la alți dumnezei. Și pică mînia Mea și urgia Mea, și să așțară în porțile Iudii și den afara Ierusalimului, și să făcură spre pustiire și spre necălcare ca în ziua aceasta'. Și acum așa zise Domnul cel Întru-tot-țiuitoriu: 'Pentru căci voi faceți răutăți mari preste sufletele voastre, a tăia dentru voi bărbaț și muiare, prunc și sugari den mijlocul Iudii, ca să nu rămîie dentru voi ni-

8 menea, Să Mă amărăț pre Mine întru fap-
tele mînilor voastre, a tămîia la alți dumnezei,
în pămîntul Eghipetului la carele ați intrat a
lăcui acolo, pentru ca să vă tăiați și pentru ca
să vă faceți spre blestem și spre ocară întru
9 toate limbile pămîntului? Au uitați voi rea-
lele părinților voștri, și realele împăraților
Iudii, și realele boiarilor voștri, și realele
muierilor voastre, carele au făcut în pămîntul
10 Iudii și afară den Ierusalim? Și n-au încetat
pînă în ziua aceasta; și nu să ținea de porun-
cile Meale, carele am dat înaintea părinților
11 lor'. Pentru aceea, așa zise Domnul:
12 'Iată, Eu depărtez fața Mea, Ca să pierz
pre toți cei rămaș de la Eghipet, și căzuț cu
sabie, și cu foamete. Și să vor săvîrși de la mic
pînă la marele lor. Și vor fi spre ocară și spre
13 peire și spre blestem. Și voiui socoti preste
ceia ce lăcuiesc în pămîntul Eghipetului, în ce
chip am socotit în Ierusalim, cu sabie, și cu
14 foamete, și cu moarte. Și nu va fi scăpat
nimenea den cei rămaș ai Iudii, celor ce ne-
mernicesc în pămîntul Eghipetului, ca să să
întoarcă la pămîntul Iudei, preste carele ei
nădejduiesc cu sufletele lor să să întoarcă
acolo; nu se vor întoarce, fără numai cei scă-
15 pați'. Și au răspuns Ieremieii toți bărbații
ceia ce știa că tămîiază muierile lor la dumne-
zăi streini, și toate muierile, adunare mare, și
tot nărodul, ceia ce șădea în pămîntul Eghipe-
16 tului, în pămîntul Pathurei, zicînd: „Cuvîntul
carele ai grăit cătră noi cu numele Domnu-
17 lui, nu vom asculta pre tine, Căci făcînd,
vom face tot cuvîntul carele va ieși den gura
noastră: a tămîia împărăteasei ceriului și a
turna ei turnări, în ce chip am făcut noi, și
părinții noștri, și împărații noștri, și boiarii
noștri, în cetățile Iudei și den afara Ierusalim-
ului, și ne-am săturat de pîine, și ne-am
18 făcut buni, și reale n-am văzut. Și deaca am
părăsit a tămîia împărăteasii ceriului, ne
împușinăm de pîine toți, și cu sabie și cu foa-
19 mete ne sfîrșim. Și căci noi tămîiam împă-
răteasei ceriului și am turnat ei turnări, au
fără de bărbații noștri am făcut ei havone și
20 am turnat ei turnări?" Și zise Ieremia la tot
nărodul, celor tari, și muierilor, și la tot năro-
dul, celor ce au răspuns lui cuvinte, zicînd:
21 „Au nu den tămîia carea aț tămîiat în cetățile
Iudei și den afara Ierusalimului, voi, și părin-
ții voștri, și împărații voștri, și boiarii voștri, și
nărodul pămîntului, Și-au adus Domnul aminte
22 și să sui pre inima Lui? Și nu mai putea Dom-
nul încă a suferi de cătră fața viclesugului lucrur-
ilor voastre și den uriciunile carele aț făcut, și să
făcu pămîntul vostru spre pustiire și spre necăl-

care și spre blestăm ca în ziua aceasta; De 23
cătră fața celora ce tămîiați și celora ce aț gre-
șit Domnului, și n-aț auzit glasul Domnului, și
întru poruncile Lui și în leagea Lui și întru
mărturiile Lui n-aț mers, și s-au apucat de voi
răutățile acestea“. Și zise Ieremia năro- 24
dului și muierilor: „Auziți cuvintele Domnu-
lui! Așa zise Domnul Dumnezăul lui Israel: 25
'Voi, muierilor, cu gura voastră aț grăit și cu
mîinile voastre aț plinit, zicînd: 'Făcînd, să
facem mărturisirile carele am mărturisit, a
tămîia împărăteasii ceriului, să-i turnăm ei
turnări'. Stînd, aț stătut întru mărturiile
voastre și făcînd, aț făcut'. Pentru aceea, 26
auziți cuvîntul Domnului tot Iuda, ceia ce șădeț
în pămîntul Eghipetului: 'Iată, am mărturisit
numelui Mieu celui mare, zise Domnul; de se
va face încă numele Mieu în gura a tot Iuda a
zice 'Viu Domnul!', preste tot pămîntul Eghi-
petului! Căci iată, Eu am priveghiat preste 27
ei a le face rău lor și nu a le face bine; și se vor
sfîrși tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pămîntul
Eghipetului, cu sabie și cu foamete, pînă unde
se vor sfîrși. Și cei mîntuiți de sabie întur- 28
na-se-vor în pămîntul Iudei împușinați cu
numărul, și vor cunoaște cei rămași ai Iudei,
carii s-au așăzat în pămîntul Eghipetului
acolo a lăcui, al cui cuvînt va rămînea. Și 29
acesta e semnul voao că voiui socoti Eu preste
voi spre reale'. Așa zise Domnul: 'Iată, Eu 30
dau pre Uafri, împăratul Eghipetului, pre mîi-
nile vrăjmașului lui și pre mîna celui ce cearcă
sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie,
împăratul Iudei, pre mîinile lui Navohodonosor,
împăratul Vavilonului, vrăjmașului său și
cercătoriului sufletului lui'“.

C A P X L V

uvîntul carele au grăit Ieremia proro- 1
cul cătră Varuh, fiul Niriei, cînd au
scris cuvintele acestea pre carte,
den gura Ieremieii, în anul al patrulea
al lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăra-
tul Iudei: „Așa zise Domnul asupra ta, 2
Varuh! Căci ai zis: 'Vai, vai, căci adaose 3
Domnul truda cu dureare mie; adormiiu cu
suspunuri, odihnă nu aflaiu', Ziș lui: 'Așa 4
au zis Domnul: 'Iată, pre carele Eu am zidit,
Eu voiui răsipi; și pre care Eu am răsădit, Eu
voiu zmulge. Și tu ceare-ț-vei ție mari? Să 5
nu ceri, căci iată, Eu aduc reale preste tot trupul,
zice Domnul, și voi da sufletul tău spre
aflare, în tot locul oriunde vei merge acolo'“.

C A P X L V I

e început, împărățind Sedechie 1
împăratul, făcudu-s-au cuvîntul
acesta Pentru Elam: Al Eghipetu- 2
lui, preste putearea lui Faraon
Nehao, împăratul Eghipetului, carele
era la rîul Efratului, la Harmis, pre carele

1-au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în anul al patrulea al lui Ioachim, împăratului Iudei: „Luaș arme și pavețe și vă apropiaș la războiu! Și înșalaș caii, încălecaș, călăreșii! Și vă tocmiș misurcile voastre, puneș înainte sulișele și îmbrăcaș zalele voastre! Pentru aceeaa aceștea să tem și să feresc înapoi, pentru căci cei tari ai lor să vor tăia; cu fuga au fugit, și nu s-au întors, încungiuraș pre împrejur, zice Domnul. Să nu fugă cel sprinten și să nu scape cel virtos; spre crivăț, ceale de lângă Efraath slăbiră și căzură. Cine e acesta, ca un rîu se va sui și ca rîurile învăluind apa? Apele Eghipetului, ca un rîu să vor sui, și zise: ‘Sui-mă-voiu și voiu acoperi de tot pămîntul și cetatea, pre cei ce lăcuiesc întru ea!’ Încălecaș pre cai, gătiș carăle, ieșiši cei războinici ai ethiopicilor și ai Liviei, înarmaș cu arme! Și lidii, suiș-vă, întindeș arcu!” Și ziua aceeaa – a Domnului Dumnezeului nostru e zi de izbîndire, ca să izbîndească pre vrăjmașii Lui. Și-i va mînce de tot sabia Domnului, și să va sătura și să va îmbăta de sîngele lor, căci jîrtvă e Domnului de la pămîntul despre miazănoapte, la apa Efratului. „Suie-te, Galaad, și ia rășină fecioarii feații Eghipetului; în deșărt să înmulțiră vindecărilor tale, folos nu iaste ție. Auziră limbile glasul tău și de strigarea ta s-au împlut pămîntul, căci războinic cătră războinic slăbi, deodată căzură amîndoi“. Carele au grăit Domnul cu mîna Ieremieii, ca să vie împăratul Vavilonului să taie pămîntul Eghipetului: „Vestiș la Magdolon și porunciș la Memfis! Ziceș: ‘Stăi și te găteăște, pentru căce au mîncat sabia ceale dupre împrejurul tău’. Pentru căci au fugit de la tine Apis? Vișelul tău cel ales n-au rămas, căce Domnul l-au deznodat pre el. Și mulțimea ta slăbi și căzu; și fieștecarele cătră aproapele lui grăia: ‘Să ne sculăm și să ne înturnăm cătră norodul nostru, la moșia noastră, de cătră fașa sabiiei ilinești!’ Chemaș numele lui Faraon Nehao, împăratul Eghipetului: ‘Saoniezvi-emoïdu!’ Viu – Eu, zice Domnul Dumnezău, căci ca Itavirion întru munți și ca Carmilul cel den mare va veni! Vas de înstriinare fă ție, lăcuind fata Eghipetului, căce Memfis spre stingere va fi și să va chema: ‘Vai!’, nefiind lăcuioriu întru ea. Juncă împodobită e Eghipetul, zmulgere de la crivăț veni preste ea. Și argașii ei întru ea, ca vișeii cei hrăniș, ce să hrănesc spre jungiare, pentru căci și ei să înturnară și fugiră toșii dempreună, n-au stătuș, căci ziua pierzării au venit preste ei și vreama izbîndirii lor. Glasul lor ca al șarpelui ce suieră, căci în nă-

sip vor merge, cu topoarăle vor veni preste ea ca ceia ce taie leamne. Tăia-va dumbrava ei, zice Domnul, căci nu să va închipui Dumnezău; căci să va înmulți mai mult decît lăcusta și nu iaste lor număr. Rușinatu-s-au fata Eghipetului; deade-se pre mînilor norodului de la miazănoapte. Iată, Eu izbîndesc pre Amon, pre fiul ei, preste Eghipet, și preste dumnăzii ei, și preste împărașii ei, și preste Faraon, și preste ceia ce nădejuiesc preste el. Și tu să nu te temi, robul Mieui Iacov, nici să te spari, Israil! Pentru căci, iată, Eu te mîntuiesc de departe, și sāmînța ta, dentru robirea lor. Și să va înturna Iacov și va înceta; și va adormi, și nu va fi cel ce să-l dodeiască pre el. Nu te teame, sluga Mea Iacov, zice Domnul, căci cu tine Eu sînt! Cea neînfricosată și gingașă să deade, căci voiu face concenire în toată limba la care te vor scoate pre tine acolo, iară pre tine nu te voiu face să te sfîrșăști și te voiu certa spre judecată și nevinovat nu te voiu face“.

CAP XLVII

ceasta zice Domnul: „Iată, ape să suie de la miazănoapte și vor fi la pîrîl ce înecă, și va îneca pămîntul și plinirea lui, cetate și pre cei ce lăcuiesc întru ea. Și vor striga oamenii, și vor clicui toșii ceia ce lăcuiesc pămîntul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui și de cutremurul carălor lui și sunetul roatelor lui. Nu s-au întorsu părinșii preste fii lor de cătră slăbirea mînelor lor în zio aceea ce vine ca să piarză pre toșii cei striini de fealiu. Și voiu stinge Tirul și Sidonul și pre toșii cei rămaș ajutoriului lor!, căci va piarde de tot Domnul pre ceale rămase den ostroave. Vine pleșuvirea preste Gaza, lepădă-se Ascalonul și cei rămaș Enachimi. – Pînă cînd va tăia Sabia Domnului? Pînă cînd nu vei înceta? Așază-te în teaca ta, și te odihneăște, și te rădică! – Cum va înceta, și Domnul au poruncit ei preste Ascalon și preste ceale de pre lângă mare și preste ceale rămase a să rădica!“

CAP XLVIII

cătră Moav, așa zise Domnul: „Vai de Navan, căci au perit; lătu-s-au Carriathem, rușină-se Masigath și să birui. Nu iaste încă vindecare la Moav! Semeșie – în Esevon, gîndiră asupra ei reale: ‘Veniș să o tăiem pre ea den norod!’ Și potolire se va potoli, denapoi ta va umbra sabia Căci glasul celor ce au strigat de la Uronaim, peire și zrobotură mare. Zdrobi-se Moav, vestiș la Zogora! Căci să umplu Alaoth cu plîngere, sui-se-va plîngînd în calea Uronaim, strigare de sfărîmare aș au-

6 zitu: 'Fugiți și mîntuiți sufletele voastre și
veți fi ca un măgariu selbaticu în pustie!'

7 De vreme ce nădejdai pre tăria ta, și te vei
prinde și va ieși Hamos întru strinare, și
8 preoții lui și boiarii lui împreună, Și va
veni peire preste toată cetatea, nu va scăpa, și
va peri zăpodia, și va peri de tot cîmpia, în ce
9 chip zise Domnul. Dați seamne la Moav,
căci cu aprindere să va aprinde și toate cetă-
țile ei neumblate vor fi. De unde e lăcuioriul
10 ei? Blestemat cela ce face faptele Domnu-
lui cu leane, scoțînd sabia lui den sînge! Să
11 odihni Moav de copilașu, și nădejduind era
preste mărirea lui, n-au turnat den vas în vas
și la înstriinare n-au mersu; pentru aceea,
stătu gustarea lui întru el și mirosul lui n-au
12 lipsit. Pentru aceea, iată, zile vin, zice
Domnul, și voui trimite lui pre ceia ce pleacă
și-l vor pleca pre el, și vasele lui să vor
13 măruntă și oalele lui le vor zdrobi. Și să va
rușina Moav de Hamos în ce chip s-au rușinat
casa lui Israil de la Vethil, nădeajdea lor,
14 nădejduind preste ea. Cum veți grăi: 'Tari
sîntem și om puternecind la ceale de răz-
15 boiu?' Peri Moav cetatea lui, și cei ales
tinerii lui pogorîră-se spre junghiare.

16 Aproape e ziua lui Moav a veni, și vicleșugul
17 lui de sîrg foarte. Porniți la el toți de pre
împrejurul lui, toți dați numele lui, ziceți:
'Cum să să fărîme varga cea cu bună cinste,
18 toiagul cel de mărime?' Pogoară-te de la
mărire și șazi la umezală, cea ce șade Dedan;
sfărîma-se-va, că peri Moav, sui-se la tine cel
19 ce strică tăria ta. Pre cale stăi și preveaște,
ceaea ce șaz în Aruir, și întreci pre cel ce fuge
și cel mîntuit și zi: 'Ce s-au făcut?' Ruși-nă-să
20 Moav, căci să zdrobi. Vaietă-te și strigă, ves-
21 teaște în Arnon că au perit Moav! Și jude-
cată vine la pămîntul lui Misor asupra lui
Helon, și asupra lui Refas, și asupra lui
22 Mofas, Și preste Devon, și preste Dadan,
23 și preste casa lui Devlathaim, Și preste
Cariathaim, și preste casa lui Ghemol, și
24 preste casa lui Maon, Și preste Cariuth, și
preste Vosor, și preste toate cetățile Moavului,
25 ceale departe și ceale de aproape. Frînse-se
cornul Moavului și brațul lor să zdrobi.

26 Îmbătați-l, căci spre Domnul s-au mărit. Și va
bate Moav cu mîna lui, și va fi spre rîs și
27 el. Și însă spre rîs era ție Israil? Și întru
furtușagurile tale să află, căci băteai războiu
28 asupra lui? Lăsară cetățile și lăcuiură în
pietri cei ce lăcuiesc în Moav, făcură-se ca niș-
te porumbițe ce-ș fac cuibul în pietri, la gura gro-
29 pii. Și auziiu semeția lui Moav, și să semeți
foarte semeția lui și mîndria lui, înălțatu-s-au
30 inema lui. Și Eu am cunoscut faptele lui:

Au nu îndestularea lui i-au făcut
așa? Pentru aceea, asupra Moavului vă
1 văietați, de toate părțile strigați asupra oame-
nilor celor tunși ai prafului. Ca plînsul lui
2 Iazir plînge-te-voiu, vie Aserima! Vițele tale
trecură marea; preste culesurile tale peire au
căzut! Să fiarse bucuria și veselia de la
3 Moavitida și vin era pren teascurile tale;
dimeneața n-au călcat, nici înde sară n-au
4 făcut. Și ceale de la strigarea Esevonului
pînă la Eliali și pînă la Iassa, pînă la Etath,
cetățile lor, deaderă glasul lor, de la Zogora
pînă la Oronaim; și veaste la Salasia, căci și
5 apa Nevremis de tot arsă va fi. 'Și voui
6 pierde pre Moav, zice Domnul, suindu-se la
capiște și tămîind la dumnezeii lui'. Pentru
7 aceea, inema lui Moav ca niște fluiere va
suna, inema Mea preste oameni tunși ca un
fluiet va suna; pentru aceea, ceale ce au cîș-
8 tigat perit-au de la om. Tot capul în tot
9 locul vor rade, și toată barba să va rade, și
toate mîinile să vor tîngui, și preste tot mijlocul
- sac. 'Și preste toate podurile Moavului și
10 preste ulițele ei toate - tînguire, căci am zdro-
bit pre Moav, zice Domnul, ca un vas care nu
e de treabă de el'. Cum s-au împăcat? Cum
11 întoarse dosul Moav? Rușină-se și s-au făcut
Moav spre rîs și zavistie la toți cei dupre-
mprejurul ei. Căci așa zise Domnul: 'Iată,
12 ca un vultur va porni și va întinde mîinile lui
preste Moav'. Luă-se Carioth, și tăriile să
13 luară împreună; și va fi inema Moavului în
ziua aceea ca inema muierii ce chinuiaște.
14 Și va peri Moav de gloată, căci preste Domnul
s-au mărit. Lațu și frică și groapă preste
15 tine, șezînd-preste Moav! 'Cela ce fuge de
16 cătră fața înfricoșării, cădea-va în groapă; și
cela ce să va sui den groapă prinde-se-va în
lațu, căci voui aduce aceastea preste Moav, ca
în anul socotirei lui!'

CAP XLIX

1 ilor Ammon așa zise Domnul: „Au fii
nu sînt în Israil? Au luotoriu nu iaste
la ei? Pentru ce au luat Melhol pre
2 Galaad, și norodul lor în cetățile lor
lăcuiaste? Pentru aceea, iată, zile
3 vin, zice Domnul, și voui da în auzul Ravathiei
gîlceavă de războiu, și vor fi spre necălcare și
spre peire. Și capiștile ei cu foc vor arde de
tot, și va lua Israil biruința lui. Vaietă-te,
4 Esevon, căci au perit Gai! Strigați, feate den
Ravath, încingeți-vă împrejur, căci Melhol
va merge în striinătate, preoții lui și boiarii
lui împreună! Ce vă bucurați cîmpilor
5 Enachimilor, fata Itamiei, ceaea ce nădej-
duiești preste visteriile ei, ceaea ce zici:
'Cine va întra asupra mea?' Iată, Eu aduc
6 frică preste tine, zise Domnul, de cătră

tot împrejurul tău și vă veți răsipi fieștecarele la
6 fața lui, și nu iaste cel ce să adune“. Idumeii
aceastea zice Domnul: „Nu iaste înțelepciune
încă în Theman? Peri sfatul den cei pricepuți,
7 duse-se înțelepciunea lor, Amăgitu-s-au
locul lor. Afundați-vă pre voi spre șadeare,
ceia ce lăcuiți în Dedan, căci greale au făcut.
Adus-au preste ei în vremea care am socotit
8 preste el. Căci cu legături au venit ție, nu
vor lăsa ție lăsare, ca furii noaptea vor pune
9 mîinile lor. Căci Eu am tras pre Isaf, des-
coperit-am ceale ascunse ale lor, a să
ascunde nu vor putea, periră pre mîna frate-
10 lui și vecinului Mieu, și nu iaste Să lase pre
surumanul tău ca să trăiască. Și Eu voiu trăi și
văduvele spre Mine nădejuiesc“. Căci
11 aceastea au zis Domnul: „Cărora nu era leage
a bea păharul, au băut. Și tu, nevinovată? Nu te
12 vei face nevinovată, că bînd, vei bea. Căci
asupra Mea am jurat, zice Domnul, că spre
necălcare și ocară și spre blestem vei fi în mij-
locul ei. Și toate cetățile ei vor fi pustii în
13 veac“. Auz am auzit de la Domnul și vesti-
tori la limbi au trimis: „Adunați-vă și păsați
14 la ea; și să sculă la războiu! Mic dedeu pre
ține întru limbi și pre lesne hulit întru
15 oameni. Jucăreaia ta deade în mîna ta,
nesilnicia inimii tale lăcui în gaurile pietrilor,
luo vîrtutea măgurii cei nalte; căci au înălțat
ca vulturul cuibul lui, de acolo te voiu
16 oborî. Și va fi Idumea spre necălcare; tot
cela ce merge spre ea se va întrista și va
17 șuiera preste toată rana ei. În ce chip s-au
surpat Sodomul și Gomorul și vecinele lor,
zise Domnul Atotțiatoriul, nu va șadea acolo
18 om și nu va lăcui acolo fiul omului. Iată, ca
un leu să va sui den mijlocul Iordanului la
locul Emathului, căci de sîrg voiu goni pre ei
de la dînsă. Și pre cei tineri puneți asupra ei.
Căci cine e ca Mine? Și cine Îm va sta Mie
împotrivă? Și cine e păstoriul acesta carele va
19 sta înaintea feații Meale?“ Pentru aceea,
auziț sfatul Domnului, carele au sfătuit asupra
Idumeii, și gîndul Lui, carele au gîndit preste
ceia ce lăcuiesc în Theman: „De nu se vor
înălța împreună ceale mai mici ale oilor, de nu
20 se va necalca preste ei surparea lor, Căci
de cătră glasul strigării lor cutremuratu-s-au
pămîntul și strigarea mării nu s-au auzit.
21 Iată, ca vulturul va vedea și va întinde aripile
lui preste tăriile ei. Și va fi inima celor tare ai
Idumeii în ziua acea ca inima muierii ce să chi-
22 nuiaste. Cu Damascul să rușină Imath și
Arfath, că au auzit auz rău; îș ieșiră den hire,
23 mîniară-se, a să odihni nu pot. Slăbi
Damascul, să întoarse spre fugă, cutremur
24 s-au apucat de ea. Cum n-au părăsit cetatea
25 mea? Satul au îndrăgit; Pentru aceea, vor

cădea tinerii în ulițele tale și toți oamenii cei
războinici ai tăi cădea-vor, zice Domnul. Și 26
voiu arde foc în zidul Damascului și va mânca
răspintiile fiiului lui Ader“. La Chidar, 27
împărăteasa curții, pre carea au lovit Navoho-
donosor, împăratul Vavilonului, așa zise
Domnul: „Sculați-vă și vă suiț preste Chidar
și împleț pre fiii lui Chedem! Corturile lor, 28
și oile lor îș vor lua, haine și toate vasele lor și
cămilele lor lua-ș-vor lor. Și chemați preste ei
peire de premprejur. Fugiț foarte, afundați 29
spre șadeare, șazînd în curte, căci au sfătuit
asupra voastră împăratul Vavilonuli sfat și
gîndi gînd. Scoală-te și te suie spre 30
limbă care e bine așazătă, șazînd spre răsuf-
flare, la carii nu-s uși, nu-s zăvoară, nu-s
încuietori, sînguri poposesc. Și vor fi cămi- 31
lele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor
lor la peire. Și voiu vîntura pre ei cu tot vînt-
tul, tunși înaintea feații lor, dentru tot decin-
dea a lor aduce-voiu înfrîngerea lor, zise
Domnul. Și va fi curtea zăbava pasărilor și 32
necălcată pînă în veac. Nu va lăcui acolo om și
nu va șadea acolo fiul omului“.

C A P L

uvîntul Domnului, carele au grăit 1
asupra Vavilonului: „Vestiți întru 2
limbi și auzite faceți și să nu ascun-
deți! Ziceți: Luat-au Vavilonul,
rușinatu-s-au Vilos cea neînfricoșată,
cea gingașă să deade la Merodah, Căci s-au 3
suiț asupra ei limbă de la crivăț. Acesta va
pune pămîntul lui spre stingere și nu va fi cine
să lăcuiască într-însul, den om pînă în dobi- 4
toc. În zilele acealea și în vremea aceaea,
veni-vor fiii lui Israil, ei și fiii Iudii, dem-
preună mergînd; și plîngînd vor merge, pre
Domnul Dumnezăul lor cercînd. Pînă la 5
Sion întreba-vor calea, pentru că aicea vor da
fața lor și vor veni și vor pribegi la Domnul
Dumnezăul lor, pentru că făgăduința veaci- 6
nică nu să va uita. Oi perite s-au făcut
norodul Mieu, păstoriul lor au scos pre ei,
preste măguri au rătăcit pre ei, den măgură
preste munte au mers, uitară așternutul
lor. Împărțirea direpțății – Celui ce au adu- 7
nat pre părinții lor. Înstreinați-vă den mij-
locul Vavilonului și de la pămîntul haldeilor,
și ieșiți și vă faceți ca bălaurii înaintea 8
oilor, Căci iată, Eu rădic preste Vavilon 9
adunări de limbi den pămîntul despre miază-
noapte și să vor rindui de războiu spre el; de
acolo să vor lua, precum zvîrlitura războinicului
înțelept nu să va întoarce deșartă. Și va fi țara 10
haldeiască în pradă, toți ceia ce pradă pre ea
sătura-se-vor, căci vă veselliați și vă preafă-
liaț jehuind moștenirea Mea, Pentru căci aț 11

jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii. Rușinatu-s-au maica voastră foarte,

12 Înfruntă-se ceaea ce vă născu pre voi, maică spre bunătați, cea de apoi pustie de limbi.

13 De urgia Domnului nu să va lăcui și va fi spre stingere toată; și tot cela ce va treace pren Vavilon să va mîhni și vor șuiera preste toată rana lui. Rînduiți-vă asupra Vavilonului împrejur, toți încordînd arcul. Săgetați asupra ei, nu vă scumpiți de săgetăturile voastre ceale de mai nainte. Și biruiți de tot pre ea; slăbiră mîinile ei, căzut-au băștile ei și să sâpă de tot zidul ei; căci izbîndirea de la Dumnezău iaste, izbîndiți asupra ei; în ce chip au făcut, faceți ei. Pierzînd de tot sâmința den Vavilon, toți ceia ce afla pre ei topia de tot pre ei; vrăjmașii lor ziseră: 'Nu vom părăsi pre ei, pentru căci au greșit Domnului, fiind seacerea în vremea secerăturii; de cătră fața sabiei elinești, fieștecarele la norodul lui să vor întoarce și fieștecarele la pămîntul lor vor fugi'. Oaie rătăcită e Israil, lei l-au scos pre el. Cel dentîiu au mîncat pre el împăratul Assur, și acesta apoi, oasele lui, împăratul Vavilonului". Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu izbîndesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pămîntului, în ce chip am izbîndit asupra împăratului Assur. Și voi u așaza pre Israil la pășunea lui, și să va paște la Carmil, și în muntele lui Efraim, și în Galaad, și să va sătura sufletul lui. În zilele acealea și în vremea aceaea, zice Domnul, vor cerca strîmbătate lui Israil, și nu va fi; și păcatele Iudii, și nu să vor afla, căci blind voi u fi celor rămași Pre pămînt, zice Domnul. Cu amar te suie preste el, și preste ceia ce lăcuiesc preste el izbîndeaste cu sabie, și stinge, zice Domnul, și fă după toate cîte poruncesc ție". Glas de războiu și zdrobire mare în pămîntul haldeilor! Cum să frînse și să surpă ciocanul a tot pămîntul! Cum să făcu întru stingere Vavilonul întru limbi! Rîdica-se-vor asupră-ți și nu vei conoaște în ce chip te vei și lua, Vaviloane! Aflași-te și te luași, căci Domnului stătuș împotrivă.

25 Deșchis-au Domnul visteria Lui și scoase vasele urgiei Lui, căci lucrul Domnului Dumnezău e în pămîntul haldeilor, Căci au venit vremile lui: „Deșchideți jicnițele lui, cercați pre el ca o peșteră și-l piardeți de tot pre el, să nu fie lui rămășiță! Secați lui toate roadele și să pogoare la junghiare! Vai de ei, căci veni ziua lor și vremea izbîndirii lor!" Glasul celor ce fug și celor ce scapă den pămîntul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbîndirea de la Domnul Dumnezăul nostru. „Porunciți asupra Vavilonului la mulți, la tot cela ce încordează arcul. Tăbărîți-vă asupra lui împrejur, să nu scape nime de la el! Răsplătiți lui după faptele lui! După toate cîte au făcut, faceți lui, căci cătră Domnul Dumnezău, Sfîntul lui Israil, să împotrivi. Pentru aceaea, cădea-vor tinerii lui în ulițele lui și toți bărbații cei războinici ai lui să vor lepăda, zise Domnul. Iată, Eu – cătră tine, semeșule, zice Domnul, căci ț-au venit ziua și vremea izbîndirii tale! Și va slăbi semeșia ta și va cădea; și nime nu va fi care să rădice pre el; și voi u aprinde foc în dumbrava lui". Aceastea zice Domnul puterilor: „Asupritu-s-au de tot fiii lui Israil și fiii Iudii împreună; toți ceia ce au robit pre ei, și au silit pre ei, căci n-au vrut să-i sloboază pre ei. Și Cel ce mîntuiaște pre ei tare e, Domnul Întru-tot-țitoriu – numele Lui. Judecată va judeca cătră împotrivnicii lui, pentru ca să rădice țara, și întărită pre cei ce lăcuiesc Vavilonul. Sabie asupra haldeilor, și asupra celor ce lăcuiesc Vavilonul, și asupra diregătorilor lui, și asupra înțelepților lui! Sabie preste războinicii lui, și se vor slăbi! Sabie preste caii lor, și preste carăle lor, și preste amestecătura cea den mijlocul lui, și vor fi ca muierile! Sabie preste visteriile lui, și să vor răsipi! Preste apa lui carea nădejduia, și să vor rușina, căci pămîntul celor cioplite iaste și în ostroave să preafăliia. Pentru aceaea [că] lăcuiesc năluciri în ostroave, și vor lăcui întru ea featele sirinilor, nu se va mai lăcui încă în veac. În ce chip au surpat Dumnezău Sodomul și Gomerul și cealea ce era în hotarăle lor, zise Domnul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici acolo fiul omului. Iată, norod vine de la crivăț, și limbă mare, și împărați mulți să vor scula de la marginea pămîntului, Arcu și sabie avînd. Năsilnic iaste și nu va milui. Glasul lui ca marea va suna; pre cai vor încăleca, gătiți ca focul spre războiu cătră tine, fata Vavilonului! Auzit-au împăratul Vavilonului auzul lor și s-au slăbit mîinile lui. Necazul biruia pre el cu durori ca ceia ce naște. Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la Ghe-moth, căci curînd voi u goni pre ei de la el și tot tînărul asupra lui îl voi u pune. Căci cine e ca Mine? Și cine va sta împotriva Mea? Și cine e acesta păstoriul carele va sta înaintea feații Meale?" Pentru aceaea, auziți sfatul Dom-nul[ui], carele au sfătuit asupra Vavilonului, și gîndurile Lui, carele au gîndit asupra celor ce lăcuiesc haldeii! De nu se vor strica mieii oilor lor, de nu se va stinge pășunea de la ei, Căci, de glasul luorii Vavilonului, se va cutremura

pământul și strigare întru limbi să va auzi. ale lui, căci minciuni au topit și nu iaste duh

CAP L I

1 **A**ceasta zice Domnul: „Iată, Eu rădic
preste Vavilon și preste ceia ce lă-
cuiescu haldeii vînt și arsură strică-
toare. Și voui trimite la Vavilon
2 suduitori și vor sudui pre el și vor
strica pământul lui. Vai asupra Vavilonului de
3 pe împrejur, în ziua chinurii lui! Asupra
lui întinză cela ce încoardă arcul lui și asupra
lui să puie ceale ce sînt armele lui, și să nu vă
fie milă de tinerii lui, și stingeți toată putearea
4 lui, Și vor cădea raniți în pământul haldei-
5 lor și împunși den afara lui, Pentru căci
n-au văduvit Israil și Iuda de la Domnul Dum-
nezeul lor, de la Domnul Atotșitorul, căci
6 pământul lor s-au împlut de strîmbătate de
sfinții lui Israil. Fugiți den mijlocul Vavilo-
nului și mîntuiască fieștecarele sufletul lui; și
să nu vă lepădați întru strîmbătatea lui, căci
vreamea izbîndirei lui iaste de la Domnul,
7 răsplătire El răsplătește lui. Păhar de aur
iaste Vavilonul în mîna Domnului, îmbătînd
tot pământul. Den vinul lui au băut limbi,
8 pentru aceea s-au clătît. Și fără veaste au
căzut Vavilonul și să zdrobi. Plîngeți pre el,
luați rășină la stricăciunea lui, cîndai să va
9 vindeca. Vindecat-am Vavilonul și nu s-au
vindecat; părăsit-am pre el și să meargem
fieștecarele la pământul lui, căci s-au apropiat
la ceriu judecata lui, rădicatu-s-au pînă la
10 steale. Scoase Domnul judecata lui; veniți
și să vestim la Sion lucrurile Domnului Dum-
11 nezeului nostru! Gătiți săgețile, împleți tul-
bele. Rădică Domnul duhul împăratului midi-
lor, căci la Vavilon eurgia Lui, ca să-l piarză
de tot pre el, căci izbînda Domnului iaste,
12 izbînda norodului Lui iaste. Preste zidurile
Vavilonului rădicați semn, tocmiți tulbele,
rădicați păzi, gătiți armele, căci s-au apucat și
va face Domnul ceale ce au grăit preste ceia
13 ce lăcuiesc Vavilonul Lăcuind preste ape
multe și pre mulțimea visteriilor lui. Venit-au
14 săvîrșitul tău adevărat la ficații tăi, Căci
S-au jurat Domnul asupra brațului Lui pentru
căci: „Te voui împlea de oameni ca de lăcuste,
și răspund asupra ta cei ce să pogoaăr!”
15 Domnul, Care au făcut pământul cu putearea
Lui, gătînd lumea cu înțelepciunea Lui, cu pri-
ceaperea Lui au întins ceriul. Spre glas au
pus mulțime de răsunarea apei în ceriu și au
scos nori de la marginea pământului, fulgere
spre ploaie au făcut și au scos lumină den co-
17 moarale Lui. Nebunit-au tot omul de min-
te, rușinatu-s-au tot zlătariul de ceale cioplite
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

36 grăi-va Ierusalimul'. Pentru aceea, aceea-
tea zice Domnul: 'Iată, Eu voi judeca pe
împotrivnicul tău și voi izbîndi izbînda ta și
voi pustii marea lui și voi usca izvorul
37 lui. Și va fi Vavilonul spre stingere și nu să
38 va lăcui, Căci ca leii s-au sculat împreună și
39 ca puii leilor. Întru fierbîntarea lor da-voiu
adăpare lor și voi îmبăta pre ei pentru ca să
să amețască și să doarmă somn veacinic și nu
40 se vor scula', zice Domnul. Și-i pogoară
pre ei ca mieii la junghiare și ca berbecii cu
41 iezii. Cum s-au prinsu și s-au vînat fala a
tot pămîntul? Cum s-au făcut Vavilonul spre
42 stingere întru limbi? Suitu-s-au preste Va-
vilon marea cu sunetul valurilor ei și să aco-
43 peri. Făcutu-s-au cetățile lui ca pămîntul
fără de apă și necălcăt. Nu va lăcui întru el nici
un fiu de om, nici poposeaște într-însul fiul
44 omului. 'Și voi izbîndi asupra Vavilonului
și voi scoate ceale ce au înghițit den gura lui;
și nu se vor mai aduna cătră dînsul limbile și
în Vavilon vor cădea răniții a tot pămîntul.
45 Cei ce scapă den pămînt, meargeți și nu stați;
cei de departe, pomeniți pre Domnul, și
Ierusalimul să să suie asupra inimii voastre!'
46 '- Rușinatu-ne-am, căci am auzit ocară
noastră, acoperit-au necinstea obrazul nos-
tru, că au venit streini de neam la sfîntele
47 noastre, la Casa Domnului!' 'Pentru
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi
izbîndi preste ceale cioplite ale lui, și în tot
48 pămîntul lui cădea-vor răniți. Că de se va
sui Vavilonul ca ceriul și căci de va întări înăl-
țimea vîrtutei lui, de la Mine vor veni cei ce
49 vor piarde de tot pre el', zice Domnul. Glas-
sul strigării - în Vavilon și zdrobire mare în
50 pămîntul haldeilor, Căci au pierdut de tot
Domnul Vavilonul și au pierdut de la el glas
mare, răsunînd ca ape multe; deade la peire
51 glasul lui, Căci au venit asupra Vavilonului
chinuire; prinsu-s-au războinicii lui, înfrico-
șatu-s-au arcul lor, căci Dumnezău răsplătînd
52 lor, Domnul răsplătește lui răsplătirea. Și
va îmבăta cu îmבătare pre povățuitorii lui și
pre înțelepții lui și pre voivozii lui. Zice Împă-
ratorul, Domnul Atotțuitorul e numele Lui,
53 Aceastea zice Domnul: 'Zidul împăratului
Vavilonului s-au lățit; săpîndu-se, de tot
săpa-se-va; și porțile lui ceale înalte
arde-se-vor; ostenesc năroadele în deșărt și
54 limbi dentîiu se vor sfîrși'". Cuvîntul carele
au poruncit Domnul Ieremieii prorocului să
zică Saraiei, feciorul lui Niriu, fiul lui Maaseu,
cînd mergea de la Sedechia, împăratul Iudei,
la Vavilon, în anul al patruilea al împărăției lui,
55 și Saraia - boiarinul darurilor. Și au scris
Ieremia toate realele carele vor veni preste
Vavilon într-o carte, toate cuvintele a-

ceastea carele sînt scrise asupra Vavilonu-
lui. Și zise Ieremia cătră Saraia: „Cînd vei 56
veni la Vavilon și vei vedea și vei ceti toate
cuvintele aceastea Și vei grăi: ‚Doamne, 57
Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia,
ca să-l pierzi de tot pre el și ca să nu fie întru
el lăcuitori, den om pînă în dobitoc, căci stin-
gere în veac va fi!‘ Și va fi cînd vei tăcea a 58
ceti cartea aceasta, și vei lega de ea piatră și
vei arunca pre ea în mijlocul Efratului și vei
grăi: ‚Așa să va surpa Vavilonul și nu să va 59
scula de cătră fața haldeilor, căroră eu aduc
asupra lor!‘“ (Preste cei striini de fealiu).

CAP LII

iiu de 20 și 1 de ani era Sedechia cînd 1
împărăți el și ani 11 au împărățit în
Ierusalim; și numele maicii lui - Ami-
taal, fata Ieremieii, de la Lovenna.
2 Și fu în anul al noaolea al împărăției
lui, în luna a noaua, în 10 ale lunii, veni Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, și toată
putearea lui asupra Ierusalimului și-i făcură
șanțu împrejur și o zidi pre ea cu pietri de
patru picioare. Și veni cetatea la strînsoare 3
pînă în al 11 an al împăratului Sedechiei, În 4
luna a patra, la noao ale lunii. Și să întări foa-
metea în cetate; și nu era pîini la norodul
pămîntului. Și să rupse cetatea și toți 5
oamenii cei de războiu ieșiră noaptea despre
calea porții, între mijlocul zidului și între cela-
lalt denaintea zidului carele era despre gră-
dina împăratului, și haldeii - pre împrejurul
cetății. Și mearseră la calea cea de la Ara-
va. Și goni putearea haldeilor denapoia 6
împăratului și-l ajunseră pre el decindea de
Iereho; și toate slugile lui să răsipiră de la el.
7 Și prinseră pre împăratul și-l aduseră pre el
cătră împăratul Vavilonului la Devlathā și grăi
lui cu judecată. Și junghe împăratul Vavi- 8
lonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor
lui și pre toți boiarii Iudii îi junghe în Devlathā.
9 Și ochii Sedechiei i-au orbit și-l băgă pre
el în obezi și-l aduse pre el împăratul
Vavilonului la Vavilon și-l deade pre el la casa
morii pînă în ziua care au murit. Și în luna 10
a cincea, în 10 a lunii, veni Navuzardan, cel
mai mare preste bucătari, sînd înaintea feaței
împăratului Vavilonului la Ierusalim. Și 11
arse Casa Domnului și casa împăratului și
toate casele cetății și toată casa mare au ars cu
foc. Și tot zidul Ierusalimului de premprejur îl 12
surpă putearea haldeilor, cei ce era cu mai ma-
rele bucătarilor. Și pre cei rămași ai norodu- 13
lui lăsatu-i-au mai marele bucătarilor să fie viari
și plugari. Și stîlpîi cei de aramă, cei den Ca- 14

sa Domnului, i-au zdrobit; și fundurile și
marea cea de aramă cea den Casa Domnului
ce-au zdrobit haldeii și au luat arama lor și au
15 dusu-o la Vavilon și cununa. Și păharăle și
toate vasele ceale de aramă cu carele slujia cu
16 eale. Și amfothurile și masmarothurile și
turnăturile ceale dedesupt și sfeașnecele și
câțiile și căușăle carele era de aur, de aur, și
carele era de argint de argint au luat mai
17 marele bucătarilor. Și stîlpi doi, și marea
una, și viței 12 de aramă dedesuptul mării,
carele au făcut împăratul Solomon la Casa
Domnului, căruia nu era cumpănirea arămii
18 lui. Și stîlpii de 35 de coți înălțimea unuia și
funne de 12 coți premprejurul lui, și grosimea
19 ei de 4 deagete împrejur. Și glăvînță preste
ei de aramă și de 5 coți de înaltă covîrșirea
unii glăvînțe și mreață și rodie preste glăvînță
20 premprejur, toate de aramă. Și așijderea și
la stîlpul al doilea, 8 rodii la un cot la cei 12
coți; și era rodiile 96 o parte, și era toate
21 rodiile 100 preste mreață împrejur. Și luă
bucătariul cel mare pre preotul cel mare, pre
Sofonia, și pre preotul al doilea și pre cei trei,
22 carii păzăsc calea. Și den cetate au luat pre
un scopit, carele era ispravnic oamenilor
celor războinici, și șapte oameni numiți, pre
cei den fața împăratului, pre cei ce s-au aflat
în cetate și pre scriitoriul puterilor și pre
scriitoriul norodului a tot pămîntul și 60 de
oameni den norodul pămîntului, pre cei ce
23 s-au aflat în mijlocul cetății. Și luo pre ei
Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Și-i
aduse pre ei cătră împăratul Vavilonului, la
24 Devlatha, în pămîntul Emathului. Și-i o-
morî pre ei împăratul Vavilonului în
25 Devlatha, în pămîntul Emathului. Și fu în
37 de ani ce s-au înstreinat Ioachim, împăratul
Iudii, în luna a 12; în 24 ale lunii luă Ualevar-
dah, împăratul Vavilonului, în anul carele au
împărățit capul lui Ioachim, împăratul Iudii,
în luna a zeacea, la 24 ale lunii, și-l scoase pre
26 el den casa carea să păziia. Și grăi lui bune
și-i deade scaunul lui asupra împărăților ce să
27 împreună cu el la Vavilon. Și premeni îm-
brăcăminte temniții lui și mînca pîi-
ne pururea înaintea feații lui
toate zilele carele au trăit
și rînduiala lui să dea
pururea de la împă-
ratul Vavilonului
den zi în zi, pînă
la ziua carea
au murit.

